

انارچو-سنڊيڪاليزم

ٽيوري او عمل

روڊولف راڪر

ÉDITIONS

CNT
AIT

انارچو-سنڊيڪاليزم

ٿيوري او عمل

روڊولف راڪر

*Theory and practice of Anarchosyndicalism, by
Rudolf Rocker*

- باب 1. انارڪيزم (لا حڪوميت) Anarchism1
- باب 2. پرولتاريا (Proletariat) او معاصر ڪارڪرانو خوڻبت پيل14
- باب 3. د سنڊيڪاليزم مڃڪنباڻ25
- باب 4. د انارڪوسينڊيڪليزم اهداف43
- باب 5. د انارچو-سنڊيڪاليزم ميتودونه56
- باب 6. د انارچو-سنڊيڪاليزم ارتقا (تڪامل)68 -

آزادي ڪے بغير سوشلزم غلامی اور بربريت ہے۔
مزید معلومات ڪے لئے WSI سے رابطہ ڪريں

[/https://wsipakistan.pk](https://wsipakistan.pk)

باب 1. انارکیزم (لا حکومت) Anarchism

انارکیزم زموږ په ژوند کې یو ټا کلی فکري جريان دی ، چې پلویان یې د اقتصادي انحصار او د ټولو سیاستونو د له مینځه وړو ملاتړ کوي، د اوسني سرمایه گذاري اقتصادي نظام په ځای، انارکيستان به د همکارۍ مزد پراساس د ټولو توليدي ځواکونو خپلواکه ملاتړ ولري چې دا به د خپل واحد مقصد په توګه د ټولنې د هر غړي د اړتیاو پوره کول وي. او نور به په ټولنيز اتحاد کې د امتياز لرونکو اقلیتونو ګټي په پام يا نظر کې ونه نیسي.

د اوسني دولتي سازمان په ځای چې د دوی بي ځايه ماشينونه د سياسي او بيروکراتيکو موسسو سره دي، انارکيستان د آزادو ټولنو فدراسيون (federation غواړي چې د دوی ګډ اقتصادي او ټولنيزو ګټو له پلوه یو بل ته پابند وي چې له مخه یې د دوی چارې د دوه اړخيز يا دوه طرفه تړون او وړيا تړون په واسطه تنظیموي. هر څوک چې د موجوده ټولنيز سيستم اقتصادي او ټولنيز پرمختګ په ژوره توګه مطالعه کړي نو دا به په اسانۍ سره وپيژني چې دا اهداف د یو څو تصوراتي اختراع کونکو innovators اټوپيانو utopians نظرونو پرمختګ ندی، مګر دا چې دا د اوسني ټولنيز ناورين د مکملې ازمويښي منطقي (logical) نتيجه دي، کوم چې د موجوده ټولنيزو يا معاشرتي شرايطو هر نوي پړاو سره ځان په ډيره بڼه او بي ضرره توګه څرګندوي.

عصري انحصار ، سرمایه گذارۍ او مطلقه دولت یوازې د پرمختګ وروستي شرايط دي کوم چې نشي کولی په نورو پایلو کې پای ته ورسوزي مور د اوسني اقتصادي سيستم متناسب پرمختګ ، چې د امتياز لرونکو لږکیو په لاس کې د ټولنيزې شتمنۍ قوي زیرمو لامل شوی. د عوامو دوامداره بېوزلي د موجوده سياسي او ټولنيز عکس العملونو لپاره لاره برابره کړي، او په هره لاره کې یې ملګرتيا وکړه.

دی مکتب د اشخاصو خصوصي ګټو ته د انساني ټولني عمومي ګټې قرباني کړي، او پدې توګه د انسان او انسان تر مینځ اړیکې په سیستماتیک ډول زیانمنې کړي. خلکو هیر کړي چې صنعت په خپل ځان کې پای یا ختمیدونکي نه دی، مګر باید یوازې داسې وسیله وي چې انسان د خپل مادي ژوند تضمین کړي او هغه ته د لا لوړ فکري (intellectual) کلتور برکت تر لاسه کړي. چیرې چې صنعت هرڅه وي او انسان هیڅ شی ندی، د یو بي رحمه اقتصادي ډیموکراتیک (Democratic) دولت پیل کوي چې دغه کړنه یا

کار یې د کوم سیاسي استبداد نه کم ناورین نلري. دوي دواړه په دوه اړخيز ډول يو بل ته وده ورکوي ، او دوی د ورته سرچینې څخه گټه لاسته راوړي.

د انحصار اتو Dictatorship دیکتاتورې (او د مطلقه دولت state) سياسي ديکتاتورې د ورته سياسي اهدافو بنکارندويي کوي. او د دواړه مديران بايد هڅه وکړي چې د ماشين ميخانيکي ټيمپو ته د ټولنيز ژوند ټولې بې شميره څرگندونې راکمي کړي، او هرڅه عيار کړي تر څو دا عضوي مواد د سياسي دستگاه ماشين ته واړوي.

زموږ نوې ټولنيز سيستم په هر هيواد کې ټولنيز ارگانيزم په داخلي توگه دښمنو طبقو ويشلی دی. او په بهر کې يې گډ کلتوري کړۍ په دښمنو هيوادونو ويشلي دي. او دواړه طبقې او ملتونه يو له بل سره په بنکاره دښمني سره مخ دي او د دوی د دوامداره جنگ سره ټولنيز ژوند په دوامداره اختلالاتو کې ساتل شوی. د وروستي نړيوالې جگړې او د هغې ناوړه اغيزو وروسته ، چې دا پخپله يوازې د اقتصادي او سياسي ځواک لپاره د اوسني مبارزو پايلې دي ، يوازې د دې نه پاتې کيدونکي حالت منطقي پايلې دي ، کوم چې په ناڅاپي ډول مور نړيوال ناورين سره مخ شو که چيرته ټولنيز پرمختگ ډير ژر نوی کورس ونه نيسي.

يوازینی حقيقت چې اکثریت ایالتونه مکلف دي چې د کلني عاید له پنځوس څخه تر اویا فیصده د ملي دفاع په نوم مصرف کړي. او د زاره جنگ پورونو معافیت د اوسني دريځ ناتوانی ثبوت دی، او باید ټولو ته روښانه کړي چې ادعا شوي محافظت چې دولت یې فرد پورې اړه لري حتما خورا ډیر پیرل شوی.

د بې روحه سياسي بيوروکراسۍ پرمختيايي قوت چې د انسان ژوند له زانگو څخه تر قبر پورې ساتي چې همدغه د انسانانو د پيوستون همکارۍ په لاره کې لوی خنډونه اچوي او د نوي پرمختگ احتمال يې ماتوي. يو داسې سيستم چې د ژوند په هر عمل کې د خلکو لويه برخه قرباني کوي ، هو ، د ټولو ملتونو ، د قدرت لپاره د ځان غوښتنې او د کوچني اقليتونو اقتصادي گټو ته اړتيا بايد ټول ټولنيزي اړيکي تحليل او دوامداره جنگ ته لاره پيدا کړي، دا سيستم يوازې د لوی فکري او ټولنيز عکس العمل لپاره رامینځته کونکی دی کوم چې نن ورځ په عصري فاشيزم کې د هغې څرگندونه لټوي، تر دې چې د تيرو پيړيو مطلق سلطنت د قدرت لپاره ليوالتيا لاهم لري او د انساني فعاليت هره برخه د کنترول لاندې راوستل غواړي. لکه څنگه چې د ديني علومو مختلف سيستمونو کې راغلي چې خدای هر څه او انسان هيڅ شی نه دی ، نو د دې عصري سياسي الهياتو لپاره هم دا شان څه راغلي چې ، دولت هرڅه دي او سړی هيڅ شی هم ندی. او لکه څنگه چې د "خدای رضا" تر شا تل د امتياز لرونکو اقليتونو اراده پټ ساتل کيده ، نو نن دلته د "دولت رضا" تر شا پټ دي، يوازې د هغو خلکو شخصي گټې چې په دې پوهيدل غواړي د دې مفهوم تشریح کړي او په خلکو فشار راوړي. د انارکيستانو نظريات بايد د پېژندل شوي تاريخ په هر دور کې وموندل شي ، که څه هم پدې ساحه کې لاهم د تاريخي نظرياتو لپاره کار کولو ته اړتيا پاتې ده. مور دوی د چينايي عقل ، لاو – (کورس او د حق لاره) او په وروستيو يوناني فيلسوفانو کې وليدل. د هيدونيسټانو او سينکانو او د نامتو "طبيعي حق" نورو پلويانو او په ځانگړي ډول په «زينو» چا چې د افلاطون په مقابل قطب کې د ستوک بنوونکی (school تاسيس کړ. دوی په اسکندريه کې ، د جنسټيک ، کارپوکريټس په تدريس کې څرگندونې (expressions وموندل. د منځنيو پيړيو کې په فرانسه ، جرمني

او هالینډ کې په ځینو عیسوي فرقو باندې څرگند نفوذ درلود، نږدې ټول یې د وحشي ځورونو قرباني شول. د بوهمیا (Bohemian) اصلاحاتو په تاریخ کې دوی په پیټر چپلسي کې یو پیاوړی اتل وموند ، چې په خپل کار کې "د عقیدې شبکه" The Net Of the faith کې ورته قضاوت وکړ لکه څنگه چې وروسته بیا تالستوی دغه قضاوت ترسره کړ. د لوی بشری پوهانو په مینځ کې رابلیس هم و ، چې د تالیم (گارگینتوا) د happy Abbey په اړه یې د هغه د ژوند انځور د ټولو مستبد واکونو څخه د خلاصون په توګه وړاندې کړ. د نورو آزادی فکر کولو مخکښانو په اړه مور به دلته یوازې لا لا بتي ، سلیمان ماریچال ، او له ټولو نه پورته All Above ، دیدوت ، ذکر کړو. د چا په لیکنو کې یو څوک د یو ریښتیني لوی ذهن خبرې په ژور ډول ټینګې کړي چې ځان یې د هر ډول دیکتاتور تعصب څخه خلاص کړی دی. په عین وخت کې ، دا د وروستي تاریخ لپاره ساتل شوی و ترڅو د ژوند انارکيستي احساس ته روښانتیا ورکړي او دا د ټولنیز تحول سمدستي پروسو سره وصل کړي. دا د لومړي ځل لپاره د ولیم ګوډیون په زړه پوري تصوراتي کار کې ترسره شو چې نوم یې "د سیاسي عدالت په اړه انډیسنه او د عمومي ارزښتونو او خوښۍ په اړه اغیز لندن" 1793

په انګلستان کې د سیاسي او ټولنیز رادیکالیزم د مفاهیمو د دې اوږدې ارتقا پخه شوي میوه کوم چې د ریچارد هوکر له لارې د جورج بوکان څخه په پرله پسې کرښه پرمخ ځي ، جیرارد وینسټلي ، الجرون سیني ، جان لاک ، رابرت والیس او جان بیلرز ته جیرمي بینټم ، جوزف پریسلي ، ریچارد پریس او توماس پاین ته.

ګوډون په کلکه وپیژندله چې د ټولنیزو ناخوالو علت باید د دولت په شکل نه ، بلکه په خپل وجود کې په لټه کې شي. لکه څنگه چې دولت یوازې د یوې ریښتیني ټولني نقشه وړاندې کوي ،

همدا رنگه دا د انسانانو څخه جوړېږي څوک چې د دې تلپاتې سرپرستی لاندې ساتل کېږي یوازې د دوی ریښتیني خپل ځانونه یې په دوامداره توګه مجبوره کولو سره انځور کړي. دوی په دوامداره توګه دې ته اړ ایستل چې خپل طبیعي شکل له مینځه یوسي او هغه شیانو ته وسپاري چې د داخلي عواقبو سره مخ دي. یوازې پدې لاره کې دا امکان شتون لري چې انسانان د ښو مضامینو رامینځته شوي قالب کې ځای پر ځای کړي. یو نور مال انسان چې د هغه طبیعي پرمختګ کې مداخلت نه کوي پخپله به داسې یو چاپیریال رامینځته کړي چې د هغې د زېږېدنې غوښتنې سره مناسب وي.

مګر ګوډون دا هم په رسمیت وپیژندله چې انسانان یوازې په طبیعي او آزاده توګه یوځای ژوند کولی شي کله چې د دې لپاره مناسب اقتصادي شرایط ورکړل شي ، او کله چې فرد نور د بل استحصال تابع نشي ، دا هغه نظریه ده چې د سیاسي افراطیت استازو تقریبا په بشپړ ډول له پامه غورځول. له همدې امله دوی وروسته اړ شول چې د دولت هغه ځواک ته په دوامداره توګه ډیر امتیازات ورکړي چې دوی یې غوښتل لږترلږه محدود کړي ، د بې حکومته ټولني په اړه د ګوډین نظریه د ټولو طبیعي او ټولنیزو شتمنیو ټولنیز ملکیت راوستل دي ، او د تولید کونکو د ازادې همکارۍ لخوا د اقتصادي ژوند پرمخ وړل په دې معنی چې هغه په حقیقت کې د وروستي کمونیست انارکیزم بنسټ ایشودونکی و.

د ګوډون کار د انګلیسي کارمندانو پرمختللي کړیو او د لیبرال پوهانو ډیر روښانه پوهاوي باندې خورا قوي تاثیر درلود. تر ټولو مهم ، هغه په انګلستان کې ځوان سوسیالیست غورځنګ ته ورکولو کې ونډه

واخيسته ، كوم چي په رابرت اوين ،جان گري او ويليم تامسن كي د دي لوی عمر لرونکی توکی وموند.دا بي بنسټه ازادي بڅبونکي شخصيت چي دا د اوږدې مودې لپاره و ، او كوم چي دا هيڅکله په آلمان او نورو ډيرو هيوادونو كي فرض نشو

مگر د انارکيستي نظريې پر پراختيا خورا پراخه اغيزه د پيری – جوزف پرودون وه.يو له خورا فکري پلوه تحفه کونکي او په يقين سره يو له بل پلوه ليکوال دی چي مدرن سوسياليزم پرې فخر کولی شي.پراودون په بشپړه توگه د هغه په فکري او ټولنيز ژوند کې ريښې درلودې ، او دا د هغه چلند الهام وباله چي په هره پوښتنه کې چي ورسره مخ شوی و.له همدې امله ، هغه باندې بايد قضاوت ونشي ، ځکه چي د هغه نه وروسته پيروانو لخوا، د هغه ځانگړي عملي وړانديزونو لخوا كوم چي د ساعت اړتياو څخه زيږيدلی و.د هغه وخت د پيری سوسيالست فکر کونکو په مينځ کې هغه يو څوک و چي په ژوره توگه يې د ټولنيز ناروين لامل پيژندلي وو.او د دي تر څنگ يې ددي مکتب ليد تر ټولو لويه اندازه پورې معلومات درلودل.هغه د ټولو سيستمونو بنسټکاره مخالف و ، او په ټولنيز تکامل (evolution) کې يې د فکري (intellectual) او ټولنيز ژوند نوي او لوړ شکلونو ته ابدي غوښتنې وليدلې، او دا د هغه باور و چي دا تکامل د هيڅ عمومي خلاصون فورمولونو سره محدود نشي.

پراودون د جيکبين د کلتور او دود له اغيزو سره مخالفت وکړ ،کوم چي د فرانسې ديموکراتانو او د هغه وخت پيری سوسياليستانو په ورته عزم سره فکر وکړ لکه څنگه چي د ټولنيز پرمختگ طبيعي پروسو کې د مرکزي دولت او اقتصادي پاليسی مداخله وه.د دي دوه سرطان په څير ټولني لري کول د هغه لپاره د نولسمې پيری د انقلاب ستره دنده وه. پراودون هيڅ کمونيست نه و ، هغه ملکيت يوازي د استحصال (exploitation) امتياز په توگه غندلی ، مگر هغه د ټولو لخوا د توليد وسيلو (instruments) مالکيت پيژندلی، د صنعتي بلو لخوا اغيزمنه شوي چي د يو بل سره د وړيا تړون لخوا پابند دي،تر هغه چي دا حق د نورو استحصال ته خدمت نه وي شوی او تر هغه چي د هغه انفرادي کار بشپړ محصول وي هر انسان ته ډاډ ورکړل شوی و.دا موسسه د متقابل عمل پر اساس (متقابل) د هر يو لخوا د مساوي خدماتو په بدله کې د مساوي حقونو او خوند ورکولو زمينه په غاړه اخلي.د هر محصول بشپړيدو لپاره اړين اوسط کاري وخت د هغې ارزښت اندازه کيږي او د دوه اړخيز تبادلې اساس دی،پدې توگه سرمايه د خپل غصب شوي ځواک څخه بي برخي ده او په بشپړ ډول د کار د فعاليت سره پابند دهټولو ته د دي په چمتو کولو سره دا د استحصال لپاره وسيله گڼل کيږي.

د اقتصاد دا شکل سياسي اجباري (coercive) وسايل بي ارزښته کوي. ټولنه د آزادو ټولنو يو مجموعه جوړيږي چي د دوی لخوا پخپله يا د نورو په همکارۍ خپلې چارې د اړتيا سره سم تنظيموي ، او پدې کې د انسان ازادي د نورو په ازادۍ کې لټوي دا محدوديت نه ، بلکه د دي امنيت او تاييد دی. د ټولني هر غړي چي هرڅومره خپلواکه او قوي وي ، د ټولني لپاره غوره دی.”د فدراليزم دغه سازمان چي پکې پرودون نږدې راتلونکي ليدلي د پرمختگ په نورو امکاناتو باندې هيڅ محدوديت نه ټاکي ، او هر فرد او ټولنيز فعاليت ته پراخه کچه وړاندې کوي.د فدراسيون دي ليد څخه پيل کول چي پراودون په ورته ډول د هغه وخت د بيدار ملتپالني سياسي فعاليت لپاره هيلې درلودې ، او په ځانگړي توگه هغه ملتپالنه چي په مازيني ، گيرابالي ، ليليو ، او نورو کې موندل شوي دا ډول قوي مدافعين يې درلودل.پدې برخه کې هغه

د خپلو ډیری معاصرو الاتو په پرتله ډیر روښانه لیدلی. پراوډون د سوسیالیزم پر ودې خورا پیاوړی تاثیر وکړ ، کوم چې ځان یې په ځانگړي ډول په لاتین هیوادونو کې احساس کړ. مگر انفرادي انارکیزم ، کوم چې په امریکا کې د جوسیه وارن ، سنټیفن پرل انډریوز ، ویلیم بی گریني ، لیزندر سپونر ، فرانسس دی ، تاندي په څیر خلکو کې په امریکا کې تکثیر کونکي وموندل. او ترټولو د پام وړ یې په بینجمن آر ټکر په ورته لیکو کې ودرید ، که څه هم د هغې هیڅ استازی ونشو کولی د پرهوډون نظر ته نږدې شي.

انارکیزم د مکس سترنر (جوهان کاسپار شمیت) کتاب کې یو ځانگړی څرگندونه وموندله (انا او د هغه خپل) کوم چې ریښتیا دی ، ژر تر ژره له لاسه وتلی او په انارکیزم غورځنگ یې هیڅ اغیز نه درلود لکه که څه هم دا 50 کاله وروسته د غیر متوقع قیامت تجربه وه. د سترنر کتاب په کلکه د یو فیلسوفیک کار دی چې د خپلو ټولو گمراه کونکو لارو په اوږدو کې د نامتو لوړو قدرتونو باندې د انسان انحصار لټوي. او د سروې په واسطه د تر لاسه شوي پوهې څخه د معلوماتو ایستلو په اړه ویره نلري، دا د یو هوښیار او قصدي یاغي کتاب دی ، کوم چې د هیڅ چارواکي لپاره هیڅ درناوی نه ښيي ، که څه هم لوړ شوي او له همدې امله په خپلواک ډول خپلواک فکر ته خلک اړ باسي. انارکیزم په مایکل بکینین کې د ځواکمن انقلابي انرژي یو غښتلی اتل وموند ، چې د پرهوډون په لارښوونو یې خپل دريځ غوره کړ. مگر دوی اقتصادي اړخ ته دغه سلسله وغزوله کله چې هغه د لومړي نړیوال جامعي ډلي سره یوځای شو نو د ځمکې او د تولید نورو ټولو وسیلو ټولیز مالکیت لپاره راپورته شول ، او د شخصي ملکیت حق د انفرادي کار بشپړ محصول پورې محدودول غوښتل، بیکونین هم د کمونیزم مخالف و ، کوم چې په خپل وخت کې یو بشپړ دیکتاتور شخصیت درلود ، د هغه په څیر چې نن ورځ په بالشویزم کې فرض شوی دي. هغه په برن کې په کال (1868) د سولې او آزادۍ د لیک کانگریس کې په خپلو څلورو ویناوو کې وویل: "زه کمونیست نه یم ځکه چې کمونیزم په دولت کې د ټولني ټول قوتونه سره متحد کوي او په هغې کې جذب کیږي. ځکه چې دا په مبهم ډول د دولت په لاس کې د ټول ملکیت غلظت لامل کیږي ، پداسې حال کې چې زه د دولت له مینځه ورو په لټه کې یم - د واک او دولتي سرپرست اصول له مینځه وړل غواړم. کوم چې د سرو اخلاقو او هغوی تهذیب ورکولو په پلمه ، تر دې دمه یې تل غلام ، مظلوم ، استثمار او تباہ کړی دی. " بیکونین یو هوډمن انقلابي و او د موجوده طبقاتي شخړې په ارامه سمون باندې باور نه درلود. هغه په رسمیت وپېژندل چې حاکم طبقې حتی په کوچني ټولنیز ریفورم کې سترگې پټې او سخت مخالفت کوي. او په دې توگه په نړیوال ټولنیز انقلاب کې یوازې نجات ولید ،

کوم چې باید د موجوده ټولنیز سیستم ټول علمي ، سیاسي ، نظامي ، بیوروکراتیک او قضایی بنسټونه ختم کړي او په دوی کې د وړیا (free) کارگرانو (labour) اتحادیې فدراسیون معرفي کړي ترڅو د ورځني ژوند اړتیاو (necessities) پوره کړي، څنگه چې هغه ، د خپلو ډیرو نورو معاصرو په څیر ، د انقلاب نږدېوالي باندې باور درلود ، هغه خپل ټول پراخه انرژي لارښود کړه ترڅو په ریښتیني ډول انقلابي او آزادي غوښتونکي عناصر په نړیوال سیستم کې دننه او بهر د راتلونکي انقلاب ساتنه وکړي ترڅو د هر ډول دیکتاتورۍ یا پخوانیو شرایطو ته د شا کیدو په وړاندې راتلونکي انقلاب وساتي. په دې توگه هغه په ځانگړي ډول د عصري انارکیزم غورځنگ جوړونکی شو.

انارکیزم په پیټر کروټوکین کې یو ارزښتناک مدافع وموند ، چا چې ځانته دنده وسپارله چې د انارکیزم د ټولنیزولوژیک (sociological) مفاهیمو د پراختیا لپاره د عصري طبیعي ساینس لاس ته راوړني چمتو

کري. د هغه کتاب متقابل مرسته – د تکامل عامل (factor of evolution) ، هغه د سوسپال ډاروینیزم په مقابل کې لیستونو ته داخل شو. د هغه کسانو چې هڅه یې کوله د اوسني ټولنیز حالت ناخوالی د مبارزې ډاروین تیوري څخه ثابت کړي د ټولو طبیعي پروسو لپاره د اوسني قانون دريځ ته د ضعیف پروراندې د قوي مبارزې غږ پورته کړ ، کوم چې حتی انسان تابع دی ، په حقیقت کې دا مفکوره د مالتوسین عقیدې څخه په کلکه اغیزه درلوده چې د ژوند میز د ټولو لپاره نه خپرېږي، او دا چې غیر ضرورته خلک به یوازې دې واقعیت سره ځان عیار کړي. کرپوټکین وپنودله چې د طبیعت دا تصور د نه محدودیدونکي جگړې د ډگر په توګه یوازې د ریښتیني ژوند کاریکاتیک (ټوکي او مسخري) دی او ددې وجود لپاره له ظالمانه مبارزې سره ، چې د غابونو او پنډرو سره جنگیږي. په طبیعت کې یو بل اصل شتون لري چې د ټولنیز احساساتو او دوه اړخیزو مرستو تحول (evolution) لخوا ضعیف نسلونو ټولنیز ترکیب (combination) او د ریسانو ساتنه کې څرګند شوی، پدې معنی چې انسان د ټولني جوړونکی نه دی ، بلکې ټولنه د انسان خالق دی ، ځکه چې هغه د هغه ټولنیز پیدایښت او شعور څخه مخکې په میراث پاتې شوی دی. کوم چې یوازې هغه د دې وړ وګرځاو چې خپل ځان په لومړي چاپیریال کې د نورو نسلونو فزیکي برترې په وړاندې وساتي ، او د پرمختیا د نه هیږیدونکي لوړوالی ډاډ ترلاسه کړي. د وجود لپاره مبارزه کې دا دوهم هڅه او کوبښن له لومړي سره خورا لوړ دی ، لکه څنګه چې د هغه نسلونو ثابت اعتقاداتو لخوا بنودل شوي چې هیڅ ټولنیز ژوند نلري او یوازې د دوی فزیکي ځواک پورې تړاو لري، دا نظر ، کوم چې نن ورځ په طبیعي علومو او ټولنیزو څیړنو کې په دوامداره توګه د منلو سره ملاقات کوي. حقیقت دا دی چې حتی د خورا بدمرغی لاندې د انسان ډیری شخصي اړیکې د هغه د ملګرو سره د آزاد تړون او د پیوستون (solidaric) د همکارۍ لخوا ترتیب شوي. که دا مسله نه وی حتی د دولت قوي اجباري انتظامات به هم یوې ورځې لپاره ټولنیز نظم وساتلی نشي. په هر صورت ، دا د چلند طبیعي ډولونه ، کوم چې د انسان له طبیعت څخه راپورته کیږي ، نن ورځ په دوامداره توګه پکې مداخلې کیږي او د اقتصادي استحصال او دولتي سرپرست تاثیراتو لخوا معلول (له پامه غورځول) کیږي ، کوم چې په انساني ټولنه کې د شتون لپاره د مبارزې ظالمانه شکل خپروي ، کوم چې باید د دوه اړخیزو مرستو او وړیا همکارۍ بل ډول له مینځه وپيښي. د شخصي ځواب ویلو شعور او دا نور قیمتي ښه والی چې له لري لرغوني میراث څخه انسان ته راوتلی او راجع شوي ، دا د نورو سره د خواخوږۍ ظرفیت دی چیرې چې ټول ټولنیز اخلاق او د ټولنیز عدالت ټول نظرونه خپل اصل لري ، په آزادۍ کې غوره وده کولی شي. د بیکونین په څیر ، کرپوټکین هم یو انقلابي و. مګر هغه ، د ایلیسی ریکلس او نورو په څیر ، په انقلاب کې د ارتقا پروسې یوازې یو ځانګړي مرحله ولیده ، کوم چې څرګندېږي کله چې نوي ټولنیزې ارامونونه د واک له مخې د دوی طبیعي پراختیا کې دومره محدود شوي وي چې دوی په انساني ژوند کې د نوي عوامل په توګه کار وکړي ، دوی باید د تاوتریخوالي سره زړې مرحلې ټوټه کړي. د پروډون او بیکونین برعکس ، کرپوټکن د ټولني ملکیت ملاتړ وکړ ، نه یوازې د تولید وسیلو ، بلکې د کار محصولاتو هم ، لکه څنګه چې دا د هغه نظر و چې د تخنیک په اوسني حالت کې د انفرادي کارګر د ارزښت هیڅ دقیق اندازه ممکن نده، مګر دا ، له بلي خوا ، زموږ د کار د مدرن میتودونو یوې عقلي لارښوونې سره دا به ممکنه وي چې هر انسان ته د پرتلي (comparative) وړتیا ډاډ ورکړ شي. کمونیسټ انارشیزم ، چې مخکې لدې د جوزف ډیاجک ، السیسی ریکس ، ایریکو مالتپسټا ، کارلو کافیرو ، او نورو لخوا زور اخیستی و. او کوم چې نن ورځ د انارکیست د لوی اکثریت لخوا ملاتړ کیږي

په هغه کې د دې یو له خورا روښانه توضیح کونکو (exponents) څخه وموندل شو. یادونه باید دلته د ليو ټولستوی څخه هم جوړه شي، چا چې له مسیحي مذهب څخه کار واخیست، او په انجیل کې د اخلاقي اصولو پر اساس، د یوې داسې ټولني خیال ته ورسیدل چې پرته له کومې خنډ سره مخ شي. د ټولو انارکيستانو لپاره مشترک د آزادی خواش دی د ټول سیاسي او ټولنیز زور واکو څخه کوم چې د آزاد انسانیت د ودې په لاره کې ولاړ دي.

پدې معنی کې میوتالیزم، کولتوریزم او کمونیزم باید د بند نظامونو او د نور نه پرمختګ په توګه باید ورته ونه کتل شي. مګر یوازي د اقتصادي انګیرني په توګه لکه څنګه چې د یوې آزادي ټولني خوندي کولو او حفاظت کولو وسیلې دي، حتی ممکن په راتلونکي کې به په ټولنه کې د اقتصادي همکارۍ بیلابیل ډولونه یو له بل سره عملیات وکړي، ځکه چې کوم ټولنیز پرمختګ باید د دې وریا تجربې سره تړاو ولري او عملي آزمویني د دې لپاره چې د آزادي ټولني به هر فرصت (opportunity) سره چمتو وي. ورته د انارکیزم د مختلفو میتودونو لپاره ریښتیني دي. زموږ د وخت ډیری انارکيستان په دې باور دي چې د تاوتریخوالي له قضیې پرته د ټولني ټولنیز بدلون نشي راوستلی. البته د دې تیروتنو تاوتریخوالی د مقاومت په ځواک پورې اړه لري چې د واکمنو طبقو لخوا به وکولی شي د واقعیت نوې فکرونو سره مخالفت وکړي.

پراخه هغه حلقې چې د آزادی او سوسیالیزم په روحیه کې د ټولني د تنظیم له مفکورې سره الهام لري، نو راتلونکي ټولنیز انقلاب زیرونونه به ډیره اسانه وي. په ننني انارکیزم کې موږ د دوو لویو تیروتنو شاهدان یو چې د فرانسې د انقلاب په جریان کې او له هغه راهیسې د اروپا په فکري ژوند کې ورته ځانګړتیا موندلې دي: سوسیالیزم او لیبرالیزم. مدنی سوسیالیزم هغه وخت وده وکړه کله چې په ټولنیز ژوند کې ژور کتنوکي د لا ډیر څه په روښانه کولو وټوانیدل. دا چې سیاسي جوړښتونه او د دولت په بڼه کې بدلونونه هېڅکله نشي کولی د دې لویې ستونزې حل ته ورسیري چې موږ یې "ټولنیز پوښتنې ته" وایو. د دې ملاتړ کونکو پیژندلي چې د انسانانو ټولنیز برابروالي د تیوري نظریاتو په زړه پورې انګیرنو سره سره، امکان نلري تر هغه چې خلک د خپل ملکیت له مخې یا د ملکیت نه درلودلو له مخې په خپلو ټولګیو کې سره جلا شي، او پدې توګه دا پیژندنه رامینځته شوه چې یوازي د اقتصادي انحصار له منځه وړلو او د تولید د وسیلو مشترک ملکیت لخوا په یوه کلمه، د ټولو اقتصادي شرایطو او د دوی سره تړلي ټولنیز سازمانونو بشپړ بدلون سره ایا د ټولنیز عدالت شرایط د فکر کولو وړ کیري، پداسې حالت کې چې ټولنه به یوه ریښتیني او واقعي ټولنه شي، او انساني کارګر به نور د استحصال پای ته ونه رسوي، مګر دا به ټولو ته د ډیروالي د یقیني کولو لپاره خدمت وکړي، مګر کله چې سوسیالیزم د خپلو ځواکونو راغونډولو پیل وکړ او یو خوځښت شو، هلته یوځل په مختلفو هیوادونو کې د ټولنیز چاپیریال اغیزو له امله د نظر ځیني ځانګړي توپيرونه روښانه شول. دا یو حقیقت دی چې دیموکراسی څخه نیولې تر کاسیزم او دیکتاتورۍ پورې هر سیاسي مفکورې په سوسیالیست غورځنګ کې ځینې ډلې اغیزمنې کړې دي.

په ورته وخت کې، په سیاسي فکر کې دوه لوی جریانونه شتون لري چې د سوسیالیست ایډیالوژيو د ودې لپاره پرېکنده (significance) اهمیت لري، کوم چې په قوي توګه په انګلیس – ساکسن هیوادونو او هسپانیه کې پرمختللي ذهنونه هڅوي، او دیموکراسي په وروستي معنی کې چې روسیه یې په خپل ټولنیز تړون کې څرګندوي، او کوم چې یې په فرانسوي جیکبیزم کې خپل خورا اغیزمن استازي موندلي..

پداسي حال کي چي په ټولنيز تيوري کي آزادي له فرد څخه پيل شوي او د دولت فعاليتونه لږترلږه محدودول غواړي، ديموکراسي په ناڅرگنده ډله ييزه مفهوم خپل دريځ غوره کړ، د روسو "عمومي ارادي" چي غوښتل يې په ملي دولت کي اصلاح کړي. ليبراليزم او ديموکراسي په کلکه دمخه سياسي مفکوري وي او دا چي د دواړو اصلي پيرودونکو لوی اکثریت په زاړه معنی کي د مالکیت حق ساتلی، کله چي د اقتصادي پرمختگ کورس پيل شو، چي د ديموکراسي له اصلي اصولو سره په بشپړه توگه عيار نه شو، او د ليبراليزم له اصولو سره اوس هم لږ دي. ديموکراسي، چي د قانون سره سم ټول اتباع مساوي دي، او ليبراليزم د "خپل سړي په پرته د انسان حق" سره دي. دواړه کبنتی د پانگوالي اقتصادي په واقعيتونو وران شوي. تر دې چي په هر هيواد کي مليونونه انسانان بايد خپل مزدور ځواک د کوچني اقلیت مالکينو ته وپلوري او که چيري دوی هيڅ پيروونکي ونه موندل نو په خورا ناوړه بدبختی کي يې ډوبيدل. د "قانون په وړاندي مساوات" يوازي تقوی درغلي پاتي ده، ځکه چي قانون د هغه چا لخوا رامینځته کيږي چي ځانونه د ټولنيز ملکیت په توگه گماري. مگر په ورته ډول دلته د "يو کس د خپل حق په اړه خبري هم نشي کيدلی، د دې حق لپاره تيريري کله چي يو ځوک د بل اقتصادي ديکتاتيک کولو ته اړ ايستل شي که چيري هغه نه غواړي چي لوړه ولري. انارکيزم د ليبراليزم سره په ورته نظر دی چي د فرد خوښی او هوساينی بايد د ټولو ټولنيزو چارو معياري وي. او، د ليبرال فکر لوی استازو سره په گډه، دا د حکومت دندې لږترلږه محدودولو نظر هم لري. دې ملاتړ کونکي دې فکر ته د هغي نهايي منطقي پایلو ته رسيدلي، او غواړي د سياسي واک هره اداره له ټولنيز ژوند څخه ليري کړي کله چي جيفرسن په ليبراليزم کي د ليبراليزم بنسټيز مفهوم راغونډ کړ: "هغه حکومت تر ټولو ښه دی چي لږ تر لږه حکومت کوي"، بيا انارکيستستانو د تورو سره وويل: "هغه حکومت تر ټولو غوره دی چي په هيڅ توگه حکومت نه کوي." د سوسياليزم د بنسټ ايښودونکو سره په گډه، انارکيستستان د ټولو اقتصادي انحصارونو د ختمولو غوښتنه کوي او د خاوري او د توليد ټولو نورو وسيلو گډ ملکیت غواړي. د دې کارول بايد د هرڅه لپاره پرته له توپير څخه شتون ولري؛ د شخصي او ټولنيز ازادي لپاره يوازي د مساوي اقتصادي گټو پر اساس هر غزي د پام وړ دي، په سوسياليسټ غورځنگ کي پخپله انارکيزم د نظر څرگندونه کوي چي د پانگوالي پر وړاندي جگړه بايد په عين وخت کي د سياسي ځواک د ټولو بنسټونو پر وړاندي جگړه وي، ځکه چي په تاريخ کي اقتصادي استحصال تل له سياسي او ټولنيز ظلم سره لاس او گريوان دی، د انسان په واسطه د انسان استنباط او په انسان باندې د انسان واکمنی لازمي دي، او هر يو يې د بل حالت دی. تر څو پوري چي په ټولنه کي د مالکیت لرونکي او غير انسانیت لرونکي ډله د دښمنی سره مخ شي، دولت به د لږکيو ملکیت لپاره د خپلو امتيازاتو د خوندي کولو لپاره حتمي وي. کله چي د ټولنيز بي عدالتی دغه حالت د شيانو لوړ نظم ته ځای ورکړی، کوم چي ځانگړی حق نه پيژني او د دې لومړني انگيرنه به د ټولنيزو گټو مجموعه ولري، حکومت د نارينه وو لپاره بايد اقتصادي او ټولنيزو چارو اداره کولو ته ځمکه ورکړي، يا د سينټ سيمون سره خبري وکړي: هغه وخت به راشي چي د انسان د حکومت کولو هنر ورک کړي. نوی هنر به خپل ځای ونيسي، د شيانو اداره کولو هنر. "د مارکس او د هغه د پلويانو لخوا ساتل شوي نظريه ردوي چي دولت د پرولتاريا (proletarian) ديکتاتورۍ بڼه وي کومه چي بي طبقه ټولني ته اړين انقلابي مرحله ده، په کوم کي چي دولت د ټولو ټولگيو جگړو له خنميدو وروسته او بيا په خپله د طبقو تر منځ شخړې پخپله به تحليل او له کينوس څخه به يې ورکي کړي. دا مفهوم، کوم چي په بشپړ ډول د دولت واقعیت او د سياسي ځواک د فاکتور تاريخ کي اهميت له لاسه ورکوي. يوازي د

نامتو اقتصادي ماديتيزم منطقي پايله ده ، كوم چي د تاريخ په ټولو پيښو كې يوازي د ميتود ناخوندي تاثير گوري.د دې تيوري تر اغيزي لاندې خلك د دولت بيلابيل ډولونه په پام كې نيسي او نورې ټولنيزي ادارې د ټولني "اقتصادي جوړښت" باندې د "قضايي او سياسي ستر جوړښت" په توگه دي ، او فكر يې كاوه چې دوى په دې تيوري كې د هرې تاريخي پروسې كليد موندلى شي، په حقيقت كې د تاريخ هره برخه مور سره د هغه هيواد زرگونه مثالونه وړاندې كوي چې د كوم هيواد اقتصادي پرمختگ په كې پيژندل شوى ، او د سياسي قدرت لپاره د ځانگړي مبارزو په واسطه مشخصولو ته اړ ايستل شوي وي، د عيسوي پاچاهۍ له راولاړيدو دمخه هسپانيه په صنعتي ډول په اروپا كې ترټولو پرمختللي هيواد و او په اقتصادي محصولاتو كې يې لومړى مقام خپل كړ. مگر د عيسوي پاچاهي تر برياليتوب يوه پيړۍ وروسته د هغې ډيرى صنعتونه ورك شول. هغه څه چې وروسته پاتې وو يوازي په خورا خراب حالت كې ژوندي پاتې شوي وو ، كانالونه او د اوبو لارې ويجاړې شوي او د هيواد پراخه برخه په دښتې كې بدله شوې. په ډيرې صنعتونو كې دوى د توليد خورا لومړني ميتودونو ته شا اړولي. تر نن ورځې هسپانيه هيڅكله هم د دې شك څخه را بهر نشوه، د سياسي قدرت لپاره د يوې ځانگړې قبيلې غوښتنې د پيړيو راهيسې اقتصادي پرمختگ په تپه درولى و. په اروپا كې شهزادگۍ له پامه غورځول ، د دې بې احترامې "اقتصادي مقرراتو" او "صنعتي قانون جوړونه" سره كوم چې د توليد له ټاكل شوي ميتودونو څخه هر ډول انحراف ته سخته سزا وركوي او هيڅ نوي اختراع ته اجازه نه لري، دې كار له پيړيو راهيسې په اروپايي هيوادونو كې صنعتي پرمختگ بند كړى وو ، او د طبيعي پرمختگ مخه يې نيولې. او ايا د سياسي ځواك په اړه فكر نه و شوى چې د نړيوالې جگړې وروسته په دوامداره توگه له نړيوال اقتصادي بحران څخه د خلاصون مخه ونيسي، او د سياست لوبو ډگر جنرالانو او سياسي سيالانو ته د ټول هيواد راتلونكى وسپاري؟ څوك به ادعا وكړي چې عصري فاشيزم د اقتصادي پرمختگ ناخوالې پايله وه؟

په روسيه كې ، چيرته چې تش په نامه پرولتاريا ديكتاتورې حكومت واقعيت ته رسيدلى وو ، د سياسي واك لپاره د ځانگړي گوند غوښتنې د اقتصادي ريښتيني ټولنيز جوړښت مخه نيولې او دې ته يې اړ ايست چې دولت د سرمايه گذاري دولت غلامى ته اړ كړي. د پرولتاريا ديكتاتورۍ په كومو كې چې اداره وگړي غواړي يوازي تيروتنه وگوري ، مگر واقعيا ، سوسياليزم ته د ليرېد مرحله ، نن ورځ په ويريډونكي ډيموكراسۍ بدله شوې ، كوم چې د فاشيست دولتونو له ظلم څخه وروسته پاتې دى. دا ادعا چې دولت بايد تر ټولگي شخړو پورې شتون ولري ، او د دوى سره ټولگي ، غرونه ، د ټولې تاريخي تجربو په رڼا كې ، تقريباً د يوې بدې ټوكې په څير بسكارايد. د سياسي قدرت هر ډول د انساني غلامۍ ځينې خاص بڼې غوره كوي. لكه څنگه چې په ظاهري ډول ، دا د نورو ايلانو سره تړاو لري ، دولت بايد د خپل موجوديت توجيه كولو لپاره ځينې مصنوعي ضدونه رامېنځته كړي ، په ورته ډول په داخلي توگه هم په ټولنه ، ذاتونو ، ټولگيو او ټولگيو كې نابودۍ د دې دوام يو لازمي شرط دى،

دولت يوازي د زړو امتيازاتو ساتلو او نوي كولو رامېنځته كولو توان لري؛ پدې كې د هغې بشپړ اهميت ختم دى. يو نوى دولت چې د ټولنيز انقلاب په واسطه رامېنځته شوى كولى شي د زړو واكمن طبقو امتيازاتو ته د پاى ټكى كېږدي ، مگر دا يوازي د نوي امتياز لرونكي ټولگي رامېنځته كولو سره دا كولى شي ، كوم چې دا به د دې د واكمنۍ ساتلو لپاره اړتيا ولري. د پرولتاريا د ادعا شوي ديكتاتورۍ لاندې په روسيه كې د بالشوويك بيروكراسۍ پراختيا -كوم چې هيڅكله هيڅكله هم په پرولتاريا او ټول روسۍ

خلکو باندې د کوچني گروپ د ديکتاتورۍ پرته بل هيڅ نه وو، دا نوی واکمن طبقه، کوم چې نن ورځ په چټکۍ سره نوي ارسټوکراسي (Aristocracy) ته وده کوي، د روسي کروندگرو او کارگران له لوی اجتماع څخه جدا دي لکه څرنګه چې په نورو هيوادونو کې امتياز لرونکي ذاتونه او ټولګيوونه له هماغه پيله دي.

شايد په دې اعتراض وشي چې د روسيې نوي کميساري-خواک نشي کولی ډيموکراسي د پانګوالي هيوادونو د خواکمنو مالي او صنعتي زخرونو په څير نشي درېدلې. مګر اعتراض به ونه ساتل شي. دا د امتياز اندازه يا کچه نده چې اهميت لري مګر دا د انسان ورځني ژوند باندې سمدستي تاثير کوي، يو امريکايي کاري سړی، چې په معتدل ډول د ښه کاري شرايطو لاندې، د تخنيزې لپاره کافي عايد تر لاسه کوي، جامي او ځان په ښه شکل سره او همدغه شان کور چمتو کړي، او ځان د کلتوري مراسمو نه خوند واخلي، د ميلور په څير د مليونونو ملکيت احساس د هغه سړي څخه لږ احساس کيده چې د زندګي تيرولو لپاره يې خورا په سخته عايد تر لاسه کول چې د خپل ژوند عاجل او لومړني ضروريات پرې پوره کړي. هغه خلک چې په مشکله سره کولی شي د خپلې لوړې پوره کولو لپاره لږ وچه ډوډۍ تر لاسه کړي، څوک چې په خونو کې اوسېږي کوم چې دوی اکثراً د اجنبيانو سره شريکولو باندې مکلف دي، سربيره پردې، مجبوره دي چې د ګرندۍ سرعت سيستم لاندې کار وکړي چې د دوی پرمختللي ظرفيت تر ډيره بريده لوړوي، کولی شي مګر چې د لوړې درجې امتيازات احساس کړي چې هيڅ شی نلري، په سرمايه گذاري هيوادونو کې د دوی د ټولګيو ملګرو څخه ډير ليوالتيا لري. او دا وضعيت لاهم د زغم وړ نه کيږي، کله چې يو مستبد دولت ټيټو طبقو ته د موجوده شرايطو شکايت کولو حق رد کړي، نو لدې امله لاريون او مظاهري دوی ژوند په خطر کې کوي. مګر حتی تر هغه خورا لوړه کچه اقتصادي مساوات چې په روسيه کې شتون لري لاهم د سياسي او ټولنيز ظلمونو پروراندې تضمين شتون پکې نلري. دا هغه څه دي چې مارکسيزم او د استبدادي سوسياليزم نور ټول ښوونځي هيڅکله نه پوهيږي. حتی په محبس کې، په پوټکيو يا بارکونو کې يو څوک د اقتصادي مساواتو خورا لوړه درجه ونه مومي، لکه څنګه چې ټول زندانيان ورته کور، ورته خواړه، ورته يونيفورم او ورته دندې ورکړل شوي. په پيرو کې د پخوانۍ انکا ايالت او په پاراګوي کې د جيسوت رياست د هر اوسيدونکي لپاره مساوي اقتصادي شرايط ټاکلي سيستم ته اړولي وو، خو له دې ټولو سره سره دلته وحشي استبداد غالب شو او انسان يوازي د لوړې ارادې خاوند و چې د کومې پرېکړې په اړه يې هيڅ واک نه درلوده. دا پرته له کوم دليل نه و چې پردوډون په "سوسياليزم" کې د آزادۍ پرته وليدل چې د غلامۍ نه هم بدترين دي. په بل عبارت سوسياليزم به آزاد وي يا دا به هيڅ هم نلري. د دې په پيژندلو کې د انارکيزم د شتون ريښتيني او ژور توجه او فرضيه کيږي. نهادهونه د ټولني په ژوند کې ورته مقصد لپاره کار کوي لکه څنګه چې جسماني ارګانونه په نباتاتو يا معدې کې کوي. دا د ټولنيز بدن غړي دي، ارګانونه پخپل سړي توګه وده نه کوي، مګر د فزيکي او ټولنيز چاپيريال د ټاکلو اړتياو له امله پر مخ ځي. د ژور بحر کب نيولو سترګې د يو څاروي سره خورا توپير لري چې په ځمکه کې ژوند کوي، ځکه چې دا بايد مختلف مختلف غوښتنې پوره کړي. د ژوند بدلونکي شرايط بدل شوي ارګانونه رامینځته کوي، مګر ارګان تل هغه فعاليت ترسره کوي چې د ترسره کولو لپاره تيار شوی و، يا يو بل اړونده کار. او دا په تدريج سره له لاسه ورکوي يا ډير ژر رامینځته کيږي ځکه چې د دې دنده اوس ژونديو ته اړتيا نلري. مګر يو ارګان هيڅکله داسې کار نه کوي چې د هغې د مناسب مقصد سره موافق نه وي. همدا خبره د ټولنيزو بنسټونو په

اره هم ده. دوی ، هم ، په خپل سري توگه نه راپورته کيږي ، مگر د خانگري ټولنيزو اړتياو لخوا بلل کيږي ترڅو د روښانه خلکو خدمت وکړي ، پدې توگه دا مدرن دولت د انحصار اقتصاد وروسته رامینځته شو او د دوی سره تړاو لرونکي ټولگيو تقسيم د زور ټولنيز نظم په چوکاټ کې خپل ځان ډير څرگند کړ. نوي راپورته شوي طبقې چې د خلکو اقتصادي او ټولنيز خصوصيات ساتلو لپاره د ځواک سياسي وسيلې نه اړتيا درلوده، پدې توگه د مدرن دولت د تکامل لپاره مناسب ټولنيز شرايط راپورته شول. د امتياز لرونکو ذاتونو او ټولگيو (classes) د سياسي ځواک (political power) ارگان په توگه د غير ملکيت طبقو د جبري محکوميت او ظلم لپاره دا دنده د دولت سياسي ژوندانه دنده ده ، د دې دلايل لازمي دي. او دې کار ته دا تل وفادار پاتې شوی ، بايد وفادار پاتې شي ، ځکه چې دا نشي کولی د خپل پوټکي څخه وتښتي. د دې بهرنی بڼه د دې تاريخي ودې په جريان کې بدلون موندلی ، مگر دندې يې تل ورته او په هماغه شکل پاتې دي. دوی حتی په منظم ډول يوازې په هغه اندازه پراخه شوي چې د هغې ملاتړ کونکي د ټولنيز فعاليت نورو برخو جوړولو کې بريالي شوي ، که چيرې دولت سلطنتي وي يا جمهوري ، که په تاريخي ډول دا د ديموکراسۍ استدلال کوي يا په ملي اساسي قانون کې ، د دې فعاليت تل تر تله ورته پاتې دی. او لکه څنگه چې د نباتاتو او حيواناتو څارويو د بدن ارگانونه په خپل سري ډول نشي بدلېدلی ، نو د مثال په توگه : هيڅوک نشي کولی خپلو سترگو سره واورې او د غوړونو سره وگوري. په همدې توگه هيڅ څوک نشي کولی د ټولنيز ظلمونو ارگان د مظلومانو د خلاصون لپاره وسيلې ته واړوي. دولت يوازې هغه څه کيدی شي چې وي : لکه د ډله ايزې استملاک او ټولنيزو امتيازاتو مدافع ، د امتياز لرونکو ټولگيو او ذاتونو جوړونکی او د نوي انحصارونو جوړونکی او داسې نور. څوک چې د دولت دغه کړنې په پېژندلو کې پاتې راشي د اوسني ټولنيز نظم په واقعيت سره په هيڅ ډول نه پوهيږي. انارکيزم د ټولو انساني ستونزو لپاره حل نشي کيدای نشي، نه د يو مناسب ټولنيز نظم ، لکه څنگه چې دا ډيری ځله ويل شوي ، چې په اصل کې دا ټول مطلق سکيمونه او تصورات ردوي. تش په نوم مطلق دولت ، چې اوس مهال په ټول ولس د غرنې وزن په څير ځای لري او د هرې څرگندونې د دوی فکري او ټولنيز ژوند د بې سيمه ژوند ته چې د سياسي تعصب له مخې ترتيب شوی ، قلف کولو (mould) هڅه کوي. د بې رحمې او وحشي ځواک سره د موجوده شرايطو د بدلون په وخت کې هره هڅه او کوښښ کوي. استبدادی دولت زموږ د وخت لپاره فحاش دی ، او په ډير زوروتيا سره څرگندوي چېرته چې د تيرو پيړيو وحشت ته دا ډول بيرته راستنيدنه بايد رهبري شي.

دا په ذهن کې د سياسي ماشين برياليتوب دی چې د چارواکو د تاسيس شوي قواعدو سره سم د انسان فکر ، احساس او سلوک منطقي کوي (rationalising) او د ټولني سره علاقي. دا په پای کې د ټول فکري کلتور پای دی.

انارکيزم يوازې د نظرونو ، بنسټونو او ټولنيزو بڼو اړوند نسبت اهميت پيژني. نو له همدې امله دا يو ثابت ، ځان تړلی ټولنيز سيستم ندی، بلکه د بشر د تاريخي ودې يو ټاکلی رجحان دې کوم چې د ټولو مذهبي او دولتي ادارو د فکري سرپرست سره په مخالفت کې دی ، چې په ژوند کې د ټولو انفرادي او ټولنيزو قواوو افشا کولو لپاره هڅې کوي. حتی ازادې يوازې يو نسبي دی ، نه يو مطلق مفهوم ، ځکه چې دا په کلکه هڅه کوي چې پراخه شي او په ډيری څو لارو کې پراخه حلقي اغيزمنې کړي. د انارکيستانو لپاره ، ازادې فلسفي تصور ناباوره بڼه ده ، مگر د هر انسان لپاره حتمي کانکريټ امکان دی چې بشپړ پرمختگ

ته ټول واکونه ورسوي ، ظرفیتونه او استعدادونه چې ورسره طبیعتي راغلي دي ، او ټولنيز حساب ته يې اړوي. د انسان دا طبیعي پرمختګ خورا لږ د کلیسیایست یا سیاسي سرپرست لخوا اغیزمن کيږي، هر څومره چې انسان ټولني سره همغږی وي په هغه اندازه د ټولني فرد جوړېږي چېرته چې هغه را لوي شوې یی. همدا لامل دی چې په تاریخ کې د فرهنگ ټولې لویې دورې د سیاسي ضعف دورې وي. او دا طبیعي خبره ده ، ځکه چې سیاسي سیستمونه تل د میکانیزمي کولو پر مهال تنظیميږي نه د ټولنيزو ځواکونو عضوي پرمختګ باندې.

دولت او کلتور د دوی د نه بیلیدونکي مخالفتونو په ژوره کې دي. نیتشي (Nietzsche) دا ډېره په ښه توګه وپېژاند او لیکلي یې دي چې: "هیڅ څوک نشي کولی د هغه نه ډیر مصرف وکړي چې هغه یې لري. دا د اشخاصو او خلکو لپاره ښه والی لري؛ که یو څوک د ځواک ، لوړ سیاست ، خاوند ، تجارت ، پارلمان ، نظامي ګټو لپاره ځان مصرفوي او که یو څوک دا مقدار دلایل ، هوښیاری ، ارادې ، ځان ښودنه له پاره کوي . کوم چې د یو شي لپاره د یو چا خپل ځان جوړوي ، هغه به د بل شي لپاره ونه لري. فرهنگ او دولت ، پرېږدئ چې هیڅ څوک پدې اړه دوکا نشي – مخالفین دي: د کلتور ریاست یوازې یو عصري نظر دی.

یو په بل ژوند کوي ، یو د بل په لګښت کې پرمختګ کوي. د فرهنگ ټولې لویې دورې د سیاسي سقوط دورې دي. هغه څه چې په کلتور کې لوی دي غیر سیاسي دي ، حتی سیاسي ضد دي. "

یو پیاوړی دولتي میکانیزم د هر ډول لوړ کلتوري ودې په وړاندې تر ټولو لوی خنډ دی. چېرې چې دولت د داخلي تخریب لخوا برید شوی ، چېرې چې د ټولني تخليقي ځواکونو باندې د سیاسي ځواک اغیز لږترلږه ته راټیټ شوی ، هلته فرهنگ خورا ښه وده کوي ، ځکه چې سیاسي واکمنی تل د یووالي لپاره هڅه کوي او د ټولنيز ژوند هر اړخ د هغې سرپرستی لاندې نیسي. او پدې کې دا پخپله د کلتوري ودې تخليقي تمایلاتو ته د نه بڅبونکي تضاد په توګه گوري. کوم چې د ټولنيزو فعالیتونو نوي بڼه (forms) او برخو وروسته تل په لټه کې وي. هر کلتور ، که چېرې د هغې طبیعي پراختیا د سیاسي محدودیتونو (limitations) څخه ډیره اغیزه ونلري ، نو د ابتدايي غوښتنې دایمي تجدید (renewal) تجربه کوي ، او له هغې څخه د تخليقي فعالیت (creative activity) څخه ډیریدونکی تنوع (diversity) راځي. هره نوي بڼه د پرمختیا د نوي امکاناتو پېش گوښي (herald) کيږي. مګر دولت هیڅ فرهنگ نه رامینځته کوي ، لکه څنګه چې ډیری وختونه په بې غورۍ ویل شوي؛ دا یوازې شیان ساتي هڅه کوي لکه څنګه چې دي سټراټیټونو (stereotypes) ته په خوندي ډول لنگر (anchored) شوی یی. دا په تاریخ کې د ټولو انقلابونو لامل و.

ځواک یوازې په تخریبي ډول فعالیت کوي ، تل د ژوند هر څرګندونه د خپلو قوانینو ستونو ته اړ باسي. د دې د ذهني څرګندتیا فکري مړینه ده ، د دې فزیکي ځواک خورا پیاوړې دی. او د دې اهدافو بې خبرتیا په خپل رعیت باندې هم دغه ټاپه تاثیر کوي او دوی احمق او وحشي ګرځوي. حتی کله چې دوی په اصل کې د غوره استعدادونو درلودونکي وي. یو څوک چې په دوامداره توګه هڅه کوي په میخانیکي ترتیب کې هرڅه په زور کيږدي هغه پخپله یو ماشین شي او ټول انساني احساس له لاسه ورکړي. دا د دې پوهیدو څخه وه چې عصري (modern) انارکیزم زیږیدلی او اوس خپل اخلاقي ځواک (moral force)

راجلبوي draws. يوازي آزادي کولی شي نارينه لوی شيانو ته هڅوي (inspire) او ټولنيز او سياسي بدلونونه (changes) راوړي. د خلکو د واکمنی هنر (art) هيڅکله د خلکو روزل او د هغوی نوي ژوند ته هڅولو (inspiration) هنر نه و. زره نازره مجبوریت (compulsion) په خپل امر کې يوازي بې جانه (lifeless) تمرین (drill) لري، کوم چې د هغې په زيږون کې حیاتي نوښت (initiative) خوري او يوازي مضامين راوړي، نه آزاد نارينه. آزادي د ژوند يوه برخه ده چې د انسان راتلونکي future لپاره د هر نوي ليد (outlook) جوړونکي ده. کوم چې د انارکيزم په فلسفه کې خپله بڼه او غوره څرگندونه کوي، د لوي ټولنيز کلتور او نوي انسانیت تکامل (evolution) لپاره لومړنی شرط دی.

باب 2. پرولتاریا (Proletariat) او معاصر کارگرانو خوځښت پیل.

The Proletariat and the beginning of modern Labor Movement

**د ماشين تولید او عصري پانگوالي modern capitalism دور؛
د پرولتاریا راڅرگندیدل؛ لومړي د کارگرو اتحادیو او د دوی
د شتون لپاره مبارزه؛ لودیزم؛ د سوداگری اتحادیه خالص
او ساده؛ سیاسي افراطیت او کارگر؛ د چارټیسټ
غورځنگ؛ سوسیالیزم او د کارگر غورځنگ.**

عصري سوسیالیزم په لومړي سر کې په ټولنیز ژوند کې د اړیکو په اړه ژوره پوهه وه، په اوسني ټولنیز نظم کې ضمني تضادونه حل کولو، او د هغه ټولنیز چاپیریال سره د انسان اړیکو ته نوی طرحه ورکولو هڅه کول دي. د دې اغیزې د یو څه وخت لپاره د فکري محدودیت پورې وي، کوم چې د پیری برخې لپاره د امتیاز شوي ټولګیو privileged classes څخه راځي. د لوی خلکو فکري او مادي اړتیاو لپاره د ژورې او عالي خواخوږۍ نه متاثره شوي او دوی د ټولنیز مخالفتونو د غلطو لارو څخه د وتلو په لټه کې دي ترڅو انسان ته د هغې راتلونکې پرمختګ لپاره نوي لیدونه پرانیزي. نو له همدې امله، دوی مستقیم د هغوی د معاصر شیانو لپاره د عقلي حس او اخلاقي احساس سره غوښتنه وکړه په دې هیله چې د دوی نوي تبصرو د رضایت وړ وګرځي. مګر نظرونه یو حرکت نه کوي؛ دا پخپله یوازې د ژوند د ځانګړو شرایطو کې د یو مشخص وضعیت محصول دي، خوځښتونه یوازې د ټولنیز ژوند فوري او عملي اړتیاو څخه رامینځته کیږي او هیڅکله د خالص خلاص نظریاتو پایله نه وي. مګر دوی خپل نه هیریدونکی ځواک (power) - او د دوی داخلي یقیني بریا ترلاسه کوي یوازې هغه وخت چې دوی د لوی نظر له مخې رامینځته کیږي، کوم چې دوی ته ژوند او فکري مینځپانګه (content) - ورکوي. دا یوازې هغه وخت لیدل کیږي چې د سوسیالیزم سره د کار د غورځنگ اړیکې په سم ډول وپیژندل شي او په ښه ډول توجه وړ وګرځي.

سوسیالیزم د کار د اوسني خوځښت جوړونکی نه دی؛ بلکه د کار له خوځښت څخه یې وده کړې ده .

غورځنگ د ټولنیز بیارغوني منطقي (logical) پایلې په توګه رامینځته شوی چې له هغې څخه موجوده پانگوالي نړۍ (capitalist world) - رامینځته شوی. د دې سمدستي هدف د ورځنۍ ډوډۍ لپاره مبارزه وه، د شیانو د رجحان سره شعوري مقاومت (conscious resistance) - په دوامداره توګه د کارگرو

لپاره ډیر ویجاړونکی (ruinous) و. و د کار مدرن (Modern) - غورځنگ خپل موجودیت لوی صنعتي انقلاب (industrial revolution) - پورې اړه لري چې د اتلسمې میلادي پېړۍ په وروستیو کې په انگلستان کې روان و. او کوم چې وروسته لدې ټولو پنځو براعظمو ته وغزېد. وروسته لدې تش په نامه تولیداتو سیستم (manufacturer system) په لومړنۍ دوره کې د کارگرانو د یوې ځانگړې درجې کار لپاره دروازه پرانیستله، یوه برخه چې واقعا د تخنیکي پروسو په پرتله د بشري کار د پلي کولو میتودونو سره ډیره انډیپنډنسه لرله، ورپسې دورې لوی اختراعات د کار ټولو وسایلو او دستگاه کې بشپړ بدلون راوست. ماشین انفرادي وسیله ختمه کړه او په عمومي ډول د تولیدي پروسو لپاره په بشپړه توګه نوي بڼې رامینځته کړې. د میخانیکي وسایلو ایجاد په ټول صنعت کې انقلاب راوست. په انگلستان کې خورا مهم صنعت، او د وری او پنبه پروسس کولو او رنگ کولو کې د میتودونو په بشپړه توګه د نوي شکل لامل شو. د بخار ځواک کارولو له لارې، چې د جیمز وات لخوا چمتو شوی وو، د ماشین تولید د باد زاړه انګېزې ځواکونو باندې د انحصار څخه آزاد شوی و، د اوبو او اسونو ځواک لاره لومړی د عصري لوی تولید لپاره په مناسب ډول پرانستل شوه. د بخار کارول په ورته خوځونو کې د مختلف فعالیت ماشینونو عملیات ممکن کړي.

پدې توګه عصري فابریکه رامینځته شوه، کوم چې په څو لسیزو کې کوچني پلورنځي د ګرنگ نه ژور ځای ته وغورځاوه. دا لومړی د ټوکر صنعت کې پېښ شو؛ د تولید نوري ځانګې په لږ ځنډ سره تعقیب شوي. د بخار د ځواک کارول او د کاسټ فولادو اختراع په لنډ وخت کې د اوسپنې بشپړ انقلاب ته لاره هواره کړه، او د سکرو صنعتونه او په چټکۍ سره خپل اغیز د کار نورو کربنو ته وغزاو. د عصري لوی کینتونو پراختیا د پایلې په توګه د صنعتي ښارونو په زړه پورې وده درلوده. برمنګهم، چې په 1801 کې یې یوازې 73000 اوسیدونکو ته پرمختګ وکړ، په ورته موده کې شیفیلډ له 46,000 څخه 110,000 ته وده ورکړه. د نوي لویو صنعتونو نور مرکزونه په ورته تناسب وده کړي.

فابریکې انسانانو ته اړتیا لرله، او د کلیو ډیرې اوسیدونکي یې ښارونو ته د لاری په واسطه دغه غوښتنه پوره کړه. قانون له دوي سره مرسته وکړه، کله چې د بدنایي او ناوړه عملونو په واسطه، د عامه ځمکو کوچني کروندګر لوټ شول او سوال کولو ته یې اړ کړل. په عامه ځمکو باندې سیستمیکه غلا د ملکي عینن لخوا په کال (1702-1714) په وخت کې پیل شوي وه، او تر 1844 پورې یې د خړوب شوي ځمکې له دریمې برخې څخه زیاته برخه نیولې وه. پداسې حال کې چې په 1786 کې لاهم 250,000 خپلواکو ځمکو شتون درلود، یوازې د تیرو کلونو په جریان کې د دوی شمیر 32,000 ته راټیټ شوه. نوي ماشین تولید په نامعلومه پیمانې ملي شتمنی کچه لوړه کړه. مګر دا شتمني د یو کوچني امتیاز لرونکي اقلیت (minority) - په لاس کې وه او خپل اصلیت یې د کاري وګړو غیر منظم استحصال (exploitation) - ته واړاوه، کوم چې د ژوند اقتصادي ګړندی تغیر سره په خورا سرگردانه بدبختی کې ډوب شو. که چېرې یو څوک د دې دورې د کارمندانو وضعیت تشریحات لوستل لکه څنګه چې دا د انګلیسي فابریکې معاننو په راپورونو کې ترتیب شوي، له دې څخه مارکس په خپله سرمایه کې دومره اغیزمنه ګټه پورته کړې. یا که یو څوک د Eugene Buret's De la misère des classes لکه څنګه چې فریدر اینګلز په خپل لومړني کار، په انگلستان کې د کاري طبقو شرایط؛ خورا ژور مقصود و. یا د معاصرو انګلیسي لیکوالانو لخوا یو له

بیلابیلو کارونو څخه ، یو بی د هغه وخت عکس تر لاسه کوي چې ذهن حیرانوي، که آرتور ینگ ، د لوی انقلاب له پیل کیدو دمخه په فرانسه کې د هغه د سفرونه پیژندلي وای نو کولی یې شول چې اعلان وکړي چې د فرانسوني کلیوالي نفوس لویه برخه د څارویو په کچه ولاړه ده ، د دوی وپریښودنې غربت په پایله کې د انسانیت هره نښه له لاسه ورکړه. په لومړي دور کې د پرمختللي صنعتي پرولتاریا د عصري پانګولیزم پر تله د مقایسې په نتیجه کې په لوی اندازه د لوی عوام فکري او مادي حالت باندې هم پلي کړي. د کارگرانو ډیری اکثریت حتی د شیشې کرکې او یا نور ناوره ځایونو کې اوسېدل ، او دوی باید د ورځې له 14 څخه تر 15 ساعتونو پورې د صنعت په سویټ شاپونو کې تیر کړي او هلته یې کار کړی وای. د حفظ الصحې تجهیزات د بې گناه یا د بندیانو د ژوند او روغتیا ساتنې لپاره چمتو شوي. او دا د معاش لپاره چې هیڅکله حتی خورا اړین اړتیاو پوره کولو لپاره بس نه و. که چیرې د اونی په پای کې کارکوونکي کافي پاتې شوی و چې هغه د دوزخ هیر کړي چې بد شراب په څښلو سره هغه د څو ساعتونو لپاره ژوند او کار کاوه. دا تر ټولو لوی هغه و چې تر لاسه کولی شو. د دې ډول حالتو ناخوالي پایله د فحشا ، نشيي توکو او جرمونو کې لوی زیاتوالی و. د انسان وحشت هغه مهال راپورته کیږي کله چې هغه د دې خلکو روحاني خرابي او اخلاقي خرابي لوستل کوي چې هیڅ څوک ورته زړه نه ښه کوي. د فابریکې د غلامانو زړه بوگونونکي حالت د نامتو لاریو سیستم لخوا لاهم ډیر مظلوم شوی. د دې له مخې کارکوونکي مجبور و چې د فابریکې د مالکینو په پلورنځیو کې د هغه مقررات او د ورځني کارونې نورې مقالې واخلې. چیرې چې ډیری وختونه ډیر قیمتي او نه کاریدونکي توکي هغه ته ورکړل شوي. دا دومره لار چې کارگران د خپل سخت عاید له لاسه لږ څه پاتې و. او باید غیر متوقع لگښتونه یې تادیه کړي وي ، لکه ډاکټران ، درمل ، او د ورته توکو سره چې دوی د فابریکې مالکینو څخه تر لاسه کړي ، په داسې قضیو کې د تیب نرخ په بدلولو کې د دوی لپاره تعین شوي و. او معاصر لیکوالان وایی چې څنگه میندې د دې لپاره چې د مړه شوي ماشوم لپاره تدفین چمتو کړي پکار دی چې پدې توګه چلونکي او قبر کیندونکو ته پیسې ورکړي. او د انساني کارګر ځواک دا محدوده ګټه اخیستنه په نارینه او ښځینه پورې محدود نه وه. د کار نوي میتودونو ماشین عیار کړل شو ، چې یوازې د څو لارښود حرکتونو سره چمتو شي ، کوم چې پرته له کوم لوی مشکل زده کیدای شي. دا د پرولتاریا د ماشومانو د تباهي لامل شو. څوک چې د درې یا څلور کالو په عمر کې کار کولو ته اړ ایستل شوي او د دوی ځوانان د صنعت کارانو صنعتي زندانونو (prisons) کې راویستل شول. د ماشومانو د کار کیسه چې په کې لومړی په هیڅ ډول محدودیت نه وو وضع شوي ، د سرمایه گذاري په تاریخ کې یو له تیاره (darkest) فصلونو څخه دی. دا په ګوته کوي چې د اخلاقي ملاحظاتو په واسطه د عیسوی مدیریت څومره بې زړه توب روان دی. او بې له شکه د عامو خلکو ناقانونه استخراج ته عادی شوي وو ، او ډیرمهاله کارگرانو د فابریکو غیر صحي شرایطو لاندې په پای کې د ماشومانو مړینه راپورته کړي چیرې چې ریچارد کارلایل کولی شي ، په بشپړ عدالت سره ، په بیت بیټلیم کې "د بیګناه خلکو وژلو وحشتناکه تکرار" خبري وکړي. نه تر دې دمه پارلمان داسې قوانین پلي کړي چې د اوږدې مودې لپاره د فابریکې مالکینو لخوا رد شوي ، یا په ساده ډول مات شوي. دولت د استخراج په اړه د هغې په لالچ د محدودیتونو څخه د مدیریت په آزادولو کې خپلې عالي مرستې ورکړې. دې ته یې ارزانه مزدوران ورکړل ، د دې هدف لپاره ، د مثال په توګه ، د 1834 بدنامه ناقص قانون رامینځته شوی ، کوم چې د قهر طوفان راپاروه نه یوازې د انګلیسي کاري ټولګیو څخه ، بلکه د هر چا څخه چې لاهم د هغه په بدن کې زړه وي. زاره

ضعيف قانون ، چي په 1601 کي د ملکي اليزابيت په وخت کي رامینځته شوی و ، په انگلستان کي د خانقاهونو (monasteries) د خپلو پایله وه. خانقاهانو د خپل عاید دریمه برخه د بي وزلو په ساتلو مصرف کړي وه. مگر هغه ملکیت کونکي چي دوی ته د خانقاه لویه برخه راوتلي وه فکر نه کاوه چي دي اړین دریم برخي ته وقف کړي. نو د پاریس لخوا وضع شوی قانون د بي وزلو ته د پاملرنې دنده لرله او د هغه چا لپاره د ژوند اړتیاو موندلو کي چي د دوی موجودیت راپورته شوی و، قانون په غربت کي یو شخصي بدبختي ولیدله، چي له امله یي انسان مسؤول نه و ، او هغه ته یي حق ورکړ چي د مرستي لپاره یي په ټولنه کي غږ وکړي کله چي د خپل هیڅ غلطی له امله هغه اړ شو او نور یي چمتو کولو توان ونلري. دې طبیعي قانون ته ټولنیزه ځانگړتیا ورکړه. په هر صورت ، نوی قانون غربت د جرم په توگه پیژندلی ، او د شخصي بدبختی مسؤلیت یي د ادعا شوي قرباني په توگه اچولی.

نوی قانون د مالتوسیایي (Malthusian doctrine) عقیدې تر ناوره اغیزې لاندې رامینځته شوی و. میلنوس ، چي د نفوسو ستونزې باندې مشهور کار د گودین سیاسي عدالت ته د ځواب په توگه پیژندل شوی و ، په سپکو الفاظو کي یي اعلان کړی و چي غریب سړی دې ته اړ ایستلی چي د نه منل شوي میلمه په توگه ټولنه ته لار شي ، او له همدې امله نشي کولی د ځانگړو حقوقو ادعا وکړي. دا ډول نظر ، البته ، د صنعتي بارونو کارخانې ته رامینځته شوی او د استخراج لپاره د دوی غیر محدود اړتیاوو ته یي اړین اخلاقي ملاتړ ورکړو. نوي قانون د پاریس چارواکو له لاس څخه د بي وزلو د ساتنې شرایط په پام کي ونیول او د دي له خوا د ټاکل شوي مرکزي اداري لاندې وسپارل شول، د پیسو یا احکامو په واسطه د موادو ملاتړ د ډیری برخي لپاره وو چي د ورک هاؤس لخوا ځای په ځای شوی ، هغه بدنام او کرکه لرونکی اداره چي په عامه ویناو کي یي "ضعیف قانون باسټیل" نومیږي. هغه څوک چي په برخلیک سره وجنگیده او مجبوره شو چي د کار په خونه کي پناه واخلي ، خپل حیثیت یي د انسان په حیث تسلیم کړ ، ځکه چي دا کورونه بنسکاره زندانونه وو. په کوم کي چي فرد د خپل شخصي بدبختی له امله مجازات او سپکاوی شوی و .

په کارخایونو کي د اوسپني ډسپیلین غالب و ، کوم چي د سختي سزا سره وو د هر چا هر ډول مخالفت سره مخ شو . هر څوک د ترسره کولو لپاره یو ټاکلی دنده درلوده؛ هر هغه څوک چي دا یي نشي ترسره کولی په مجازاتو کي له خوارو څخه بي برخي و. خواره د اصلي زندانونو په پرتله خورا خراب او کافي نه وو ، او دا چلند دومره سخت او وحشي وو چي ماشومان اکثرا ځان وژني ته اړ ایستل شوي وو. کورنی جلا شوي او غړو یي اجازه درلوده چي یو بل سره یوازې په ټاکل شوي وخت کي وگوري او د چارواکو تر نظارت لاندې. هرې هڅې ته لارښوونه شوي چي د ترهگری په دي ځای کي د اوسیدو ځای دومره نه کنترول کيږي چي یوازې خورا خورا اړین اړتیا د انسانانو د ایستلو لپاره اړ ایستل کيږي، دا د نوي او ضعيف قانون اصلی هدف و. د ماشین تولید زرگونه د دوی د ژوند کولو پخوانیو وسیلو لري کړي وي، د توکر صنعتونو کي یوازې د 80,000 لاسي اوبدونکو د عصري لویو بوتو لخوا سوالگر جوړ شوي وو، او نوي قانون ورته په گوته کړه چي ارزانه کار د مدیریت په قوماندې کي و ، او د دي سره د دوامداره اجرت کمولو امکان هم کم و .

د دي ناوره شرایطو لاندې یو نوی ټولنیز ټولگی رامینځته شو ، کوم چي په تاریخ کي هیڅ مخکښ نه و: عصري صنعتي پرولتاریا. د پخواني وخت کوچني کسبگر ، چي د ځایی غوښتنې له مخي یي پوره خدمت

کاوه ، د ژوند نسبتاً اطمینان لرونکي ژوند يې خوند کاوه. کوم چې پرته له کوم د پام وړ شاک څخه يوازې ډير لږ ځنډول شوي و.

هغه خپله د روزگار دنده ترسره کوله ، بيا يو مسافر شو ، او ډيری ځله وروسته پخپله يو ماسټر شو. ځکه چې د هغه د سوداگرۍ د اړينو وسايلو استملاک د هيڅ لوی پانگو ملکيت پورې اړه نلرله ، ځکه چې دا د وخت په تيريدو سره رامینځته شوي وو . د هغه کار د انسان لپاره د پام وړ و او لاهم ورته طبيعي ډول وړاندې کوي کوم چې تخليقي فعاليت ته هڅوي او انسان ته د داخلي رضايت تضمين کوي. حتی د کوچني کور صنعتکار ، څوک چې د پانگوالي دور په پيل کې دمخه د خپل محصول لوی برخه بډايه خلکو ته توزیع کوي ، په اوسني معنی کې د پرولتاريا نه لرې وه. صنعت ، په ځانگړي ډول د توکر صنعت ، په کليوالو ولسواليو کې خپل مرکزونه درلودل ، نو ځکه چې کوچني کسبگر په ډيری مواردو کې د هغه يوه کوچنی برخه درلوده ، کوم چې د هغه لپاره ساتنه اسانه کړې. او لکه څنگه چې راتلونکی سرمايه گذارۍ د ماشين تر تسلط مخکې وې ، لاهم د صنعت د لاسي صنايعو سره تړل شوې ، د دې پراختيا امکانات د محدود وخت لپاره ځکه چې د صنعت محصولاتو غوښتنه د عرضي څخه د قاعدې په توگه وه ، نو کارگر يې د جدي اقتصادي بحرانونو په وړاندې ساتل کيده. لکه څنگه چې دا دمخه په لويه کچه د خلکو غوښتنې پورې اړه درلوده ، او له همدې امله د بهرني بازارونو فتح باعث وگرځيد. هر نوي اختراع د توليد په ظرفيت کې په ډيروالي اندازه کې وده کړې او صنعتي سرمايه د سرمايه گذاري صنعت غير متناقص مالک جوړ کړ. او څنگه چې ازاده سيالي ، کوم چې د تيوريگانو لخوا د اوسپني اقتصادي قانون په توگه ترسره کيده ، د صنعتي توليد کوم پلان شوی کنټرول يې له پوښتنې لرې کړ. په اوږد يا لنډ وخت کې بايد داسې موارد شتون ولري کله چې د مختلف لاملونو له امله ، د صنعتي محصولاتو تحويلی غوښتنه تقاضا ډير کړي.

دې کار په ناڅاپي ډول د توليد مخه ونيوله ، داسې کړکېچونه چې د بنارونو پلوه وگړو ته زيان رسونکي و. ځکه چې دوی غير فعاله کارگمارونکي غندي، او له دې امله دوی د ژوند وسيلې څخه بې برخې کوي ، دا يوازې د زياد توليد پدیده ده کوم چې د عصري پانگوالي اصلي ماهيت څرگندوي –

دا هغه څه دي چې په بنکاره ډول د يو داسې وحشت څرگندوي چې انسان پکې هيڅ ارزښت نلري او مړه شيان هرڅه لري. مگر پرمخ تلونکي پرولتاريا په بشپړ ډول د دې سيستم اقتصادي بدلونونو ته رسيدلي وه ، ځکه چې غړو يې پرته له مينځه وړلو ته هيڅ اړتيا نه درلوده. طبيعي انساني اړيکې چې د – کارگر او د هغه سفر کونکو تر مينځ شتون لري د عصري پرولتاريا لپاره هيڅ معنی نلري. هغه يوازې د يوې ټولگي لخوا د استحصال کولو اعتراض و چې ورسره اوس هيڅ ډول ټولنيزه اړيکه نه وه. د فابريکي مالک لپاره هغه يوازې د "لاس" په توگه شتون درلود ، نور د انسان په توگه نه. هغه و ، يو څوک شايد ووايي ، هغه غله چې د هغه وخت لوی صنعتي انقلاب په بنارونو کې يو ځای شول، وروسته هغه چې ټول ټولنيز دريځ يې له لاسه ورکړ. په ټولنيز ډول له پامه غورځول شوی ، هغه د کښتۍ خرابو شويو انسانانو د ډله ييزې ډلې برخه گرځيدلي ، څوک چې ټول د ورته برخليک سره مخ شوي وو. عصري پرولتاريا هغه د ماشين سړی و ، د غوښي او وينې يو ماشين چې د سټيل ماشين يې په حرکت کې ايښی ، د نورو لپاره شتمني رامینځته کړي ، پداسې حال کې چې د دې شتمنی اصلي توليد کونکی بايد په بدبختۍ کې مړ شي. او د صنعت په لوی مرکزونو کې د هغه د ملگرو سره بدبختۍ سره نږدې ژوند کول نه يوازې خپل

مادي موجودیت ته ځانگړی شخصیت ورکړ ، دا په تدریج سره د هغه د فکر کولو او نوي تصوراتو احساس کولو لپاره رامینځته شوی کوم چې هغه په اصل کې نه پېژندل شوی. د پاؤډینګ ماشینونو او د چیمینانو ریکیک chimneys reeking کولو نوي نړۍ ته واړول شو ، هغه په لومړي سر کې یوازې ځان د یو ځواکمن میکانیزم کې د ویل یا کوک په څیر احساس وکړ چې د کوم فرد په توګه هغه بې وسه و. هغه ډیر ژر یا وروسته هم د دې تمه نه درلوده چې له دې حالت څخه وتښتي ، د هغه لپاره ، لکه څنګه چې عادي ژوند هیڅ وسیله نه لري پرته د هغه د لاسونو پلورلو سره ، د هرې لارې منع کیده او یوازې دا نه ، د هغه نسل هماغه برخلیک ته زیان رسولی و. د هر ټولنیز تړاو څخه بې برخي وو ، هغه په بشپړ ډول د دې لوی ځواک سره پرتله کولو کې هیڅ شی نه و چې هغه یې د هغې د شخصي ګټو لپاره د بې وسه وسیلې په توګه کارولی و. د دې لپاره چې یوځل بیا یو څه شی او د هغه ډیر بڼه والي اغیزمن شي ، هغه باید د خپل ډول خلکو سره عمل وکړي ، دا ډول غورونه consideration ډیر ژر یا وروسته باید هغه کنټرول کړي که هغه نه غواړي په ساده ډول په اوبو کې ډوب شي؛ دوی په لومړي سر کې پرولتاري اتحادونو ، په ټولیز ډول د کار عصري حرکت ته لاره پیدا کړه. دا هغه "اعتراض کونکی" نه و چې د بې ځایه شوي خلکو حرکت یې ژوند ته راواړاوه ، لکه څنګه چې د تنګ نظری عکس العملونه او یو ظالمانه مدیریت هغه مهال د ټینګار کولو جرات وکړ ، د کارگرانو ترکیب د دوی د قوماندې یوازینی وسیله وه چې د دوی ژوند یې وژغوره او د لا زیاتو انساني شرایطو لاندې ژوند کولو لپاره یې زمینه برابره کړه. د تنظیم شوي مزدور کارانو د دې بڼدونو لومړي وړانديزونه ، کوم چې د اتلسمې پېړۍ لومړۍ نیمایي ته رسېدلی شي. د سرمایه داری نظام ترټولو ژورې بریايي له مینځه تللو او د ژوند موجوده شرایطو کې د بڼه والي پرته نور هیڅ نه وو. له 1350 کال راهیسې په انګلینډ کې یو قانون شتون درلوده چې له مخې یې د دولت لخوا ، معاش او ساعتونه تنظیم کيږي. د پخواني کسب همکارۍ اتحادیې خپل ځان یوازې د توکو تولید او د حق حقایقو پورې اړوند پوښتنو سره مصروف کړی وو. مګر کله چې ، د نه شتون لرونکي سرمایه گذارۍ او د "تولیدونکو" معاشونو خپرولو په نور زیات فشار راوړل شو ، د سوداګرۍ د اتحادیې لومړۍ موسسې د تمایل سره د مبارزې لپاره د مزدورانو د نوي ټولګیو ترمنځ رامینځته شوي. مګر د تنظیم شوي کارمندانو دا هڅې په یوځل کې د مدیرانو له هرډول مقاومت سره مخ شوي ، هغه د زاره قانون د ساتلو او د کارگرانو "غیرقانوني" سازمانونو ډبره کولو لپاره غوښتنو سره حکومت محاصره کړ. او پارلمان دې غوښتنې ته په سمدستي ډول د 1799-1800. کال د تش په نامه اعمالو په تصویب سره ځواب ووايه ، کوم چې د معاشونو لوړولو یا د کار موجوده شرایطو بڼه کولو لپاره ټول ترکیب منع کړل او د سرغړونې لپاره یې سخته جریمه تعین کړه. پدې توګه د صنعتي پلازمینې لخوا غیر مشروط استحصال ته مزد ورکړل شو ، او له بدیل سره مخ شول دا چې قانون ته تسلیمیدل او پرته له کوم مقاومت څخه منل دا ټولې پایلې ګډې وې ، یا هغه قانون ماتوي چې دوی یې محکوم کړي دي ، د داسې انتخاب سره مخالفت کول پرېکړه د کارمندانو د زورورې برخې لپاره خورا ستونزمن نه وه ، څرنگه چې دوی ډیر لږ درلودل په هر صورت چې له لاسه یې ورکړي.

دوی د قانون څخه سرغړونه وکړه چې د انساني کرامت ملنډې وهي ، او د هرې لارې هڅه کوي ترڅو د دې احکام تر لاسه کړي. له هغه وخته چې د سوداګرۍ اتحادیې سازمانونه ، چې په لومړي سر کې په بشپړ ډول په کرکټر کې ځایی وو او ځانګړي صنعتونو پورې محدود وو ، د موجودیت له قانوني حق څخه بې برخي شول ، دلته په ټول هیواد کې خپور شوی د نامتو دوه اړخیزو ګټو اتحادیې یا ورته بې

رحمانه ادارې موجودې وې چې د دوی یوازینی هدف په توګه د پرولتاریا د اصلي جنګیالیو سازمانونو پام اړول وو. د دې خلاصې اتحادیې داخلي اساس د کارګرانو په مینځ کې د وسله والو عناصرو د پټو هڅو څخه جوړ شوی و ، د ټاکل شویو سربړو څخه کوچنۍ یا لوی ډلې ، د ډیرو رازونو او دوه اړخیزو همکاريو لپاره د قسم په توګه پابند دي. د انګلینډ په شمالي صنعتي برخو کې او په ځانګړي ډول سکاټلینډ کې د دې پټو سازمانونو لوی شمیر شتون درلود ، کوم چې د کارګمارونکو پر وړاندې جګړه پرمخ وړي او کارګمارونکي یې مقاومت ته هڅوي. دا د معاملي په نوعیت کې ځای لري چې د دې مبارزو څخه ډیری یې خورا تاوتریخوالی بڼه character غوره کړې ، لکه څنګه چې پوهیدل اسانه دي ، کله چې مور د کارګرانو بد وضعیت په پام کې ونیسو چې د اقتصادي شرایطو ناوړین پرمختیا پایله ده او د قانوني محاکمو لپاره حتی د پرولتاریا د ژوند د معیارونو تر ټولو معمولي تعقیب هڅې دي. د قانون د لیک هر ډول سرغړونه په وحشتناکه جزا سره لیدلې شوې. حتی وروسته له دې چې په 1824 کال کې د سوداګرۍ اتحادیې سازمانونه په قانوني ډول پیژندل شول ، عدلی تعقیبونه د اوږدې مودې لپاره ونه دریدل. بې شعوري قاضیان د کارګمارونکو طبقو ګټو ته په کلکه او سپر نه ساتنه کې په غیر مستقیم کارګرانو په سلګونو کاله بند محکوم کړ. او یو څه د پام وړ وخت تیر شو مخکې لدې چې یو څه دوامداره شرایط غالب شي.

په 1812 کې ، پټ کارګر سازمانونو په ګالسکو کې د اوبدونکو عمومي اعتصاب پیل کړ. په ورسټیو کلونو کې ټوله شمالي انګلستان په دوامداره توګه د کارګرانو تر منځ د اعتصابونو او ناګراریو له امله ټکان وخوړ ، کوم چې په نهایت کې په 1818 کې په لنکاسټر شایر کې د سپنرانو او اوبدونکو لوی اعتصاب پای ته ورسید. په کوم کې چې کارګرانو د عادي غوښتنو سربیره د ډیرو معاشونو غوښتنه کوله ، د فابریکې قانون اصلاحاتو غوښتنه یې وکړه ، او د بڼو او ماشومانو د کار انساني کړنلارې د اصلاح غوښتنه وشوه. همدغه کال د سکاټلینډ د کان کیندونکو لوی اعتصاب راوست ، کوم چې د دوی د پټو سازمانونو لخوا ترتیب شوی و. په ورته ډول د سکاټلینډ ټوکرۍ لویه برخه د وخت په تیریدو سره د کار بندیدو له امله معلول شوې وه. ډیری وختونه اعتصابونه د اور سوځیدني ، د ملکیت ویجاړولو او عامه ناوړغیو سره مخ شوي. نو ځکه حکومت په مکرر ډول صنعتي برخو ته د ملېشو د ایستلو اړتیا سره مخ و. لکه څنګه چې وروسته په هر بل هیواد کې ، نو بیا په انګلینډ کې ، د کارګرانو نارضایتي د ماشینونو معرفي کیدو په وړاندې راپورته شوې. هغه ټولنیز اهمیت چې دوی تر اوسه نه پیژندل شوي ، او کوم چې د دوی د غوښتنې سمدستي لامل و. د 1769 کال په لومړیو کې ، د ماشینونو د ساتنې لپاره ځانګړی قانون وضع شو. مګر وروسته ، کله چې د بخار بریښنا کارول د ماشین تولید کې ګړندی پرمختګ پیل کړ ، او په ځانګړي ډول د ټوکر صنعت کې په زرهاو کارګران د خواږواکۍ وسیلې غلا شوي او په ژور بدبختۍ کې ډوب شوي ، د ماشینونو ویجاړیدل هره ورځ پیښیږي. د نامتو لوډیزم دور و. په 1811 کې ، په نهټینګهم کې له دوه سوو ډیر ماشین لمانه ویجاړ شول. په ارنولډ کې ، چېرې چې د ذخیره کولو اوبدلو ماشین معرفي کول په سلګونو زاړه اسټاک اوبدونکي په تادیه کې اچولي وو ، کارګرانو فابریکې ودرولي او شپېته نوي ماشینونه یې ویجاړ کړل ، چې هر یو یې د څلویښت پونډه پانګوونې قیمت استازیتوب کاوه. ورته برنامې هر چیرې تکرار شوې. د قانون بڼه والی څه و ، څومره چې د پرولتاریا د خلکو اړتیا په پرله پسې ډول لوړه شوه ، او اداره او حکومت نه د دوی د وضعیت باندې پوهیدنه او همدردی لري شوه !پاچا

لود 1 په هرځای کې صنعتي حلقو کې خپله شاهي مداخله وکړه، خو بیا هم حتی سخت قوانینو ونشول کولی د هغه و بجاړولو کار ودروي.

"هغه څوک ودروی چې جرئت کوي هغه څوک ودروي چې کولی شي!" د پټ کارگر ټولنو د څار کلمه وه. د ماشینونو و بجاړولو یوازې هغه مهال ودرېدل کله چې د موضوع نوی پوهه د دوی په مینځ کې راپورته شوه، او دوی ولیدل چې دوی نشي کولی پدې وسیله تخنیکي پرمختګ ودروي. په 1812 کې، پارلمان یو قانون تصویب کړ چې د ماشینونو و بجاړولو لپاره د مرګ سزا ورکوي. دا پدې وخت کې و چې لارډ بایرن د حکومت لخوا د هغه مشهور تور ولگاوه او په طنزي ډول یې غوښتنه وکړه، که چېرې وینه تویونکی قانون پلي شي، کور باید چمتو کړي چې حیوري باید تل دولس قصابان ولري. چارواکو د ځمکې لاندې غورځنګ مشرانو په سر کې د څلویښت زره پونډو قیمت کېښود. د 1813 په جنوري کې، اتلس کارگران چې په لوډیزم محکوم شوي په پارک کې ځړول شوي، او په آسټرالیا کې جزایي کالونیو ته د منظم کارمندانو اخراج په وپرونکي نرخ کې ډیر شوی. مګر پخپله خوځښت یوازې ګرندی وده کړې، په ځانګړي توګه کله چې د ناپلیون جنګونو پای ته رسیدو وروسته د سوداګرۍ لوی بحران رامینځته شو، دا وضعیت د څو لنډو حاصلاتو او د 1815 بدنام جوار قوانینو له امله لاهم تنګ شوی و، چې له مخې یې د ډوډۍ قیمت په مصنوعي ډول لوړ شوی و. مګر که څه هم د عصري کارگر غورځنګ دا لومړی پړاو په لویه برخه کې تاوتریخوالی و، دا لاهم په مناسب معنی کې انقلابي نه و. د دې لپاره دا د اقتصادي او ټولنیز پروسو اصلي لاملونو سم پوهه نلري چې یوازې سوسیالیزم یې کولی شي. د دې تاوتریخوالي میتودونه یوازې د هغه وحشیانه تاوتریخوالي پایله وه چې پخپله کارگرانو باندې ځورول شوي وه. مګر د ځوان غورځنګ میتودونه د پانګوال نظام په وړاندې نډې لارښود شوي په هر صورت یوازې د دې خورا ناوړه افراطیتونو له مینځه ورو او د پرولتاریه لپاره د ښه انساني ژوند معیار رامینځته کولی شو. "د عادلانه ورځې کار لپاره د عادلانه ورځو معاش" د دې لومړیو اتحادیو شعار و، او کله چې کارګرانو ډېر خورا وحشت سره د کارگرانو دغه معتدل او یقینا په بشپړ ډول معقول غوښتنې سره مقاومت وکړ، وروستی مکلف و چې د موجوده شرایطو لاندې دوی ته هرډول میتودونه وکاروي. د غورځنګ لوی تاریخي اهمیت د دې ساده وجود په پرتله په لومړي سر کې د هغې اصلي ټولنیز اهدافو کې لږ دی. دې یوځل بیا و بجاړ شوي خلکو ته لاره ورکړه چې د اقتصادي شرایطو ډاډ لوی صنعتي مرکزونو ته اړولی و. دې د دوی ټولنیز احساس راژوندی کړ. د استحصال کونکو پروراندې طبقاتي مبارزې د کارگرانو پیوستون راوړین کړ او د دوی ژوند ته یې نوي معنا ورکړه. دې د غیر محدود استحصال اقتصاد قربانیانو ته نوي هیله وربیاوه کړه، او دوی ته یې یوه لار وښودله چې دوی ته یې د دوی د ژوند د خوندي کولو او د دوی د غصب شوي انساني وقار د دفاع امکانات وړاندې کړل. دې د کارگرانو ځان بسیا کول پیاوړي کړل او دوی ته یې یوځل بیا په راتلونکي باور ورکړ. دې کړنې کارگران د ځان ډسپلین او تنظیم شوي مقاومت کې وروزل، او په دوی کې د دوی د ځواک شعور او د دوی د وخت په ژوند کې د ټولنیز فاکتور په توګه د دوی اهمیت ته وده ورکړه. دا د دې حرکت لوی اخلاقي خدمت و چې د وضعیت اړتیاو څخه زیږیدلی و، او کوم چې یوازې هغه ارزولی شي څوک چې ټولنیزو ستونزو ته سترګې په لار وي او پرته لدې چې د خپلو ملګرو نارینه وو دردونو لپاره خواخوږي ولري. کله چې بیا په 1824 کې د کارگرانو د ترکیب پروراندې قانون لغوه شو چې د حکومت او د مینځنۍ طبقې هغه برخه چې بصیرت لري په نهایت کې قانع شوي چې ډاډ ترلاسه کړی چې حتی ترټولو

سخت خورونه به هیڅکله خوځښت مات نکړي، د کارگرانو د سوداګرۍ اتحادیه په ټول هیواد کې په نا اټکل شوي نرخ کې خپره شوه. پخوانیو ځایی ډلو لوی اتحادونو کې سره یوځای کړل او پدې توګه یې غورځنګ ته اصلي اهمیت ورکړ. حتی په حکومت کې عکس العملونه نور نشي کولی دا پرمختګ کنټرول کړي. دوی یوازې د دې د پیروانو ترمینځ د قربانیانو شمیر ډیر کړی، مګر دوی نشو کولی پخپله حرکت بیرته شا کړي. په فرانسه کې له اوږدو جګړو وروسته په انګلستان کې د سیاسي افراطیت راپورته کیدل په طبیعي naturally ډول د انګلیسي کارګري طبقې باندې هم قوي نفوذ Influence درلود. نارینه لکه بریښ، هنري هنټ، میجر کارټ رائټ، او له هرڅه پورته ویلیم کوبټ، چې مقاله یې سیاسي راجسټر ده، وروسته لدې چې نرخ دوه چنده ته راټیټ شو، د شپیتو زرو ګردش تر لاسه کول، د نوي اصلاحي غورځنګ فکري مشران و. دا خپل بریدونه په عمده ډول د جوارو قوانینو corn laws، د 1799-1800 د ترکیب عملونو، او تر ټولو مهم په وړاندې رهبري کوي د فاسد ټاکنیز سیستم پر وړاندې چې لاندې یې د مینځنۍ طبقې لویه برخه له فریادونو څخه ایستل شوې وه. د هیواد په هره برخه او په ځانګړي توګه په شمالي صنعتي ولسوالیو کې پراخه ډله ایزې غونډې خلکو ته حرکت ورکړ. مګر د کاسټریګ لاندې عکس العمل حکومت د هر ډول اصلاح سره مخالفت وکړ، او له لومړي څخه ټاکل شوی و چې د زور له لارې د اصلاحاتو پروسه پای ته ورسوي. کله چې د اګست په میاشت کې، 1819، شپيته زره خلک په مانچسټر کې پیټرز فیلډ ته واستول ترڅو حکومت ته ډله ایز غوښتنلیک جوړ کړي، مجلس د ملیشو لخوا منتشر شو، او څلور سوه کسان ټپیان یا ووژل شول. په هیواد کې د "پیټرلو" د وژني د هڅونکو پر وړاندې طوفاني لاریون ته حکومت د بنام شپږ ګګ قوانینو سره ځواب ورکړ، د کوم په واسطه چې د غونډې حق او د مطبوعاتو ازادې په مؤثره توګه وځنډول شوه او اصلاح غوښتونکي تر ټولو سختي محاکمې ته مسؤل وبلل شول. د تش په نوم "کیتو سټریټ سازش" لخوا، په کوم کې چې ارتور ټیسیټلډ او د هغه ملګرو د برتانيا کيبي غړو د وژني پلان درلود، حکومت ته د فرصت هیله ورکړل شوې وه چې د اصلاحاتو غورځنګ پر وړاندې د سخت شدت سره پرمخ ولاړ شي. د می په 1، 1820 کې، ټیسل وود او د هغه څلور ملګرو په تخت کې د خپلې هڅې لپاره پیسې ورکړې: د هابیسوس کارپس عمل د دوه کلونو لپاره وځنډول شو، او انګلستان یو عکس العمل رژیم ته وسپارل شو چې د خپلو اتباعو حقونو ته یې درناوی نه کاوه. دې د اوس لپاره حرکت ته ودرول. بیا په فرانسه کې د 1830 جولای انقلاب د انګلیسي اصلاحي غورځنګ د بیا ژوندي کیدو لامل شو، کوم چې دا ځل په بشپړ ډول مختلف کرکټر اخیستی. د پارلماني اصلاحاتو لپاره مبارزه بیا پیل شوه. مګر وروسته لدې چې بورژوازی د دوی غوښتنو لویه برخه د 1832 اصلاحاتو لخوا مطمئن ولیدل، یوه بریلا چې دوی یې یوازې د کارگرانو ځواکمن ملاتړ لپاره درلوده، دوی د اصلاحاتو د نورو ټولو هڅو مخالفت وکړ، د نړیوال رایې په لټه کې و، او کارگران یې پریشودل چې خالي لاس پریري دي.

نه یوازې دا چې: نوي پارلمان یو شمیر غیرګون لرونکي قوانین تصویب کړل چې له مخې یې د کارګرو تنظیم کولو حق یو ځل بیا جدي ګواښل شوی. د دې نوي قوانینو په مینځ کې روښانه مثالونه د 1834 بدنام ضعیف قوانین و، کوم ته چې دمخه اشاره شوې. کارګرو احساس وکړ چې دوی پلورل شوي او خیانت شوي، او دا احساس د مینځنۍ طبقې سره د بشپړ وقف کیدو لامل شوی. د اصلاحاتو نوی غورځنګ له دې وروسته په پرمختللي چارټرم کې قوي څرګندونې موندلې، کوم چې دا ریښتیا دید کوچني بورژوازي د پام وړ برخې لخوا ملاتړ شوی، مګر په کوم کې چې د پرولتاریا عنصر هر چیرې او انرژي برخه

اخيستی. چارټيزم ، البته ، په خپل بڼر کې د منشور شپږ منل شوي ټکي لیکلي و ، چې هدف يې د پارلماني بنسټپالنې بيا جوړونه وه ، مگر دې د کارگرو ټولې ټولنيزې غوښتنې هم تخصيص کړې وې او د مستقيم بريد هر ډول هڅه يې کوله ترڅو دا واقعيتونو ته اړوي. پدې توگه JR سټيويوز ، د چارټيسټ غورځنگ يو له خورا اغيزمنو مشرانو څخه ، مگر د دې پرځای بايد د "دودۍ او کوچو پوښتنې" په توگه وپيژندل شي ځکه چې منشور به بڼه کورونه ، کافي خواږه ، انساني ټولني او د کارگرو لپاره د کار لنډ ساعتونه معنی ولري. دا د همدې دليل لپاره و چې د لسو ساعتونو لمانځل شوي پروپاگاندا په غورځنگ کې دومره مهم رول ولوباوه. د چارټيسټ غورځنگ سره انگلينډ انقلابي دورې ته داخل شو ، او د بورژوازي او کارگري طبقې پراخه کړۍ قانع وې ، د هيواد په هره برخه کې لويې لويې غونډې د حرکت گړندي خپريدو شاهدې وې او په بنارونو کې ډيری اعتصابونه او دوامداره ناکراري دې تهديدونکی اړخ ورکړ. ويره لرونکي کارگمارونکو په صنعتي مرکزونو کې "د اشخاصو او ملکيتونو ساتنې لپاره" ډيری وسله وال ليکونه تنظيم کړي. دا د دې لامل شو چې کارگران هم وسله پورته کړي. د چارټيسټ کنوانسيون د پريکړې له مخې ، کوم چې د مارچ په 1839 کې په لندن کې راوبلل شو ، او وروسته برمنگهم ته وليږدول شو ، د دوی پنځلس غوره وينا کونکي د هيواد هري برخې ته ليږل شوي وو ترڅو خلک د خوځښت اهدافو سره آشنا کړي او د چارټيسټ غوښتنې ته د لاسليکونو راټول کړي. د دوی غونډو کې په سلگونو زره خلکو برخه اخيستی وه ، او وښودله چې غورځنگ د خلکو په مينځ کې څه غبرگون راپارولی و.

چارټيزم يو لوی شمير هوشيار او ځان قرباني کونکي ترجمانان او مشران درلودل (لکه ويليم لوييل ، فييرگوس او کونر ، برانټز او برين ، جی آر سټيفنز ، هنري هيترينگټن ، جيمز واټسن ، هنري ونسنټ ، اي ايچ بيومونټ ، ارنسټ جونز ، يوازي يو څو غوره پيژندل شوي کسان موجود وو). چارټيزم ، د واقعيت په توگه ، د مشخص اهدافو سره حرکت نه و ، بلکه د وخت ټولنيز ناخوښۍ لپاره د پام وړ اساس و ، مگر دې يو لړزونکی اغيز کړی ، په ځانگړي توگه د کارگري طبقې څخه ، کوم چې د لري پرتو ټولنيزو اهدافو ته منونکی وو. سوسياليزم هم د چارټيسټ دورې په جريان کې په کلکه مخ په وړاندې تللی ، او د ويليم تامپسن ، جان گری ، او په ځانگړي توگه د اربرت اوون نظريات ، د انگليسي کارگرو تر مينځ په پراخه کچه خپريدل پيل کړل. په فرانسه ، بلجيم او راين هيواد کې هم ، چيرته چې صنعتي پانگوالي لومړی په براعظم کې ځان تاسيس کړی ، دا هر چيرې د ورته پيښې سره مل و او د اړتيا له مخې د کارگر غورځنگ لومړني مرحلو ته رسيدلی و. د سوسياليزم سره د کارگر غورځنگ اتحاد د دواړو لپاره پريکړه کونکی اهميت درلود. مگر سياسي نظريات چې پدې اغيزه کړي ، دا يا بل ټولنيز ښوونځي په هر مثال کې د حرکت ځانگړتيا او د راتلونکي لپاره يې ليد هم ټاکلی. پداسې حال کې چې د سوسياليزم ځينې ښوونځي د ځوان کارگر غورځنگ سره خورا بې پروا يا بې رحمه پاتې دي ، د دوی نورو د دې غورځنگ ريښتيني اهميت د سوسياليزم درک کولو لپاره د اړين لومړني په توگه درک کړ. دوی پوهيدل چې دا بايد د دوی دنده وي چې د کارگرانو ورځني مبارزو کې فعاله برخه واخلي ، د دې لپاره چې سختو خلکو ته د دوی سمدستي غوښتنو او سوسياليسټ اهدافو تر مينځ ژوره اړيکه روښانه کړي. د دې مبارزو لپاره ، د شيبې اړتياو څخه وده وکړه او د معاش د بشپړ فشار لپاره د پرولتاريه د خلاصون ژور اهميت په سمه پوهه راوستلو کې خدمت وکړ. که څه هم د ژوند سمدستي اړتياو necessities څخه راپورته شوی ، خو په هر صورت دغه خوځښت پدې کې د راتلونکو شيانو لپاره جراثيم زېږولي وو د هغې لېږي

کول وو او د ژوند لپاره نوي اهداف ټاکل وو. هرڅه نوي د حياتي وجود واقعیتونو څخه راپورته کيږي. نوې نړۍ د خالي مغزو خلا کې نه زيږيدلې، مگر پدې کې سخت او نه ختميدونکي مبارزه د ورځني ډوډۍ لپاره مبارزه کې کوم چې د ساعت اړتياوې او انديښنې يوازې د ژوند لازمي اړتياو ته د پاملرنې غوښتنه کوي. د دمخه موجود پروراندي په دوامداره جگړه کې، نوې بڼه پخپله رامینځته کيږي او پایله يې راځي. هغه څوک چې د ساعت لاسته راوړنو ته ارزښت ورکولو نه پوهيږي هيڅکله به د دې وړتيا ونلري چې د ځان او خپلو ملگرو لپاره غوره راتلونکې وگټي. د کار گمارونکو او د دوی متحدينو پروراندي ورځني جگړو څخه، کارگران ورو ورو د دې مبارزې ژوره معنی زده کوي. په لومړي سر کې دوی په اوسني ټولنيز نظم کې د توليد کونکو وضعيت بڼه کولو لپاره يوازې سمدستي هدف تعقيبوي، مگر په تدريجي ډول دوی د شر رينښه پرانيزي – انحصاري اقتصاد او د دې سياسي او ټولنيز ملگرتيا د ورته پوهې ترلاسه کولو لپاره ورځني مبارزې د غوره نظرياتي بحثونو په پرتله غوره ښوونيز توکي دي. هيڅ شې نشي کولی د کارگر ذهن او روح دومره اغيزمن کړي لکه د ورځني ډوډۍ لپاره دا دوامداره جگړه، هيڅ شې هغه د سوسياليزم ښوونو ته دومره د منلو وړ نه کوي لکه د ژوند اړتياو لپاره دوامداره مبارزه. لکه څنگه چې د فيودالي تسلط په وخت کې بزگران بزگران د دوی پرله پسې پاڅونونو له لارې کوم چې په لومړي سر کې يوازې د فيودالانو څخه د غچ اخيستلو هدف درلود ځيني رعيتونه وو چې دا به د دوی د وپرونکي معيار يو څه بڼه والي معنی ولري د لوی انقلاب لپاره لاره چمتو کړه چې له مخې يې د فيودال امتيازاتو له مينځه وړل په عملي ډول رامینځته شو،

نو بې شميره کار په سرمايه دارانه ټولنه کې و، يو څوک ممکن ووايي چې د راتلونکي لوی ټولنيز انقلاب معرفي کول چې سوسياليزم لپاره يو ژوندي حقيقت جوړوي. د بزگرانو پرله پسې بغاوتونو پرت هټاين راپور ورکوي چې د 1781 او د باسټيل طوفان تر مينځ نږدې پنځه سوه دغه پاڅونونه د فرانسې نږدې هره برخه کې پيښ شويده خدمت او فيوداليزم د ټول سيستم د ناوړه مفکورې نظريه به هيڅکله د خلکو سره ونه ورننوځي. دا د عصري کارگرې طبقې اقتصادي او ټولنيزو مبارزو سره څنگه ولاړ دی. دا به په بشپړ ډول غلط وي چې دا يوازې د دوی د مادي اصل يا د دوی عملي پایلو پر اساس اټکل وکړي او د دوی ژور رواني نظر له پامه وغورځوي. يوازې د کار او پانگو تر مينځ ورځني شخړو څخه د سوسياليزم نظريات کيدای شي، کوم چې د انفرادي individual فکر کونکو په ذهنونو کې راپورته شوي، غوښه او وينه واخلي او هغه عجيب شخصيت ترلاسه کړي چې له دوی څخه يو ډله ايز خوځښت رامینځته کړي چې د راتلونکي لپاره د نوي کلتوري cultural مثالی شکل غوره کړي.

باب 3. د سنډيڪاليزم مخکښان

The Forerunners of Syndicalism

د سوسياليسټ افکارو لخواه د کارگر غورځنگ په پيل کې د تمايلاتو permeation لامل شو چې د انقلابي revolutionary سنډيڪاليزم سره نه منلو وړ اړيکي درلودې، دا تمايلات لومړی په انگلستان کې رامینځته شوي، د پانگوالو لوی صنعت اصلي هيواد او د يو وخت لپاره د انگليسي کاري ټولگي پرمختللي برخي په کلکه اغيزه کړې، د گډو قوانينو له لغوه کيدو وروسته، د کارگرانو هڅي په عمده ډول د دوی د سوداگرۍ اتحاديې سازمان ته د پراخه شخصيت ورکولو لارښوونه شوې، لکه څنگه چې عملي تجربې دوی ته وښودله چې په بشپړ ډول محلي سازمانونه نشي کولی د ورځني ډوډۍ لپاره د دوی په مبارزه کې اړين ملاتړ تيار کړي. لاهم دا هڅي په لومړي سر کې د کوم ژور ټولنيز مفکورې پر اساس نه وې. کارگران، تر هغه چې دوی د هغه وخت د سياسي اصلاحاتو غورځنگ څخه اغيزمن شوي وو، د دوی د اقتصادي وضعيت سمدستي بڼه والي څخه بهر کوم هدف شتون نه درلود. د 30 مو کلونو تر پيل پورې د انگليسي کارگر غورځنگ باندې د سوسياليسټ افکارو اغيز په څرگند ډول څرگند نه شو، او بيا د هغې څرگندېدل appearance بايد په عمده ډول د رابرت اوون او د هغه د پلويانو هڅونکي پروپاگاندا propaganda ته منسوب شوي وې. څو کاله وړاندې د تش په نامه اصلاحي پارلمان تر جوړېدو دمخه د کاري ټولگيو ملي اتحاديې جوړه شوه، د دې خورا مهم برخه برخه د ټوکر صنعتونو کې کارگران دي. دې ترکيب خپلې غوښتنې په لاندې څلورو ټکو خلاصې کړې وې:

1. هر کارگر ته د هغه د کار بشپړ ارزښت.
2. د هر مناسب وسيلې لخوا د کار گمارونکو پر وړاندې د کارگر محافظت، پدې معنی چې د اوسني شرايطو څخه به په اوتومات ډول وده وکړي.
3. د پارلمان اصلاح او د نارينه او ښځينه دواړو لپاره نړيوالي رايې.
4. په اقتصادي ستونزو کې د کارگرو ښوونه. يو څوک پدې غوښتنو کې د سياسي اصلاحاتو غورځنگ قوي نفوذ پيژني چې په هغه وخت کې يې ټول هيواد د خپل جادو لاندې نيولی و: مگر په ورته وخت کې يو داسې څرگندونو ته پام کوي کوم چې د رابرت اوون نظرياتو څخه پور اخیستل شوي. 1832 کال د اصلاحاتو بل Reform Bill راوست، چې له مخې يې د انگليسي کارگرې طبقې لوی حلقو لپاره وروستی سياسي فريب له منځه تللی و. کله چې بل قانون شو، ليدل کيده چې مينځنی طبقې په حقيقت کې د اشرافي ځمکو مالکينو باندې لويه بریا تر لاسه کړې، مگر کارگران پوهيدل چې له دوی سره بيا خيانت شوی، او دا چې دا يوازې د بورژوازي لخوا کارول شوي ترڅو د هغې زنجير لپاره اور څخه وباسي. پايله

یوه عمومي ناهيلي او په دوامداره توگه پراخه باور و چې کارگره طبقه د بورگ سره په اتحاد کې هېڅ مرسته نشي موندلی ، که مخکې له دې، طبقاتي مبارزه یو واقعیت و چې په ناڅاپي ډول د ملکیت لرونکي او نه مالکیت لرونکي اقتصادي گټو څخه راپورته شو ، دې اوس د کارگرانو په ذهنونو کې د یو مشخص باور په توگه بڼه غوره کړې او د دوی فعالیتونو ته یې یو ټاکلی کورس ورکړی. د کارگرې طبقې په فکر کې دا بدلون د دې کلونو په جریان کې د کار په مطبوعاتو کې په ډېری څرگندونو کې په روښانه ډول څرگند شوی. کارگران پدې پوهیدل پیل کړل چې د دوی ریښتیني ځواک د تولید کونکي په توگه د دوی په شخصیت کې دی. ډیر هوبښیاره پوهیدل دوی په سیاسي اصلاحاتو غورځنگ کې د دوی د گډون له ناکامۍ څخه راوتلي ، ډیر قوي ریښي په ټولنه کې د دوی د خپل اقتصادي اهمیت په اړه د دوی نوي ترلاسه شوي پوهه شوه. دوی د ارباب اوون د پروپاگنډ په واسطه په لوړه کچه پدې محکومیت کې قوي باوري شوي وو چې څوک پدې وخت کې د منظم کار په لیکو کې په دوامداره توگه قوي نفوذ ترلاسه کوي اوون ومنله چې د سوداگرۍ اتحادیې ثابتې ودې د پانگې بنسټیز بدلون کې د هغه هڅو لپاره قوي اساس چمتو کړی او دې هغه له لوړو امیدونو ډک کړ. هغه کارگرو ته وښودله چې د پانگې او کار ترمینځ موجوده شخړه هیڅکله د معاش په سر د عادي جگړو له لارې نشي حل کیدی ، که څه هم ، په حقیقت کې ، هغه هیڅکله کارگرو ته د دې لوی اهمیت له پامه ونه غورځاوه. له بلي خوا هغه هڅه وکړه چې کارگران قانع کړي چې دوی له مقننه ارگانونو څخه د هېڅ شي تمه نشي کولی ، او باید خپلې چارې په پام کې ونیسي. دې نظرونو د انگلیسي کارگرې طبقې پرمختللي سکټورونو کې د خوښي غوړونه وموندل ، او لومړی یې د ودانۍ په مینځ کې ځان په کلکه څرگند کړ ، د جوړونکو اتحادیه ، په کوم کې چې د پام وړ شمیر ځایی کارگر اتحادونه سره یوځای شوي ، په هغه وخت کې یو له خورا پرمختللي او خورا فعال سازمانونو څخه و ، او د مدیرانو managers په خوښه کې غوټه وه. په کال 1831 کې ، اوون په مانچسټر کې د دې اتحادیې د استازو غونډې دمخه د ټولني بیارغونې لپاره خپل پلانونه وړاندې کړي و. پلانونه د گیلډ سوسیالیزم یو ډول دي او د سوداگرۍ اتحادیو تر کنټرول لاندې د تولید کونکو همکارۍ رامینځته کولو غوښتنه وکړه. وړاندیزونه ومنل شول ، او له دې لږ وروسته د جوړونکو اتحادیه د سختو شخړو اوږدمهاله حالت کې دخپل شوه ، ناخوښه پایله چې د سازمان شتون یې په جدي ډول له گواښ سره مخ کړی او د اوون لخوا په نښه شوي لارښود کې ټولو هڅو ته وخت دمخه پای ورکړه.

اوون اجازه ورنکړه چې ځان له دې څخه مایوسه کړي ، مگر خپل فعالیتونه یې په نوي جوش سره پرمخ وړي. په 1833 کې هلته په لندن کې د سوداگرۍ اتحادیو او همکارو سازمانونو کنفرانس راوبلل شو ، په کوم کې چې اوون پخپله د کارگرانو لخوا د ټولنیز بیارغونې لپاره د هغه پلان په بشپړ ډول توضیح کړی. د استازو له راپورونو څخه یو څوک په روښانه ډول لیدلی شي چې دې نظرونو څه اغیزه ترلاسه کړې،

د غریب سړي ساتونکي په خورا عادلانه ډول د کنفرانس خپل راپور په دې ټکو کې خلاص کړ: "مگر د ټولو پخوانیو ترکیبونو له کوچني شیانو څخه خورا توپیر دا دی چې اوس یې هدف د استازو کانگرس دی. د دوی راپورونه ښيي چې په ټولنه کې بشپړ بدلون - د نړۍ د موجود نظم بشپړ تخریب ته ورته بدلون - په پام کې نیول شوی دی هیله لري چې د ټولني د ښکته پراخې په سر کې وي - یا دا چې هېڅ باید لاندې یا پورته نه کړي »

د دې کنفرانس سمدستي پایله په پیل کې په کال 1834 کې د لوی انگلستان او آیرلینډ د لوی ملي متحد سوداګرۍ اتحادیې تاسیس و، دا په زړه پوري وختونه وو. ټول هیواد د بې شمیره اعتصابونو او تالاشیو له امله لږ زیډلی و، او په سوداګریزو اتحادیو کې تنظیم شوي د کارګرو شمیر په چټکۍ سره 800,000 ته لوړ شو.

د GNC بنسټ ایښودل شوي تنظیمونه په یوه لوی فدراسیون کې د راټولولو له هڅې څخه راپورته شوي، کوم چې به د کارګرانو کړنو ته ډیر اغیزمن ځواک ورکړي. مګر هغه څه چې دې اتحاد په دې لار کې له ټولو هڅو څخه توپیر کړی چې مخکې ترسره شوی و دا و چې دا ولاړ و، نه د خالص سوداګرۍ لپاره او نه د سیاسي اصلاح کونکو سره د کارګرانو همکارۍ لپاره. د GNC د جنګي سازمان په توګه تصور شوی ترڅو د دوی وضعیت اړین ښه والي لپاره ټولې ممکنه مرستې پور کړي، مګر دې په عین وخت کې خان د ټولیز پانګوال اقتصاد د نسکورولو هدف ټاکلی و او د دې ځای یې د ټولو پرو همکارانو کار سره اخیست. کوم چې نور باید د ټولو افرادو لپاره ګټې په نظر کې ونه نیسي، مګر د ټولو اړتیاو پوره کول. GNC بیا، یو چوکاټ و چې پکې به دا هیلې څرګندېږي او په حقیقت بدلېږي.

تنظیم کونکو غوښتل په دې فدراسیونونو کې کارګران په ټولو صنعتي او کرهڼیزو agricultural کارونو کې سره راټول کړي او د دوی د ځانګړتیاو مطابق یې ګروپ بندي کړي، هر صنعت به یوه ځانګړې څانګه رامینځته کړي چې دا به د دوی د تولیدي فعالیت ځانګړي شرایطو او اړوندو ادارو دندو پورې اړه ولري، هر چیرې چې دا امکان ولري په بیلابیلو څانګو کې کارګران باید د کوپراتیف پلانونو رامینځته کولو ته دوام ورکړي، کوم چې باید خپل محصولات پشمول د اداري لګښت په ریښتیني قیمت مصرف کونکو ته ورکړي. نړیواله اداره به د جلا صنعتونو سره په ارګانیک ډول یوځای کیدو، او د دوی متقابلو ګټو تنظیم کولو لپاره خدمت وکړي. د کوپراتیف cooperative کښتونو محصولاتو تبادله باید د تش په نوم کار بازارونو او د ځانګړي تبادلې پیسو کارولو له لارې ترسره شي. د دې بنسټونو په ثابت خپریدو سره دوی هیله درلوده چې له ساحې څخه پانګوال سیال وګرځوي او پدې توګه د ټولني بشپړ تنظیم کولو وړتیا لاسته راوړي.

په ورته وخت کې دا همکارې زراعتي او صنعتي کارونه باید په کاپي کې د کارګرانو ورځنۍ مبارزې لپاره خدمت وکړي. دا په ځانګړي توګه له اوو ټکو څخه درې کې بنسټ شوي چیرې چې GNC خپلې غوښتنې تنظیم کړي وي: "لکه څنګه چې ځمکه د ژوند لومړني اړتیاو سرچینه ده، او لکه څنګه چې پرته د دې ملکیت، د تولید کونکي ټولګي به تل د پیسو پانګوالو ته په لویه یا لږه درجه کې پاتې وي، او ورپسې د سوداګرۍ او سوداګرۍ د بدلونونو په اړه، دا کمیټه مشوره ورکوي چې د اتحادیې لخوا عالی هڅه باید وشي ترڅو د دې دا ډول برخې په اجازه خوندي کړي ځکه چې د دوی فنډ به ددې اجازه ورکړي، د دې لپاره چې په ټولو بدلونو کې نارینه د لویې برخې په ساتلو کې ګمارل کیدی شي، که بشپړ نه وي، د عملي زراعتي سرپرستانو تر لارښود لاندې د دوی ژوند کې کوم انتظامات به په کوم تجارت کې د کار نرخ کمولو اغیز ونلري، مګر برعکس دا به په تولیداتو کې د اوسني اضافي تحویلی په بندولو سره د دې زیاتوالي ته لپواله وي." په هر صورت، کمیټې به د اعتصاب او وتلو په ټولو قضیو کې په کلکه سپارښتنه وکړي، چیرې چې دا عملي وي، دا چې نارینه د اجناسو په جوړولو یا تولید کې ګمارل کیږي

لکه څنگه چې د دوی د ورور اتحادیانو تر مینځ غوښتنه وي؛ او دا چې د دې اغیز لپاره ، هر لوج باید د کار خوني یا پلورنځي سره چمتو شي چیري چې دا اجناس د ورته لوج په اساس تولید کیدی شي ، کوم به چې د اړینو توکو رسولو لپاره مناسب ترتیبات ونیسي. "دا په ټولو قضیو کې چیري چې د عملي کیدو وړ وي ، هره څانګه باید په عمومي کورني استعمال کې د احکامو او مقالو یو یا څو ډیپوګانې رامینځته کړي: د کوم معنی چې کارګر سړی ممکن د عمده اجناسو سره په عمده نرخونو کې چمتو شي. "

له همدې امله GNC د دې د بنسټ ایښودونکو لخوا د سوداګریزو اتحادیو لپاره د همکارو اتحاد په توګه تصور شوه. په کوپراتیفونو کې د هغه په عملي ګډون سره کارګر د صنعت اداره کولو لپاره اړینه پوهه ترلاسه کړه او پدې توګه د ټولنیز تولید پراخه حلګې د دوی تر کنټرول لاندې راوستلو لپاره چمتو شوي ، تر پایه پورې ټول اقتصادي ژوند باید پخپله د تولید کونکو لخوا ترسره شوي وي او ټولي استحصال ته د پای ټکی کېښودل شوي وي. دې نظرونو د کارګر غونډو کې او په ځانګړي توګه د کار په مطبوعاتو کې د حیرانتیا وړ څرګند بیان وموند. که ، د مثال په توګه ، یو د پاینیر لوستل کوي ، د GNC ارګان د جیمز موريسن لخوا اداره کيږي ، یو څوک ډیرې وختونه د هغه دلیلونو سره مخ کيږي چې په بشپړ ډول غږ کوي. دا په ځانګړي توګه د سیاسي اصلاح کونکو سره په بحثونو کې څرګند شوي ، چا چې د دوی په بینز کې د ولسي جرګې ډیموکراتیک بیارغونه لیکلي وه. دوی ته په ځواب کې وویل شول چې کارګران د دې ډول هڅو سره هیڅ علاقه نلري ، څرنگه چې په سوسیالیست مفهوم کې د ټولني اقتصادي بدلون به د کامنز مجلس بې کفایته کړي. د دې ځای به د کارګرانو بورډونو او صنعتي فدراسیونونو لخوا نیول کيږي ، کوم چې به یوازې د خلکو په ګټه د تولید او مصرف ستونزو سره ځان عیار کړي.

دا سازمانونه ټاکل شوي و چې د اوسني متشبثینو entrepreneurs دندې په غاړه واخلي ، د ټول ټولنیز شتمني ګډ ملکیت سره به نور سیاسي بنسټونو ته اړتیا نه وي. د ملت شتمني به نور د تولید شوي توکو مقدار لخوا نه ټاکل کيږي ، مګر د شخصي ګټې له مخې چې هر فرد له دوي څخه تر لاسه کړي وي. او دغه عامه خونه به په راتلونکي کې یوازې د سوداګرۍ خونه وي. GNC د کارګرو لخوا د غیر معمولي extra ordinary ځواب سره مخ شول. په څو میاشتو کې دې له نیم ملیون څخه ډیر غړي شمولیت واخیست ، او حتی که څه هم د دې اصلي اهداف په لومړي سر کې د کارګرانو تر مینځ خورا فکري فعال عناصرو لخوا په روښانه ډول درک شوي و ، لاهم خلکو درک کړل ، لږترلږه ، دا چې د ورته ابعادو تنظیم کولی شي د ځایی ډلو په پرتله د دوی غوښتنو ته خورا ډیره توجه ورکړي. د لس ساعته ورځي لپاره لاریون بیا د انګلیسي کاري ټولګۍ ټولو برخو باندې کلک ټینګار نیولی و ، او GNC د دې غوښتنې پلي کولو لپاره ځان د خپلې ټولې انرژۍ سره تنظیم کړی. پخپله اوون ، او د هغه نږدې ملګرو دوهرتي ، فیلډن او ګرانټ پدې حرکت کې مهم برخه اخیستې. په هر صورت ، په GNC کې وسله والو په قانون جوړولو کې لږ امید درلود ، مګر هڅه یې وکړه چې کارګران قانع کړي چې لس ساعته ورځ یوازې د کارګرانو د ټول بدن متحد اقتصادي عمل سره ګڼل کیدی شي. "په فابریکو کې لویان باید د خپلو اتحادیو له لارې د ځان لپاره د لنډ وخت بیل جوړ کړي. " دا د دوی شعار و.

د عمومي اعتصاب مفکوره د منظم شوي انگلیسي کارمندانو نه بېلې undivided شوي خواخوږۍ سره و. د 1832 په پیل کې، ولیم بینو، د نوي غورځنگ یو له خورا فعال اتلانو څخه وو چې د لوی ملي رخصتی او د تولیدي ټولگیو کانگرس په نوم یوه رساله pamphlet خپره کړې وه، کوم چې خورا لوی جریان او لوړ تاثیرات یې درلودل، او په کوم کې چې د عمومي اعتصاب مفکوره او د کارگرې طبقي لپاره د دې اهمیت د لومړي ځل لپاره په بشپړ کمپاس کې توجه وشوه. بینو کارگرو ته وویل چې که د دوی د کاري ځواک پلي شوي پلور د دوی د غلامۍ لامل وي، بیا د کار څخه د دوی تنظیم شوی انکار باید د دوی د خلاصون وسیله وي. د جگړې دا ډول وسیله د فزیکي ځواک هرډول کارولو سره توزیع کیږي او کولی شي د غوره اردو Army په پرتله بې مثاله ډیرې اغیزې ترلاسه کړي. ټول هغه څه چې د تنظیم شوي بې عدالتی سقوط راوستلو لپاره ورته اړتیا وه او دا چې کارگران باید د دې پیاوړې وسلې اهمیت درک کړي او د استخباراتو سره یې کارول زده کړي. بینو ډیری وړاندیزونه وړاندې کوي، لکه د ځایي کمیټو رامینځته کولو سره په ټول هیواد کې د عمومي اعتصاب لپاره چمتووالی، نو ترڅو چې اورلگیدنه د لومړني ځواک سره راپورته شي، او په هغه وخت کې د هغه نظریات د کارگرانو له زړه رابښکونکي غیرگون سره مخ شول. د GNC گړندی وده او حتی ډیر، هغه جذبې چې له دې څخه راپورته شوی، کارگمارونکي د نوي ترکیب پټې ویرې او روند نفرت سره ډک شول. ټول بورژوا مطبوعات د GNC "جرمي اهدافو" غندنه وکړه، او په متفقه توګه اعلان وکړ چې دا هیواد د ناورین Catastrophe په لور رهبري کوي.

په هر صنعت کې د فابریکي مالکینو په ځانګړي توګه په صنعتي شخړو کې په مختلف کټګوریو کې د کارگرانو د همکارۍ پر وړاندې پارلمان د غوښتنو سره محاصره کړی چې د "غیرقانوني ترکیبونو" پر وړاندې د اقداماتو غوښتنه کوي. ډیری کارگمارونکو د دوی کارمندانو ته تش په نامه "اسناد" documents وړاندې کړل او دوی ته یې د دوی له اتحادیې څخه د وتلو بدیل وړاندیز وکړ. پارلمان ندی کړی، دا ریښتیا دي، د زاړه ترکیب قانونونه بیا نافذوي، مګر حکومت قاضیان وهڅول چې د کارمندانو "زور زیاتي" سره هغومره جدي چلند وکړي څومره چې دوی کولی شي د موجوده قانون په چوکاټ کې وکړي. او دوی دا په سخاوت سره ترسره کړل، ډیری وختونه د دې وړتیا لري چې دا د حقیقت په توګه وکاروي دا چې ډیری اتحادیې له ورځو څخه ساتل شوي وي د ګډ عمل د لغوه کیدو دمخه د دوی د ځمکې لاندې فعالیت څخه د حلف فورمول او نور مراسم فارمونه حذف شول، او دا چې دا د قانون لیک سره مخالف و. په سلګونو کارگران د خورا کوچني جرمنو لپاره په وحشتناکه سزا محکوم شوي.

د سوسیالیست افکارو لخوا د کارگر غورځنگ په پیل کې د تمایلاتو permeation لامل شو چې د انقلابي revolutionary سنډیکالي سره نه منلو وړ اړیکې درلودې، دا تمایلات لومړی په انگلستان کې رامینځته شوي، د پانګوالو لوی صنعت اصلي هیواد او د یو وخت لپاره د انگلیسي کاري ټولګي پرمختللي برخې په کلکه اغیزه کړې، د ګډو قوانینو له لغوه کیدو وروسته، د کارگرانو هڅې په عمده ډول د دوی د سوداګرۍ اتحادیې سازمان ته د پراخه شخصیت ورکولو لارښوونه شوې، لکه څنګه چې عملي تجربې دوی ته وښودله چې په بشپړ ډول محلي سازمانونه نشي کولی د ورځني ډوډۍ لپاره د دوی په مبارزه کې اړین ملاتړ تیار کړي. لاهم دا هڅې په لومړي سر کې د کوم ژور ټولنیز مفکورې پراساس نه وي. کارگران، تر هغه چې دوی د هغه وخت د سیاسي اصلاحاتو غورځنگ څخه اغیزمن شوي وو، د

دوی د اقتصادي وضعیت سمدستي بڼه والي څخه بهر کوم هدف شتون نه درلود. د 30 مو کلونو تر پیل پورې د انګلیسي کارګر غورځنګ باندې د سوسیالیست افکارو اغیز په څرګند ډول څرګند نه شو، او بیا د هغې څرګندیدل appearance باید په عمده ډول د رابرت اوون او د هغه د پلویانو هڅونکي پروپاګند propaganda ته منسوب شوي وای. څو کاله وړاندې د تش په نامه اصلاحي پارلمان تر جوړیدو دمخه د کاري ټولګیو ملي اتحادیه جوړه شوه، د دې خورا مهم برخه برخه د ټوکر صنعتونو کې کارګران دي. دې ترکیب خپلې غوښتنې په لاندې څلورو ټکو خلاصې کړې وې:

1. هر کارګر ته د هغه د کار بشپړ ارزښت.
2. د هر مناسب وسیلې لخوا د کار ګمارونکو پر وړاندې د کارګر محافظت، پدې معنی چې د اوسني شرایطو څخه به په اوتومات ډول وده وکړي.
3. د پارلمان اصلاح او د نارینه او ښځینه دواړو لپاره نړیوالې رایې.
4. په اقتصادي ستونزو کې د کارګرو ښوونه یو څوک پدې غوښتنو کې د سیاسي اصلاحاتو غورځنګ قوي نفوذ پېژني چې په هغه وخت کې یې ټول هیواد د خپل جادو لاندې نیولی و: مګر په ورته وخت کې یو داسې څرګندونو ته پام کوي کوم چې د رابرت اوون نظریاتو څخه پور اخیستل شوي. 1832 کال د اصلاحاتو بل Reform Bill راوست، چې له مخې یې د انګلیسي کارګري طبقې لوی حلقو لپاره وروستی سیاسي فریب له منځه تللی و. کله چې بل قانون شو، لیدل کیده چې مینځنی طبقې په حقیقت کې د اشرافي ځمکو مالکینو باندې لویه بریا ترلاسه کړې، مګر کارګران پوهیدل چې له دوی سره بیا خیانت شوی، او دا چې دا یوازې د بورژوازي لخوا کارول شوي ترڅو د هغې زنجیر له اور څخه وباسي. پایله یوه عمومي ناهیلې او په دوامداره توګه پراخه باور و چې کارګره طبقه د بورګ سره په اتحاد کې هیڅ مرسته نشي موندلې، که مخکې له دې، طبقاتي مبارزه یو واقعیت و چې په ناڅاپي ډول د ملکیت لرونکي او نه مالکیت لرونکي اقتصادي ګټو څخه راپورته شو، دې اوس د کارګرانو په ذهنونو کې د یو مشخص باور په توګه بڼه غوره کړې او د دوی فعالیتونو ته یې یو ټاکلی کورس ورکړی. د کارګري طبقې په فکر کې دا بدلون د دې کلونو په جریان کې د کار په مطبوعاتو کې په ډیرې څرګندونو کې په روښانه ډول څرګند شوی. کارګران پدې پوهیدل پیل کړل چې د دوی ریښتیني ځواک د تولید کونکي په توګه د دوی په شخصیت کې دی. ډیر هوبنیاره پوهیدل دوی په سیاسي اصلاحاتو غورځنګ کې د دوی د ګډون له ناکامۍ څخه راوتلي، ډیر قوي ریښې په ټولنه کې د دوی د خپل اقتصادي اهمیت په اړه د دوی نوي ترلاسه شوي پوهه شوه. دوی د رابرت اوون د پروپاګند په واسطه په لوړه کچه پدې حکومت کې قوي باوري شوي وو چې څوک پدې وخت کې د منظم کار په لیکو کې په دوامداره توګه قوي نفوذ ترلاسه کوي اوون ومنله چې د سوداګرۍ اتحادیې ثابتې ودې د پانګې بنسټیز بدلون کې د هغه هڅو لپاره قوي اساس چمتو کړی او دې هغه له لوړو امیدونو ډک کړ. هغه کارګرو ته وښودله چې د پانګې او کار ترمینځ موجوده شخړه هیڅکله د معاش په سر د عادي جګړو له لارې نشي حل کیدی، که څه هم، په حقیقت کې، هغه هیڅکله کارګرو ته د دې لوی اهمیت له پامه ونه غورځاوه. له بلې خوا هغه هڅه وکړه چې کارګران قانع کړي چې دوی له مقننه ارګانونو څخه د هیڅ شي تمه نشي کولی، او باید خپلې چارې په پام کې ونیسي. دې نظرونو د انګلیسي کارګري طبقې پرمختللي سکتورونو کې د خوښې غوړونه وموندل، او لومړی یې

د ودانۍ په مینځ کې ځان په کلکه څرگند کړ، د جوړونکو اتحادیه، په کوم کې چې د پام وړ شمیر ځایي کارگر اتحادونه سره یوځای شوي، په هغه وخت کې یو له خورا پرمختللي او خورا فعال سازمانونو څخه و، او د مدیرانو managers په خوښه کې غوټه وه. په کال 1831 کې، اوون په مانچسټر کې د دې اتحادیې د استازو غونډې دمخه د ټولني بیا رغونې لپاره خپل پلانونه وړاندې کړي و. پلانونه د گیلډ سوسیالیزم یو ډول دي او د سوداګرۍ اتحادیو تر کنټرول لاندې د تولید کونکو همکارۍ رامینځته کولو غوښتنه وکړه. وړاندیزونه ومنل شول، او له دې لږ وروسته د جوړونکو اتحادیه د سختو شخړو او ورمهاله حالت کې دخپل شوه، ناخوښه پایله چې د سازمان شتون یې په جدي ډول له گواښ سره مخ کړی او د اوون لخوا په نښه شوي لارښود کې ټولو هڅو ته وخت دمخه پای ورکړه.

اوون اجازه ورنکړه چې ځان له دې څخه مایوسه کړي، مگر خپل فعالیتونه یې په نوي جوش سره پرمخ وړي. په 1833 کې هلته په لندن کې د سوداګرۍ اتحادیو او همکارو سازمانونو کنفرانس راوبلل شو، په کوم کې چې اوون پخپله د کارگرانو لخوا د ټولنیز بیا رغونې لپاره د هغه پلان په بشپړ ډول توضیح کړی. د استازو له راپورونو څخه یو څوک په روښانه ډول لیدلی شي چې دې نظرونو څه اغیزه ترلاسه کړي،

د غریب سړي ساتونکي په خورا عادلانه ډول د کنفرانس خپل راپور په دې ټکو کې خلاص کړ: "مگر د ټولو پخوانیو ترکیبونو له کوچني شیانو څخه خورا توپیر دا دی چې اوس یې هدف د استازو کانګرس دی. د دوی راپورونه ښيي چې په ټولنه کې بشپړ بدلون - د نړۍ د موجود نظم بشپړ تخریب ته ورته بدلون - په پام کې نیول شوی دی هيله لري چې د ټولني د بنسټه پر ځای په سر کې وي - یا دا چې هیڅ باید لاندې یا پورته نه کړي»

د دې کنفرانس سمدستي پایله په پیل کې په کال 1834 کې د لوی انګلستان او آیرلینډ د لوی ملي متحد سوداګرۍ اتحادیې تاسیس و، دا په زړه پوري وختونه وو. ټول هیواد د بې شمیره اعتصابونو او تالاشیو له امله لږزیډلی و، او په سوداګریزو اتحادیو کې تنظیم شوي د کارګرو شمیر په چټکۍ سره 800,000 ته لوړ شو.

د GNC بنسټ ایښودل شوي تنظیمونه په یوه لوی فدراسیون کې د راټولولو له هڅې څخه راپورته شوي، کوم چې به د کارگرانو کړنو ته ډیر اغیزمن ځواک ورکړي. مگر هغه څه چې دې اتحاد په دې لار کې له ټولو هڅو څخه توپیر کړی چې مخکې ترسره شوی و دا و چې دا ولاړ و، نه د خالص سوداګرۍ لپاره او نه د سیاسي اصلاح کونکو سره د کارگرانو همکارۍ لپاره. GNC د جنګي سازمان په توګه تصور شوی ترڅو د دوی وضعیت اړین ښه والي لپاره ټولې ممکنه مرستې پور کړي، مگر دې په عین وخت کې ځان د ټولیز پانګوال اقتصاد د نسکورولو هدف ټاکلی و او د دې ځای یې د ټولو پرو همکارانو کار سره اخیست. کوم چې نور باید د ټولو افرادو لپاره ګټې په نظر کې ونه نیسي، مگر د ټولو اړتیاو پوره کول. GNC بیا، یو چوکاټ و چې پکې به دا هیلې څرګندېږي او په حقیقت بدلېږي.

تنظیم کونکو غوښتل په دې فدراسیونونو کې کارگران په ټولو صنعتي او کرنیزو agricultural کارونو کې سره راټول کړي او د دوی د ځانګړتیاو مطابق یې ګروپ بندي کړي، هر صنعت به یوه

ځانگړې څانگه رامینځته کړي چې دا به د دوی د تولیدي فعالیت ځانگړي شرایطو او اړوندو ادارو دندو پورې اړه ولري، هرچیرې چې دا امکان ولري په بیلابیلو څانگو کې کارگران باید د کوپراتیف پلانونو رامینځته کولو ته دوام ورکړي، کوم چې باید خپل محصولات پشمول د ادارې لگښت په ریښتیني قیمت مصرف کوونکو ته ورکړي. نړیواله اداره به د جلا صنعتونو سره په ارگانیکی ډول یوځای کیدو، او د دوی متقابلو گټو تنظیم کولو لپاره خدمت وکړي. د کوپراتیف cooperative کښتونو محصولاتو تبادله باید د تش په نوم کار بازارونو او د ځانگړي تبادلې پیسو کارولو له لارې ترسره شي. د دې بنسټونو په ثابت خپریدو سره دوی هیله درلوده چې له ساحې څخه پانگوال سیال وگرځوي او پدې توگه د ټولني بشپړ تنظیم کولو وړتیا لاسته راوړي.

په ورته وخت کې دا همکاري زراعتي او صنعتي کارونه باید په کاپي کې د کارگرانو ورځنۍ مبارزې لپاره خدمت وکړي. دا په ځانگړي توگه له اوو ټکو څخه درې کې بنسټل شوي چیرې چې GNC خپلې غوښتنې تنظیم کړي وي: "لکه څنګه چې ځمکه د ژوند لومړني اړتیاو سرچینه ده، او لکه څنګه چې پرته د دې ملکیت، د تولید کونکي ټولګي به تل د پیسو پانگوالو ته په لویه یا لږه درجه کې پاتې وي، او ورپسې د سوداګرۍ او سوداګرۍ د بدلونونو په اړه، دا کمیټه مشوره ورکوي چې د اتحادیې لخوا عالی هڅه باید وشي ترڅو د دې دا ډول برخې په اجاره خوندي کړي ځکه چې د دوی فند به ددې اجازه ورکړي، د دې لپاره چې په ټولو بدلونو کې نارینه د لویې برخې په ساتلو کې گمارل کیدی شي، که بشپړ نه وي، د عملي زراعتي سرپرستانو تر لارښود لاندې د دوی ژوند کې کوم انتظامات به په کوم تجارت کې د کار نرخ کمولو اغیز ولري، مګر برعکس دا به په تولیداتو کې د اوسني اضافي تحویلی په بندولو سره د دې زیاتوالي ته لیاو له وي." په هر صورت، کمیټې به د اعتصاب او وتلو په ټولو قضیو کې په کلکه سپارښتنه وکړي، چیرې چې دا عملي وي، دا چې نارینه د اجناسو په جوړولو یا تولید کې گمارل کیري لکه څنګه چې د دوی د ورور اتحادیانو ترمینځ غوښتنه وي؛ او دا چې د دې اغیز لپاره، هر لوج باید د کار خوني یا پلورنځي سره چمتو شي چیرې چې دا اجناس د ورته لوج په اساس تولید کیدی شي، کوم به چې د اړینو توکو رسولو لپاره مناسب ترتیبات ونیسي. "دا په ټولو قضیو کې چیرې چې د عملي کیدو وړ وي، هره څانګه باید په عمومي کورني استعمال کې د احکامو او مقالو یو یا څو ډیپوګاني رامینځته کړي: د کوم معنی چې کارگر سړی ممکن د عمده اجناسو سره په عمده نرخونو کې چمتو شي. "

له همدې امله GNC د دې د بنسټ ایښودونکو لخوا د سوداګریزو اتحادیو لپاره د همکارو اتحاد په توګه تصور شوه. په کوپراتیفونو کې د هغه په عملي ګډون سره کارگر د صنعت اداره کولو لپاره اړینه پوهه ترلاسه کړه او پدې توګه د ټولنیز تولید پراخه حلقي د دوی تر کنټرول لاندې راوستلو لپاره چمتو شوي، تر پایه پورې ټول اقتصادي ژوند باید پخپله د تولید کونکو لخوا ترسره شوي وي او ټولې استحصال ته د پای ټکی کېښودل شوي وي. دې نظرونو د کارگر غونډو کې او په ځانگړي توګه د کار په مطبوعاتو کې د حیرانتیا وړ څرګند بیان وموند. که، د مثال په توګه، یو د پاینیر لوستل کوي، د GNC ارگان د جیمز موريسن لخوا اداره کیري، یو څوک ډیرې وختونه د هغه دلیلونو سره مخ کیري چې په بشپړ ډول غږ کوي. دا په ځانگړي توګه د سیاسي اصلاح کونکو سره په بحثونو کې څرګند شوي، چا چې د دوی په بینز کې د ولسي جرګې ډیموکراتیک بیارغونه لیکلي وه. دوی ته په ځواب کې وویل شول چې کارگران د دې ډول هڅو سره هیڅ علاقه نلري، څرنګه چې په سوسیالیست مفهوم کې د ټولني

اقتصادي بدلون به د کامنز مجلس بي کفايته کړي. د دې ځای به د کارگرانو بورډونو او صنعتي فدراسيونونو لخوا نيول کيږي ، کوم چې به يوازي د خلکو په گټه د توليد او مصرف ستونزو سره ځان عيار کړي.

دا سازمانونه ټاکل شوي و چې د اوسني متشبثينو entrepreneurs دندې په غاړه واخلي ، د ټول ټولنيز شتمني گډ ملکيت سره به نور سياسي بنسټونو ته اړتيا نه وي. د ملت شتمني به نور د توليد شوي توکو مقدار لخوا نه ټاکل کيږي ، مگر د شخصي گټې له مخې چې هر فرد له دوي څخه تر لاسه کړي وي. او دغه عامه خونه به په راتلونکي کې يوازي د سوداگري خونه وي. GNC د کارگرو لخوا د غير معمولي extra ordinary ځواب سره مخ شول. په څو مياشتو کې دې له نيم مليون څخه ډير غړي شمولايت واخيست ، او حتی که څه هم د دې اصلي اهداف په لومړي سر کې د کارگرانو تر مينځ خورا فکري فعال عناصرو لخوا په روښانه ډول درک شوي و ، لاهم خلکو درک کړل ، لږترلږه ، دا چې د ورته ابعادو تنظيم کولی شي د ځايي ډلو په پرتله د دوی غوښتنو ته خورا ډيره توجه ورکړي. د لس ساعته ورځي لپاره لاريون بيا د انگليسي کاري ټولگي ټولو برخو باندې کلک ټينگار نيولی و ، او GNC د دې غوښتنې پلي کولو لپاره ځان د خپلې ټولې انرژۍ سره تنظيم کړی. پخپله اوون ، او د هغه نږدې ملگرو دوهرتي ، فيلډن او گرانټ پدې حرکت کې مهم برخه اخيستي. په هر صورت ، په GNC کې وسله والو په قانون جوړولو کې لږ اميد درلود ، مگر هڅه يې وکړه چې کارگران قانع کړي چې لس ساعته ورځ يوازي د کارگرانو د ټول بدن متحد اقتصادي عمل سره گڼل کيدی شي. "په فابريکو کې لويان بايد د خپلو اتحاديو له لارې د ځان لپاره د لنډ وخت بيل جوړ کړي." دا د دوی شعار و.

د عمومي اعتصاب مفکوره د منظم شوي انگليسي کارمندانو نه بېلې undivided شوې خواخوږۍ سره و. د 1832 په پيل کې ، ولیم بينو ، د نوي غورځنگ يو له خورا فعال اتلانو څخه وو چې د لوی ملي رخصتۍ او د توليدي ټولگيو کانگرس په نوم يوه رساله pamphlet خپره کړې وه ، کوم چې خورا لوی جريان او لوړ تاثيرات يې درلودل ، او په کوم کې چې د عمومي اعتصاب مفکوره او د کارگري طبقې لپاره د دې اهميت د لومړي ځل لپاره په بشپړ کمپاس کې توجه وشوه. بينو کارگرو ته وويل چې که د دوی د کاري ځواک پلي شوي پلور د دوی د غلامۍ لامل وي ، بيا د کار څخه د دوی تنظيم شوی انکار بايد د دوی د خلاصون وسيله وي. د جگړې دا ډول وسيله د فزيکي ځواک هرډول کارولو سره توزيع کيږي او کولی شي د غوره اردو Army په پرتله بې مثاله ډيرې اغيزې تر لاسه کړي. ټول هغه څه چې د تنظيم شوي بې عدالتۍ سقوط راوستلو لپاره ورته اړتيا وه او دا چې کارگران بايد د دې پياوړې وسلې اهميت درک کړي او د استخباراتو سره بې کارول زده کړي. بينو ډيرې وړانديزونه وړاندې کوي ، لکه د ځايي کميټو رامینځته کولو سره په ټول هيواد کې د عمومي اعتصاب لپاره چمتووالی ، نو ترڅو چې اورلگيدنه د لومړني ځواک سره راپورته شي ، او په هغه وخت کې د هغه نظريات د کارگرانو له زړه رابښکونکي غبرگون سره مخ شول. د GNC گړندی وده او حتی ډير ، هغه جذبې چې له دې څخه راپورته شوی ، کارگمارونکي د نوي ترکيب پټي ويري او وړوند نفرت سره ډک شول. ټول بورژوا مطبوعات د GNC "جرمي اهدافو" غندنه وکړه ، او په متفقه توگه اعلان وکړ چې دا هيواد د ناورين Catastrophe په لور رهبري کوي.

په هر صنعت کې د فابريکې مالکينو په ځانگړي توگه په صنعتي شخړو کې په مختلف کټگوريو کې د کارگرانو د همکارۍ پر وړاندې پارلمان د غوښتنو سره محاصره کړې چې د "غيرقانوني ترکيبونو" پر وړاندې د اقداماتو غوښتنه کوي. ډيری کارگمارونکو د دوی کارمندانو ته تش په نامه "اسناد" documents وړاندې کړل او دوی ته يې د دوی له اتحاديې څخه د وتلو بديل وړانديز وکړ. پارلمان ندی کړی ، دا ريښتيا دي ، د زاړه ترکیب قانونونه بيا نافذوي ،مگر حکومت قاضيان وهڅول چې د کارمندانو "زور زیاتي" سره هغومره جدي چلند وکړي څومره چې دوی کولی شي د موجوده قانون په چوکاټ کې وکړي. او دوی دا په سخاوت سره ترسره کړل ،ډيری وختونه د دې وړتيا لري چې دا د حقيقت په توگه وکاروي دا چې ډيری اتحاديې له ورځو څخه ساتل شوي وي د گډ عمل د لغوه کيدو دمخه د دوی د ځمکې لاندې فعاليت څخه د حلف فورمول او نور مراسم فارمونه حذف شول ،او دا چې دا د قانون ليک سره مخالف و. په سلگونو کارگران د خورا کوچني جرمونو لپاره په وحشتناکه سزا محکوم شوي.

د هغه وخت د ترهگریزو جملو په مينځ کې چې په ډورچيسټر کې په شپږ ساحوي لاسونو باندې تطبيق شوي تر ټولو سخت غوسه راپارولې وه. د GNC نوښت له لارې په Tolpuddle کې د ساحي کارگران ،ډورچيسټر ته نږدې يو کوچني کلي کې يوه اتحاديه جوړه کړې وه او غوښتنه يې کوله چې معاشونه په اونۍ کې له اوه شلینگ څخه اته شلینگ ته لوړ کړي. لږ وروسته شپږو بخشو fields لاسونه ونيول شول او د ترانسپورت ويره لرونکي جزا محکوم sentenced شول د اوو کلونو لپاره په اسټراليا نومي هيواد کې.

پدې توگه له پيل څخه GNC د مهمو معاشونو په سر جگړو په اوږده لړۍ کې دخپل و ، او د دوامداره او سختو محاکمو سره مخ شو ،نو د دې لپاره په سختۍ سره وخت وموندل شو چې د خلکو د بنسټونو او روزني لوی کار په کلکه پيل کړي. شايد ، په هر حالت کې ، د دې لپاره وخت لاهم نه وو رارسېدلی. د دې ډيری غړو روابيندونکي چارټيزم ته مخه په کوم کې چې د هغې ډيری فوري او عاجل غوښتنې منلې. او د نورو مسلو سره سره د عمومي اعتصاب لپاره تبليغات دوام درلود ،په 1842 په پای کې په هغه لوی حرکت کې چې د لنکاشير ، پارکشير ، ستافورډشير ، پوټريز ، ويلز او ډيرو ټول صنعتونه وتړل شول. مگر د حرکت اصلي اهميت له مينځه تللی و ،او اوون صحيح وکله چې هغه په چارټيزم تور ولگاوه چې د سياسي اصلاحاتو ډير وزن لري او د لوی اقتصاد پر مسلو په اړه خورا لږ پوهه بنسټي ، په براعظم کې د 1848-49 ناخوښ انقلابونه د چارټيسټ غورځنگ زوال لامل هم شو ، او خالص سوداگريز اتحاد يوځل بيا د انگليسي کارگر غورځنگ کې د کلونو لپاره په ساحه کې واکمني کولو لپاره راغی.په فرانسه کې هم د کارگر غورځنگ سره د سوسياليزم اتحاد په چټکۍ سره د دې لامل شو چې د کارگرانو له خوا د پانگوالو اقتصاد له منځه یوسي. او د نوي ټولنيز پرمختگ لپاره لاره هواره کړي. د کارگري طبقې او بورژوازي ترمينځ مخالفت چې يوازې پوهه يې ترلاسه کړې وه دمخه يې د لوی انقلاب طوفانونو پرمهال ځان څرگند کړی و.د انقلاب څخه دمخه کارگران په تش په نوم کيمپونو کې متحد شوي وو ،د چا اصليت چې پنځلس پيری ته رسيدلی وو. دا د مسافرو کارگرانو اتحاديې وي چې د دوی ځانگړي مراسم يې د مينځني عمر څخه ليريدول شوي وي ، د کوم غړي چې متقابل مرستې ته ژمن و ، او کوم چې د دوی د زنگ وهلو انديښنو سره بوخت و ، مگر د دوی سمدستي اقتصادي گټو خوندي کولو لپاره ډيری ځله اعتصابونو او بایکاټونو ته هم مخه کړې وه.د مزدورانو اتحاديو له مينځه ورو او د

عصري صنعت پراختيا سره دي ارگانونو ورو ورو خپل اهميت له لاسه ورکړ او د پروتلاريا نوي دولونو ته يې لاره هواره کړه.

د اگست د 21، - 1790 قانون سره، ټول اتباع د موجوده قوانينو په چوکاټ کې د وريا ترکيب حق ومنل شو، او کارگران د کارمندانو پر وړاندې د خپلو گټو خوندي کولو لپاره د سوداگرۍ اتحاديې کې ځان تنظيم کولو سره د دې حق څخه گټه پورته کولي شو. د ځايي اعتصاب ډيرې حرکتونه رامینځته شول، په ځانگړي توگه د ودانۍ صنعت کې، او کارگمارونکو ته يې د لويې انديښنې لامل گرځيدلی وو، ځکه چې د کارگرو سازمانونه په دوامداره توگه وده کړې وه او يوازې په پاريس کې د 80,000 غړو شمولايت اختيار کړې وو. حکومت ته په يوه يادگار کې کارگمارونکو د کارگرانو دغه ترکيب وغندلو او د دې "نوي ظلم" پر وړاندې يې د دولت د ساتنې غوښتنه وکړه، کوم چې د گمارونکو او کارمندانو تر مينځ د وريا تړون حق کې مداخله رد کيږي. حکومت دې غوښتنې ته په مهربانۍ سره ځواب ورکړ او په اوسني شرايطو کې د بدلونونو اغيزمن کولو لپاره يې ټول ترکيبونه منع کړل، د يو دليل په توگه گمارل چې دا نشي کولی په ايالت کې د دولت شتون ته اجازه ورکړي. دا ممانعت تر 1864 پورې دوام درلود. مگر دلته دا هم دمخه وښودل شوه چې شرايط د قانون په پرتله قوي دي. لکه څنگه چې انگليسيانو قانون درلوده، همداسې فرانسوي کارگرانو هم پټي اتحاديې ته مخه کړه، ځکه چې قانون دوی ته دا حق نه ورکاوه چې په ښکاره د دوی غوښتنې واورې او پوره يې کړي.

تش په نوم متقابل عمل mutual actions، د ټولني بي ضرره دوه اړخيزې گټې، ډيرې وختونه پدې برخه کې د پوښ په توگه خدمت کوي، د مقاومت لپاره د (ټولنيز مقاومت) پټو سازمانونو په توگه د قانونيت پوښ خپروي. دا ريښتيا دي، ډيرې وختونه د سختو محاکمو برداشت کول، او ډيرې قربانۍ ورکول، مگر هيڅ قانون ونشو کولی د دوی مقاومت مات کړي. د لويس فيليب قانون لاندي د کارمندانو ترکيب پر وړاندې قوانين لاهم پياوړي شول، مگر حتی دې هم نشو کولی چې د ټولنيز مقاومت دوامداره ودې مخه ونيسي، او نه د دوی د فعاليتونو په پايله کې د لوی اعتصاب حرکتونو اوږدې لړۍ پراختيا بنده کړي. له دې څخه په 1831 کې په ليونز کې د اوبدونکو جگړه د اروپايي اهميت پيښې ته وده ورکړه. سختې اړتيا دا کارگران د کارگمارونکو بې رحمه مقاومت ته وهڅول، او د مليشو د لاسوهنو له امله په کلکه بغاوت ته وده ورکړه، په کوم کې چې کارگرو خپل بينر د پام وړ کلمو سره ليکلي و: "په کار کې ژوند وکړئ يا په جگړه کې مړه شئ!"

لکه څنگه چې د 30 کلونو په پيل کې د دې کارگرانو ډيرې ټولني د سوسياليست نظرياتو سره آشنا شوي وي، او د 1848 د فبروري انقلاب وروسته د فرانسوي کارگرانو ټولني حرکت لپاره اساس برابر کړ، د سوداگرۍ اتحاديې رجحان سره يو کوپراتيف حرکت، کوم چې د ساختماني هڅو سره د ټولني د نوي شکل لپاره کار کړې وو. د هغه د خوځښت په تاريخ کې ايس انگلينډر د دې انجمنونو يا اتحاديو associations شمير شاوخوا دوه زره ته رسوي. مگر د لويس بوناپارټ کودتا دې اميد لرونکي پيل ته ناڅاپه پای ورکړ، لکه د نورو په څير. يوازې د کارگرانو د نړيوالې ټولني په تاسيس سره هلته د يو جنگيالي او رغنده سوسياليزم نظرياتو ژوندي کول پيل شول، مگر له هغې وروسته دوی په نړيواله کچه خپرېږي. نړيوال، کوم چې د اروپايي کارگرانو د بدن فکري ودې باندې ډېر پياوړی نفوذ کاروي، او کوم چې نن ورځ هم په لاتين هيوادونو کې خپله مقناطيسي جذبې او اصليت له لاسه نه ده ورکړې، په

1864 کي د انگليسي او فرانسوي کارگرو په همکارۍ رامینځته شوی. دا لومړۍ لویه هڅه وه چې د ټولو هیوادونو کارگران په نړیوال اتحاد کې سره یوځای کړي کوم چې باید د کارگرې طبقې ټولنیز اقتصادي خلاصون لپاره لاره پرانیزي. د تولید وسیلې د غلامۍ سرچینه وه چې ځان یې په ټولنیز بدبختی، فکري تخریب، او سیاسي ظلم کې څرگند کړ. د دې دلیل لپاره یې اعلان وکړ چې د دې قانون کي د کارگرې طبقې اقتصادي خلاصون د لوی هدف په توگه دی چې هر سیاسي خوځښت باید مات وي.

څرنگه چې تر ټولو مهم شی د دې هدف لپاره په اروپا کې د ټولنیز خوځښت مختلفې ډلې سره یوځای کول و، د کارگرانو لوی اتحاد تنظیمي جوړښت د فدرالیزم اصولو پر اساس و، کوم چې هر ځانگړي مکتب ته د هر هیواد شرایطو سره سم د دوی د خپلو باورونو سره د گډ هدف لپاره د کار کولو امکان تضمینوه. نړیوال د کوم تعریف شوي ټولنیز سیستم لپاره ولاړ نه و، دا د هغه خوځښت څرگندونه وه چې نظریاتي اصول ورو ورو د ورځني ژوند عملي مبارزو کې پاڅه شوي وو او د دې قوي ودې په هره مرحله کې روښانه بڼه غوره کړه. لومړۍ اړتیا دا وه چې د مختلف هیوادونو کارگران یو بل ته نږدې کړي، د دې لپاره چې دوی پوه کړي چې د دوی اقتصادي او ټولنیز غلامي هر چیرې ورته د لاسرسي وړ وه، او دا چې په پایله کې د دوی د پیوستون څرگندونه باید د ایالتونو مصنوعي حدودو ته ورسیري، ځکه چې دا د ملت ادعا شوي گټو سره تړاو نلري، مگر د دوی ډیرې ټولگي سره. د صنعتي جگړې په وختونو کې د بهرني اعتصاب کونکو وارداتو پای ته رسولو لپاره د دې برخې عملي هڅې، او په هر هیواد کې د جنګیالیو کارگرو ته د نړیوالو راټولولو په واسطه مادي او اخلاقي مرستې وړاندې کول، د کارگرو ترمینځ د نړیوال شعور رامینځته کولو کې ډیره مرسته کړې د هغه په پرتله چې تر ټولو ښکلي تیوري یې کولی شي. نوی کارگرو ته په ټولنیز فلسفه کې عملي زده کړې ورکړې. دا یو حقیقت و چې د هر پام وړ اعتصاب وروسته د نړیوال غړیتوب خورا پیاوړی شو، او د دې ملي یووالي او یووالي قناعت په دوامداره توگه پیاوړی شو. پدې توگه نړیوال د سوسیالیست کارگر غورځنگ عالي ښوونځي مالکه شوه او د پانگوالي نړۍ د انټرنیټ نړۍ سره یې مقابله وکړه کوم چې تل د پرولتاریه پیوستون په بندونو کې په کلکه سره وبلد شوی و. د نړیوالې لومړۍ دوه غونډې، په 1866 کې په جنیوا کې، او په 1867 کې په لوزان کې، د تقابلي اعتدال لخوا مشخص شوي. دا د یوه غورځنگ لومړۍ لنډمهاله هڅې وې چې یوازې ورو ورو د دې دندې په اړه روښانه کیده، او د یو څرگند بیان په لټه کې و. مگر په فرانسه، بلجیم، سویزرلینډ او نورو هیوادونو کې د اعتصاب لوی خوځښتونو نړیوال نړیوال ته یو پیاوړی مخکښ محرک ورکړ او د کارگرانو په ذهنونو کې یې انقلاب راوست، هغه بدلون چې د دیموکراتیکو نظریاتو په دې دوره کې قوي وو بیا راژوندي کول غوښتل، کوم چې د 1848-49 انقلابونو له سقوط وروسته سخته ضربه لیدلې وه، ورسره لږ همکار شو.

په بروکسل کې کانگرس، په 1868 کې، د دې دوه مخکینیو څخه په بشپړ ډول مختلف روح سره په حرکت کې و. دا احساس شو چې کارگران هر چیرې نوي ژوند ته راویښیږي او د دوی د هڅو موضوع په دوامداره توگه ډاډمنه کیږي. کانگرس، د لوی اکثریت لخوا، ځان د ځمکې راټولولو او د تولید نورو وسیلو لپاره اعلان کړ، او په بیلابیلو هیوادونو کې له برخو یې وغوښتل چې په بشپړ ډول دې پوښتنې ته راشي، ترڅو په راتلونکي کانگرس کې روښانه پریکړه وشي. له دې سره نړیوالو په څرگند ډول ټولنیز شخصیت غوره کړ، کوم چې په خورا خوښۍ سره په لاتین هیوادونو کې د کارگرو غیر معمولي آزادی

تمایل لخوا بشپړ شوی و. پریکړه د کارگرانو عمومي اعتصاب ته چمتو کول وو ترڅو د گواښ شوي جگړې خطر سره مخ شي ، ځکه چې دوی یوازینی ټولگی و چې کولی شي د ځواکمن مداخلې سره د بله ایزې وژني مخه ونیسي ، هم هغه جوش او جذبې ته شاهدي ورکړي چې له مخې یې نړیوال په هغه وخت کې راوتلی و. په 1869 کې په باسل کې کانگرس کې د لوی کارگرانو اتحاد نظریاتي پرمختګ خپل حد ته رسیدلی و. کانگرس یوازې د هغه پوښتنو سره تړاو لرو چې د کارگرې طبقې اقتصادي او ټولنیزو ستونزو سره سمدمستي اندیښنه لري. دې هغه پریکړه لیک تصویب کړ چې د بروکسل کانگرس د تولید وسیلو د بله ایز مالکیت په اړه جوړ شوی و، مګر د باسل کانگرس کې په زړه پوري بحثونه خورا څرګند بڼې چې د نړیوالې پرمختللي برخې لا دمخه پاملرنه کړي وه ، او سربیره پردې ، د دې په اړه خورا روښانه پایلې ته رسیدلې. دا په ځانګړي توګه د کاري طبقې د سوداګرۍ اتحادیې سازمانونو اهمیت په اړه څرګندونو کې څرګند شوی. په راپور کې د دې پوښتنې په اړه چې یوچین هینز د بلجیم فدراسیون په نوم کانگرس ته وړاندې کړي ، دلته د لومړي ځل لپاره په بشپړ ډول نوی نظر وړاندې شو ، کوم چې د اوون ځیني نظرونو او د 30 موکلونو انګلیسي کارګر غورځنګ سره د نه منلو وړ ورته والی درلود.

د دې دقیق اټکل کولو لپاره ، یو باید په یاد وساتي چې د دولت مختلف مکتبونه د هغه وخت سوسیالیزم د سوداګرۍ اتحادیو ته د سوداګرۍ اتحادیو ته منسوب یا هیڅ اهمیت نلري ، یا په غوره توګه یوازې ماتحت Subordinate دي. د فرانسې بلاکوايستانو په سوداګریزو اتحادیو کې یوازې د اصلاحاتو حرکت ولید ، په کوم کې چې دوی هیله درلوده چې هیڅ ونه کړي ، لکه څنګه چې د دوی سمدمستي هدف سوسیالیست دیکتاتورې وه. فیردینند لاسل خپل ټول فعالیتونه د کارگرانو په سیاسي ګوند کې د ساتلو په لور رهبري کول او د تریډ یونین trade union ټولو هڅو یو څرګند مخالف و ، په کوم کې چې هغه د کارګرې طبقې سیاسي ارتقا ته یوازې یو خنډ ولید. په باسل کې دا نظر د لومړي ځل لپاره یوه بشپړه انتقادي ازموینه ترسره شوه. د بلجیم راپور کې هینز کانگرس ته وړاندې شوی ، هغه نظرونه چې پکې څرګند شوي و د هسپانیا ، سویس جورا ، او د فرانسوي برخو د پام وړ برخې څخه د استازو لخوا څرګند شوي ، دا په روښانه ډول ټاکل شوی و چې د کارگرانو د سوداګرۍ اتحادیې نه یوازې په اوسنی ټولنه کې د شتون حق درلود ، مګر دوی لاهم د راتلونکي ټولنیز نظم ټولنیز لپاره خطر ګڼل کیدل ، او له همدې امله دا د نړیوال دنده وه چې دوی ته د دې خدمت لپاره تعلیم ورکړي. د دې سره سم کانگرس لاندې پریکړه لیک تصویب کړ:

"کانگرس اعلان کوي چې ټول کارگران باید هڅه وکړي په خپلو مختلف تجارتونو کې د مقاومت لپاره اتحادیې رامینځته کړي. هر څومره ژر چې د سوداګرۍ اتحادیه جوړه شي په ورته سوداګرۍ کې اتحادیې باید خبرې شي ترڅو په صنعتونو کې د ملي اتحادونو رامینځته کیدل پیل شي. دا اتحادونه به د دوی صنعت پورې اړوند ټول مینځپانګې یا د شیانو راټولولو مسؤلیت په غاړه ولري او په مشترک ډول د پلي کیدو لپاره د اقداماتو په اړه مشوره ورکړي ، او د دې لیدو سره چې دوی پای ته رسیدلي ، دا چې د معاش اوسنی سیستم د وریا تولید کونکو فدراسیون لخوا ځای په ځای کیږي. کانگرس عمومي شورا ته لارښوونه کوي چې د ټولو هیوادونو د سوداګریزو اتحادیو اتحاد چمتو کړي.

د کمیتي لخوا وړاندیز شوي حل لپاره د هغه دلیل کې هنس دا تشریح کړه "د ځایي کارگرانو اتحادیې د دې دوه اړخیز شکل له مخې ټاکل شوي او د هر صنعت لپاره یوې خوا د کمیټو سیاسي اداره ، او له بلې خوا ،

د کارگرانو عمومي نمایندګي ، سیمه ایز ، ملي او نړیوالی نمایندګی به د دې لپاره چمتو شي. د سوداګرۍ او صنعتي سازمانونو شور اګانې به د اوسني حکومت ځای ونیسي ، او د کار دا نمایش به د تیرو حکومتونو سره یوځل او د تل لپاره له منځه لاړ شي.

دا نوی او ګټور نظر د دې پیژندنې څخه رامینځته شوی چې هر نوی اقتصادي ټولنه باید د ټولنیز ارګانیزم نوي سیاسي بني سره وي او پدې کې یوازې سیاسي څرګندونې ترلاسه کولی شي. له همدې امله ، سوسیالیزم هم باید د بیان یوه ځانګړې سیاسي بڼه ولري ، په کوم کې چې دا ممکن یو ژوندی موجود شي ، او دوی فکر کاوه چې دوی دا فورمه د کار شور اګانو سیستم کې موندلې. په لاتین هیوادونو کې کارګران ، په کوم کې چې نړیوال خپل اصلي ملاتړ موندلی د دوی مبارزه د اقتصادي مبارزو سازمانونو او سوسیالیست پروپاګند ډلو په اساس رامینځته کړې ، او د باسیل Basel حل په روح کې یې کار کړی.

لکه څنګه چې دوی په ایالت کې سیاسي اجنټ political Agent او د ملکیت لرونکو ټولګیو مدافع پیژندل ، دوی د سیاسي بریا لپاره هیڅ هڅه نه وه کړې. مګر د دولت نسکورولو او د هر ډول سیاسي واک لپاره په کوم کې چې د ډاډ احساس سره دوی د ظلم او ټول استحصال لپاره اړین لومړني شرایط ولیدل. له همدې امله ، دوی د بورژوا طبقو تقلید کول غوره نه کړ ، او یو سیاسي ګوند یې جوړ کړ ، پدې توګه د مسلکي سیاستوالو یوې نوې طبقې لپاره لاره چمتو کړل شوه ، چې هدف یې د سیاسي ځواک فتح کول و. دوی پوهیدل چې ، د ملکیت انحصار سره ، د واک انحصار هم باید له منځه وېسي که چیرې د ټولنیز ژوند بشپړ شکل غواړي. د دوی له اند څخه چې نن په انسان باندې د انسان حاکمیت ورځ وه ، دوی هڅه وکړه ځانونه د ادارې سره وپیژني او ځان ورژدې کړي. نو د ګوندونو دولتي سیاست سره دوی د کارگرانو اقتصادي پالیسي سره مخالفت وکړ. دوی پوهه درلوده چې په سوسیالیستیک شکل pattern د ټولني بیا تنظیم کول باید د صنعت مختلف څانګو کې ترسره شي ، او د کرنیز تولید څانګو کې د دې تفاهم څخه د کار شور اګانو سیستم مفکوره زیږیدلې وه. دا هماغه نظر و چې د انقلاب په پیل کې یې د روسیې کارگرانو او بزګرانو لویه برخه وهڅوله ،

حتی که دا نظر هیڅکله هم په روسیه کې دومره روښانه او سیستمیک ډول نه و فکر شوی لکه د لومړي نړیوالې برخې په څیر. د زاریزم Tsarism لاندې روسی کارګران د دې لپاره اړین فکري چمتوالی نه درلود. مګر بالشوویزم Bolshevism دې ګټورې مفکورې ته ناڅاپي پای ورکړ. د دې لپاره چې د دیکتاتورۍ استبداد د شورا سیستم ساختماني مفکورې ، یعنی د سوسیالیست بیا رغونې سره په نه پخلا کېدونکي تضاد کې ولاړ اوسي. د ځواک له مخې د دواړو یوځای کولو هڅه یوازې هغه بې روحه بیوروکراسي لامل کیدای شي چې د روسیې انقلاب لپاره خورا ویجاړونکې و. د شورا سیستم هیڅ دیکتاتورې نه مني ځکه چې دا په بشپړ ډول مختلف انګیرنو څخه تیرېږي ، په دیکتاتورۍ کې ، په هر صورت ، یوازې له پورتنې څخه تنګ ژوند کوي ، کوم چې به هیڅ تخليقي فعالیت ونلري ، او رنډې فیصلې به د ټولو لپاره د لوړ قانون په توګه اعلانوي. دا دواړه یوځای شتون نلري. په روسیه کې دیکتاتورې بریالی ثابته شوه. له همدې امله دلته نور شورویان soviet شتون نلري. هرڅه چې د دوی څخه پاتې دي نوم او د هغې اصلي معنی یو ناوړه انځور دی. د کار لپاره د شورا سیستم د اقتصادي بڼو لویه برخه د ساختماني سوسیالیزم لخوا ګمارل کېږي ، کوم چې پخپله موافق دی او د ټولو طبیعي اړتیاو

پوره کولو لپاره تولید کوي. دا د سوسیالیست کارگر خوځښت څخه د راوتلو نظریاتو د گټورې ودې مستقیمه پایله وه. دا ځانگړې مفکوره د سوسیالیزم بیا رغونې لپاره د قوي اساس چمتو کولو هڅې څخه راپورته شوې. دا اساس لیدل شوی و چې د هر اغیزمن انسان ساختمانې دندې کې پروت دی. مگر د بورژوا ټولني څخه په میراث کې دیکتاتوري ، د فرانسوي جیکوبینیزم دودیز توکیکوم چې د تش په نوم بابوستانو لخوا پرولتاریه غورځنگ ته اړول شوی و او وروسته د مارکس او د هغه پلویانو لخوا ونیول شو. د شورا سیستم مفهوم په سوسیالیزم سره نږدې تړاو لري او له دې پرته د تصور وړ ندي په هر صورت ، دیکتاتوري هیڅ شی نلري چې د سوسیالیزم سره ورته وي ، او په غوره توگه کولی شي یوازې د دولتي پانگوالي نظام خورا د شنډیدو لامل شي.

دیکتاتوري د دولتي ځواک یوه مشخصه بڼه ده: د محاصرې په حالت کې یو دولت د نورو دولتونو نظریې مدافعینو په څیر دی ، نو د دیکتاتوري مدافعین هم له دې انگیرني څخه پرمخ ځي چې دا چې کوم ادعا شوی پرمختگ او هره لنډمهاله اړتیا باید له پورته څخه په خلکو اړ ایستل شي او خلک دې ته مجبور کرل شي. دا انگیرنه assumption یوازې دیکتاتوري د هر ټولنیز انقلاب لپاره ترټولو لوی خنډ جوړوي ، د دې مناسب عنصر د خلکو وړیا نوبت او رغنده فعالیت دی. دیکتاتوري د عضوي organic ودې ، د طبیعي ودانیو له لاندې څخه پورته خوا ته منفي دی ، دا د زحمت کینو خلکو د ساتني اعلان دی ، یو سرپرست guardian چې د کوچني اقلیت لخوا خلکو ته اړ ایستل شوی. حتی که د دې ملاتړ کونکي د خورا غوره نیتونو سره متحرک وي ، د حقایقو اوسپني منطق په شان به تل دوی د خورا سخت استبداد کیمپ ته اړوي. روسیې مور ته د دې خورا ښوونکي instructive مثال راکړ. او دا ادعا ده چې د پرولتاریه په نوم دیکتاتوري یو څه توپیر لري ، ځکه چې مور دلته د یوې طبقې دیکتاتوري سره مخ یو ، نه د اشخاصو دیکتاتوري ، هیڅ غښتلی انتقاد کونکی نه غولوي deceives. دا د ساده ټکیو غولولو لپاره یوازې یو بیچلی چل دی. دا لکه د یوې ټولگې دیکتاتوري په بشپړ ډول د تصور وړ ندي ، ځکه چې دلته به تل یوازې د یوه ځانگړي گوند دیکتاتوري شامله وي چې پخپله د یوې ټولگې په نوم خبرې کوي ، لکه څنگه چې بورژوازی د خلکو په نوم هر ډول استبدادي عمل توجیه کوي. د کار لپاره د شورا سیستم مفکوره په ټولیز ډول د دولت مفکورې عملي پاڅون و ، او له همدې امله د هر ډول دیکتاتوري سره په کلکه مخالفت کې ولاړ شو ، کوم چې باید تل د دولت لور ځواک په نظر کې ولري. په لومړي سر کې نړیوالو کې د دې مفکورې مخکښانو ومنله چې له ټولنیز او سیاسي آزادی پرته اقتصادي مساوات د تصور وړ ندي د دې دلیل لپاره دوی په کلکه قانع شوي وو چې د سیاسي ځواک ټولو بنسټونو له مینځه وړل باید د ټولنیز انقلاب لومړی دنده وي ترڅو د استحصال کومه نوې بڼه رامنځته نشي. دوی باور درلود چې د نړیوالو کارگرانو کوم چې په تدریجي ډول ټاکل شوي وه چې ټول مؤثره کارگران یې په لیکو کې راټول کړي ، او په مناسب وخت کې د مالکیت لرونکو ټولگیو اقتصادي استبداد ختمولو لپاره کار تری واخلې ، او د دې سره د پانگوال دولت ټول سیاسي اجباري بنسټونه ، او د دې شیانو د نوي ترتیب سره ځای په ځای کړي. دا محکومیت conviction د نړیوالو ټولو ازادو برخو لخوا نیول شوی و. بیکونین دا په لاندې ټکو کې څرگند کړ:

"ساین د نړیوال سازمان د هدف په توگه دی ، نه د نوي ایالتونو یا استبدادونو رامینځته کولو په څېر ، مگر د هر جلا حاکمیت بنسټیز تخریب ، دا باید د دولت تنظیم څخه لازمي ډول مختلف شخصیت

ولري. يوازي دې درجې ته چې وروستی استبدادي، مصنوعي او تاوتریخجن وي، د طبیعي ودې او د خلکو گټو لپاره اجنبی او دښمن دی، دې کچې ته باید نړیوال آزاد، طبیعي او په هر لحاظ د دې گټو او جبهاتو سره سم وي. مگر د خلکو طبیعي سازمان څه شی دی؟ دا یو د دوی ریښتیني ورځني ژوند د مختلفو مسلکونو پر اساس دی، د دوی مختلف ډولونو باندې یا د دوی د مسلکونو، سوداگرۍ سازمانونو سره سم تنظیمات کيږي. کله چې ټول صنعتونه، پشمول د کرنې مختلف څانگې، په نړیوال کې د دې سازمان نمایندگي کيږي، د خلکو د سازمان به پای ته ورسېږي.

د فکر له دې کرښې څخه په ورته ډول د بورژوا پارلمانونو سره د کارگرانو خوني chambers رامینځته شوي، کوم چې د بلجیم نړیوال پوهانو له لیکو څخه پرمخ تللی. د دې کارگرانو خوني باید د هر تجارت او صنعت تنظیم شوي کار نمایندگي کړي وای، او د ټولنیز اقتصاد او اقتصادي سازمان په سوسیالیست اساس د ټولو پوښتنو سره ځان عیار کړي، د تولید وسیلو تنظیم شوي کارمندانو لخوا د واک اخیستو لپاره په عملي ډول چمتو کړي، او پدې روحیه کې د تولید کونکو فکري روزني هم چمتو کړي. سربیره پردې دا ارگانونه باید د کارگرانو څخه قضاوت وکړي د بورژوا پارلمانونو کې راپورته شوي ټولو پوښتنو ته د نظر نقطه چې د کارگرانو لپاره گټورې وې، د دې لپاره چې د بورژوا ټولني پالیسي د کارگرانو نظرونو سره توپیر ولري. میکس نیټلاو خلکو ته په خپل کتاب *Der Anarchismus von Proudhon zu Kropotkin* کې خلکو ته ورکړی دی، د بیکونین له یوې نامعلومه نسخې څخه تر دې دمه چې پدې پوښتنه کې د باکونین نظر خورا څرگند دی:

"... دا ټول د ټولنیز ساینس عملي او حیاتي مطالعه د کارگرانو لخوا پخپله د دوی په سوداگرۍ برخو کې او په دې خونو کې به دمخه یې په دوی کې متفق، ښه په پام کې نیول شوي، تئوریې او په عملي ډول د ښودلو وړ قناعت رامینځته کړي وي د کارگرو بشپړ خلاصون یوازي په یوه شرط ممکن دی، د پانگې تخصیص، دا د خامو موادو او د کار ټول وسایل دي، پشمول د کارگرانو ټول لوازم به ددوي لخوا ورکړل شي... د سوداگرۍ برخو تنظیم، په نړیوال کې د دوی فدراسیون، او د کارگرانو د خونو لخوا د دوی نمایندگي، نه یوازي یوه عالي اکاډمي *Academy* رامینځته کوي، چیرې چې د کارگرانو نړیواله تیوري او عمل ترکیب ښيي، کولی شي اقتصادي ساینس مطالعه کړي، دوی پخپله د نوي ټولنیز نظم ژوندي میکروبوونه *germs* هم زغمي، کوم چې د بورژوا نړۍ بیا ځای په ځای کول دي. دوی نه یوازي نظریات رامینځته کوي بلکه پخپله د راتلونکي حقایق هم رامینځته کوي.

دا نظریات په هغه وخت کې عموماً په بلجیم، هالینډ، سویس جورا، فرانسه او هسپانیه کې د نړیوالو برخو کې خپریدل، او د لوی کارگرانو اتحاد سوسیالیزم ته یو ځانگړی ټولنیز شخصیت ورکړ، کوم چې په اروپا کې د سیاسي کارگر گوندونو پراختیا سره د پام وړ وخت لپاره تقریباً په بشپړ ډول هیر شوی و، او یوازي په هسپانیه کې هیڅکله کې هم هیڅکله د قدرت پر سر دوي خپله بریا نه بدلوله، لکه څنګه چې پدې هیواد کې وروستیو پېښو خورا روښانه ښودلې. دوی په نارینه وو کې فعال مدافعین وموندل لکه جیمز گیلوم، اډمار شویتزگوبیل، یوگین ورلین، لوئس پنډي، سیزر دی پاپ، یوگین هینز، هیکنر ډینس، گیلوم دی گریف، ویکتور ارنولد، آر فرگا پبلیسر، جی سینټیون، انسيلمو لورینزو، دلته یوازي غوره پیژندل شوي نومونه ذکر شوي، په نړیواله کچه د عالي شهرت د ټولو سړیو نومونه ذکر

شوي. حقيقت دا دی چې د نړيوال ټول فکري پرمختگ بايد په دې کې د دې ازادې غوښتونکو عناصرو ليوالتيا ته منسوب شي ، او په آلمان او سويس کې د دولت سوسياليست ډلو يا په انگلينډ کې د خالص سوداگريز اتحاد څخه هيڅ محرک ترلاسه نشو. تر هغه وخته پورې چې نړيوال دا عمومي ليکي تعقيب کړي ، او د غوره او جلا فدراسيونونو لپاره د درستو پريکړې حق وبل ، لکه څنگه چې د دې په قوانينو کې چمتو شوي و ، دې په تنظيم شوي کارمندانو باندې نه هيريډونکي نفوذ وکاراوه. مگر دا په يوځل بدل شو کله چې مارکس او اينگلز د لندن په عمومي شورا کې د خپل دريځ په کارولو پيل وکړ ترڅو پارلماني عمل ته د جلا ملي فدراسيونونو federations ته ژمن شي. دا لومړی د 1871 ناخوښ لندن کنفرانس کې پيښ شو. دا چلند نه يوازې د روح څخه بلکه د نړيوالو قوانينو څخه هم سرغړونه وه. دا کولی شي مگر په نړيواله کچه د ټولو ازادې غوښتونکو متحد مقاومت سره مخ شي ، نور نو ځکه چې پوښتنه مخکې هېڅکله د غور لپاره کانگرس ته نه وه راوړل شوې. د لندن کنفرانس لږ وروسته د جورا فدراسيون په سون ويلير تاريخي سرليک خپور کړ ، کوم چې د لندن عمومي شورا د مغرورانه arrogant وړاندوينې پر وړاندې په ټاکل شوي او روښانه ټکو کې لاريون وکړ. مگر په 1872 کې په هيگ کې کانگرس ، په کوم کې چې اکثریت په مصنوعي ډول د خورا ناوړه او خورا غندونکي ميتود گمارلو سره رامینځته شوی و. د نړيوال کنفرانس په انتخابي ماشين بدلولو د لندن کنفرانس لخوا پيل شو.

د بلانکويست ، اډوارډ ويلينټ ، په خپل دليل کې د هر ډول غلط فهمی misunderstanding لمرې کولو لپاره د عمومي شورا لخوا وړانديز شوي حل لپاره چې د کارگري طبقې لخوا د سياسي واک د فتح کولو غوښتنه کوي ، څرگنده کړه چې "هرڅومره ژر چې دا پريکړه د کانگرس لخوا ومنل شي او پدې توگه د نړيوال انجيل کې شامله کړاي شي ، دا به د هر غري وظيفه وي چې د اخراج expulsion د جزا penalty لاندې يې تعقيب کړي.

د دې په واسطه مارکس او د هغه پلويانو په مستقيم ډول په نړيواله کچه د وپش لامل وگرځاوه ، د کارگر غورځنگ د پراختيا لپاره د دې ټولو ويجاړونکو پايلو سره کوم چې د نړې په ډيرو هيوادونو کې مروجي وي ، او د پارلماني سياست دوره يې پرانستله کوم چې طبيعي اړتيا د دې فکري رکود او د ټولني اخلاقي ethical زوال لامل شو ، د هاگ کانگريس وروسته سمدستي د نړيوال خورا مهم انرژيک فدراسيونونو استازو د واکمنۍ ضد کانگرس کې سره وليدل. کوم چې په هاگ کې منل شوي ټول پريکړه ليکونه باطل اعلان کړل. له هغه وخت راهيسې نيټه د سوسياليست کمپ کې د مستقيم انقلابي عمل مدافعينو او د پارلماني پاليسيو وياندانو تر مينځ وپشل شوي ، کوم چې د وخت په تيريدو سره په دوامداره توگه پراخه او ډير نه خلاصيدونکي وده کوي. مارکس او باکونين د فنډ د دوه مختلف مفکورو تر مينځ پدې مبارزه کې د مخالفو ډلو خورا مشهور استازي و ، مگر دا به يوه لويه غلطې وي چې دا مبارزه د دوه شخصيتونو تر مينځ د شخړې په توگه تشریح کولو هڅه وکړئ ، دا د دوه نظريو تر مينځ مخالفت و چې دې مبارزې ته يې اصلي اهميت ورکړ او نن ورځ هم ورکوي. دا چې مارکس او اينگلز خپگان ته دومره سپک او شخصي شخصيت ورکړ يو ناوړين و. نړيوال د هرې ډلې لپاره ځای درلود ، او د مختلفو نظرياتو دوامداره بحث يې کولی شي يوازې د دوی وضاحت کې د مرستې لپاره. مگر د فکر ټول ښوونځي د يوه ځانگړي ښوونځي تابع کولو هڅه ، يو چې سربيره پردې ، په انټرنېټ کې يوازې د لږکيو استازيتوب کوي ، کولی شي د درز لامل شي او د کارگرو لوی اتحاد زوال لامل شي ، کولی شي هغه اميد لرونکي

میکروبونه له مینځه ویسي چې په هره ځمکه کې د کارگر خوځښت لپاره خورا مهم و. د فرانکو-پروشین جګړه ، چې له مخې یې د سوسیالیست غورځنگ مرکزی نقطه جرمني ته لیردول شوې ،دوی کارگران نه انقلابي دودونه درلودل نه هغه بډایه Powerful تجربه چې سوسیالیستانو په لویدیځ کې هیوادونو کې درلوده ، د دې په کمیدو کې ډیره مرسته وکړه. د پاریس کمیون ماتي او په فرانسه کې ابتدایي غبرگون reaction، کوم چې په څو کلونو کې په هسپانیه او ایټالیا کې هم خپور شو ،د کار لپاره د شورا سیستم ګټورې مفکورې شاته ځمکې ته اړولې. په دې هیوادونو کې د نړیوالې برخې د اوږدې مودې لپاره وړ و چې یوازې د ځمکې لاندې موجودیت او فعالیت ترسره کړي او مکلف و چې خپل ټول ځواک د عکس العمل Reactions مخنیوي باندې متمرکز کړي. یوازې په فرانسه کې د سوسیالیست کارگر خوځښت پیاوړی کولو strengthen لپاره انقلابي سنډیکالیزم راویښیدو سره د لومړي نړیوال تخليقي Creative نظریات له غفلت څخه ژغورل شوي.

باب 4. د انارکوسینډیکالیزم اهداف

Objectives of Anarcho syndicalism

عصري انارچو-سینډیکالیزم د دې ټولنیزو ارمانونو aspirations مستقیم تسلسل Continuation دی چې د لومړۍ نړیوالې د شکل بڼه یې اخیستی ، او کوم چې په بڼه توګه درک شوي او خورا په کلکه د لوی کارگرانو اتحاد د آزادۍ ځانګې لخوا نیول او ټینګ شوي. د نن ورځې استازي د 1922 د بیا راژوندي شوي نړیوال کارگرانو ټولني مختلف هیوادونو کې فدراسیونونه دي، تر ټولو مهم یې په هسپانیه کې د کار ځواکمن فدراسیون (کنفډیراسیون نیشنل دی تراباجو) دی. د دې تیوریکي انګیرني د لیبرتاریان یا انارشیسټ سوسیالیزم بنوونو پراساس دي، پداسې حال کې چې د دې تنظیم بڼه په پراخه کچه د انقلابي سینډیکالیزم څخه پور اخیستلې، کوم چې له 1900 څخه تر 1910 کلونو کې د پام وړ بدلون تجربه کړی په خاص ډول په فرانسه کې. دا زموږ د نن ورځې سیاسي سوسیالیزم سره مستقیم مخالفت کې ولاړ دی ، چې په مختلف هیوادونو کې د پارلماني کارګر ګوندونو لخوا نمایندګي کېږي. پداسې حال کې چې د دې لومړي نړیوال وخت په سختۍ سره د دې ګوندونو لومړی پیل په آلمان ، فرانسه او سویس کې شتون درلود ، نن مور په یوه موقعیت کې یو چې د سوسیالیزم او د کارګر غورځنګ لپاره د دوی تاکتیکونو tactics پایلې اټکل estimate کړو . په ټولو هیوادونو کې د شپږو کلونو څخه ډیر فعالیت وروسته. د بورژوا ایالتونو په سیاست کې ګډون د کارګر غورځنګ سوسیالیزم ته دي نږدې کړی ، مګر له دې څخه مننه چې سوسیالیزم تقریباً په بشپړه توګه مات شوی و او بی اهمیت یې غنډل شوی و. زور منل دی وایي چې : "څوک چې پوپ pope خوري ، له هغه مر کېږي ،" پدې منځپانګه کې ریښتیا وېلې شوي دي ؛ څوک چې دولت خوري د دې له امله ویجاړېږي. په پارلماني سیاست کې ګډون د سوسیالیست کارګر غورځنګ د یو ناوړه زهر په څېر اغیز کړی. دې د ساختماني سوسیالیست فعالیت اړتیا باندې باور له منځه وړی ، تر ټولو بد ، ځان مرستې ته هڅوي ، خلک په ویجاړونکي فریب سره اخته کوي چې نجات تل له پورته څخه راځي.

پدې توګه ، د زاړه نړیوال تخلیقي سوسیالیزم په ځای کې ، یو ډول بدیل محصول رامینځته شو چې د واقعیت سره هېڅ تړاو یې نه درلود. سوسیالیزم په دوامداره توګه د کلتوري آدرس ځانګړتیا له لاسه ورکړه ، کوم چې د پانګوالي ټولني تحلیل لپاره خلکو ته چمتو کول و ، او له همدې امله نشو کولی ځان د ملي ایالتونو مصنوعي سرحدونو لخوا ودروي. سوسیالیست غورځنګ د دې نوي پړاو مشرانو په ذهنونو کې د ملي دولت ګټي د ګوند ادعا شوي اهدافو سره خورا ډیر ګډ شوی و ، نو په حتمي ډول د کارگرانو غورځنګ په تدریجي ډول د ملي دولت تجهیزاتو equipment کې شامل شو او دې توازن ته راستون شو کوم چې یې مخکیني له لاسه ورکړي و.

دا به یوه غلطې وي چې د مشرانو لخوا د نړیوال خیانت سره مخامخ کېدو په دې عجیب حالت کې ومومي ، لکه څنګه چې ډیری ځله ترسره شوي. حقیقت دا دی چې مور باید دلته د سرمایه داری ټولني افکارو ته

د تدريجي يوځای کيدو دنده ترسره کړو ، کوم چې د نن ورځې د کارگرو گوندونو د عملي فعاليتونو شرط دی ، او کوم چې لازمي نن ورځ د دوی په فکري چلند اغيزه کوي دا هغه گوندونه چې يوځل يې د سوسياليزم د فتح کولو لپاره لاريون کړی و ، ځانونه يې د شرايطو د اوسپني منطق لخوا مجبور وبلل ، ترڅو د دوی ملي سوسياليستي باورونه د دولت ملي پاليسيو ته يو څه قرباني کړي. دوی پرته لدې چې د دوی ډيری پيروان د دې څخه خبر شي ،، د سرمايه دار ټولنيز نظم امنيت لپاره سياسي راډونه په ځير ځواک اختيار کړ . هغه سياسي ځواک چې دوی يې فتح کول غوښتل په تدريجي ډول يې د دوی سوسياليزم فتح کړ تر هغه چې په دې کې هيڅ شی پاتې نه و. پارلمانيزم ، کوم چې په چټکۍ سره د مختلف هيوادونو کارگر گوندونو کې غالب مقام تر لاسه کړ ، ډيری بورژوا ذهنونه او د مسلک وړي سياستوال سوسياليست کمپ ته راجلب کړل ، او دې د اصلي ټولني داخلي تخريب گړندي کولو کې مرسته وکړه ، پدې توگه سوسياليزم د وخت په تيريدو سره خپل تخليقي نوښت له لاسه ورکړ او د اصلاحاتو يو عادي خوځښت شو چې د عظمت هيڅ عنصر نه درلود. خلک په ټولټاکنو کې د برياوو څخه راضي وو ، او نور د دې پای لپاره د کارگرانو ټولنيز جوړونې او رغنده تعليم ته هيڅ اهميت باندې قايل نه و. د يو له خورا وزن لرونکي ستونزو څخه د دې ويجاړونکي غفلت پايې ، د سوسياليزم د درک لپاره يو پريکړه کونکی اهميت ، د دوی په بشپړ ساحه کې څرگند شو کله چې د نړيوالې جگړې وروسته ، يو انقلابي وضعيت رامینځته شو ، زور سيستم سقوط ، په ډيری ايالتونو کې ، د سوسياليستانو لاسونو ته هغه ځواک ورکړ چې دوی يې د اوږدې مودې لپاره هڅه کړې وه. په روسيه کې د دولتي سوسياليزم کې يو اړخ لخوا د واک نيولو ، د بالشويزم لپاره لاره هواره کړه ، نه د سوسياليست ټولني لپاره ، مگر د بيوروکراتيک کيپټالستانو لپاره او سياسي مطلقيت ته بيرته راستنيدل چې ډير وخت دمخه د مخه پکې شريک و له مينځه وړل شوی و ، په آلمان کې ، په هر صورت ، چيرې چې د سوسيال ډيموکراسۍ په شکل منځلاري وزر واک ته رسيدلی و ، سوسياليزم ، د پارلماني معمول کارونو کې د خپل جذب په اوږدو کلونو کې ، دومره گډوډ شوی و چې دا نور د کوم تخليقي عمل وړتيا يې نه درلوده. حتی د فرانکفورټر زيتونگ په څير د بورژوا ډيموکراتيک د دې تاييد کولو مکلفيت احساس کړ چې دا چې د اروپايی خلکو تاريخ دمخه داسې انقلاب ندی رامینځته کړی چې په تخليقي نظرياتو کې خورا ضعيف و او په انقلابي انرژي کې خورا ضعيف و. مگر دا ټول نه و: نه يوازې سياسي سوسياليزم په هيڅ حالت کې نه و چې د سوسياليزم په لور کوم ډول رغنده هڅې ترسره کړي ، حتی د بورژوا ډيموکراسۍ او ليبراليزم لاسته راوړنو ساتلو لپاره اخلاقي ځواک نه درلود ، او هيواد يې د فاشيزم په وړاندې له مقاومت پرته تسليم کړ ، کوم چې د کارگرانو ټول غورځنگ په يوه گوزار سره ټوټه ټوټه کړ. دا په بورژوا حکومت کې دومره ژور ډوب شوی و چې دې د ساختماني سوسياليستانو د عمل ټول احساس له لاسه ورکړې و ، او ځان يې د ورځني عملي سياست له بنډار سره تړلی احساس کړ.

عصري انارچو- سنډيکليزم د سياسي سوسياليزم د مفاهيمو او ميتودونو پر وړاندې مستقيم عکس العمل دی ، يو عکس العمل چې حتی د جگړې دمخه پخپله په فرانسه ، ايټاليا او نورو کې د سنډيکليست کارگر غورځنگ قوي پاڅون کې څرگند شوی و ، د هسپانيا په اړه يې خبره نه کوو ، چيرې چې د منظم کارگرو لوی اکثریت تل د لومړۍ نړيوالې عقيده ته وفادار پاتې شوی. د "کارگرانو سنډيکټ" اصطلاح په فرانسه کې د دوی د اقتصادي او ټولنيز سمدستي ښه والي لپاره يوازې د توليد کونکو د سوادگرۍ اتحاديې معنی لري ، مگر د انقلابي سنډيکليزم عروج دې اصلي معنی ته خورا پراخه او ژور واردات ورکړه.

پدې برخه کې د خبرو کولو لپاره ، په عصري اساسي قانون ایالت کې د مشخص سياسي هڅو لپاره متحد سازمان ، او په يوه يا بله بڼه د بورژوا نظم ساتلو هڅه کوي ، نو ، د سنډيکليست نظر له مخې ، د سوداګرۍ اتحاديې ، سنډيکټ ، د کار متحد سازمان دی ، او د دې موخې لپاره په موجوده ټولنه کې د توليد کونکو ګټو دفاع او د سوسياليزم شکل وروسته د ټولنيز ژوند بيار غونډي لپاره چمتووالی او عملي ترسره کوي. له همدې امله ، دا دوه هدف لري: 1. د کارګمارونکو پروراندې د کارګرانو د مبارزې سازمان په توګه ترڅو د دوی د ساتنې او لوړولو لپاره د کارګرانو غوښتنې پلي کړي

2. د کارګرانو فکري روزنې لپاره د بسوونځي په توګه ترڅو دوی د توليد او اقتصادي ژوند تخنيکي مديريت سره آشنا کړي په عموم کې دا چې کله یو انقلابي وضعیت رامينځته شي دوی به د دې وړتيا ولري چې ټولنيز-اقتصادي ارګانيزم په خپل لاس کې واخلي او د سوسياليسټ اصولو سره سم يې په نښه او ترسره کړي.

انارچو-سنډيکليستان پدې نظر دي چې سياسي ګوندونه ، حتی کله چې دوی د سوسياليسټ نوم هم اخلي ، د دې دوه ټيمونو د ترسره کولو لپاره مناسب ندي. يوازې حقيقت دا دی ، حتی په هغه هيوادونو کې چېرې چې سياسي سوسياليزم ځواکمنو سازمانونو ته امر وکړی او مليونونه رایه ورکونکي يې تر شا وکړي ، کارګران هيڅکله نشي کولی د سوداګريزو اتحاديو سره وويشي ځکه چې قانون دوی ته د ورځني ډوډۍ ، ازموينې لپاره د دوی په مبارزه کې هيڅ خونديتوب نه دی ورکړی. دا ډيری ځله پېښيرې چې د هيواد په دې برخو کې چېرې چې سوسياليسټ ګوندونه خورا پياوړي وو د کارګرانو معاشونه ټيټ وو او د ژوند وضعیت يې خراب و. دا پداسې حال کې چې ، د مثال په توګه ، د فرانسې شمالي صنعتي ولسواليو کې ، چېرې چې سوسياليسټ په ډيرو ښارونو ادارو کې اکثریت کې و ، او په سيکسوني او سيليسيا کې ، چېرته چې د خپل وجود په اوږدو کې د آلمان سوسيال ديموکراسي وتوانېده چې ډير خلک د ځان پيروان کړي. حکومتونه او پارلمانونه په ندرت سره په خپل نوبت د اقتصادي يا ټولنيزو اصلاحاتو په اړه پريکړه کوي ، او چېرې چې دا پېښ شوي تر دې دمه ادعا شوي اصلاحات تل د قوانينو پراخه ضايع کيدو کې مړه ليک پاتې شوی. پدې توګه د لوی صنعت په لومړۍ دوره کې د انگليسي پارلمان معمولي هڅې کله چې قانون جوړونکي ، د ماشومانو د استحصال ناوړه اغيزو څخه وېره لري ، په نهايت کې د ځينې کوچني اصلاحاتو حل شوی ، د اوږدې مودې لپاره تقريباً هيڅ اغيزه نه درلوده.

له يوې خوا دوی پخپله د کارګرانو د نه پوهيدو له امله وټټنيدل ، له بلې خوا دوی د کار ګمارونکو لخوا په بشپړ ډول تخريب sabotaged شوي. دا خورا مشهور قانون سره ورته و چې د ايټاليا حکومت د 90 کاله شاخوا په مينځ کې نافذ کړی ترڅو هغه ميرمنې منع کړي چې په کور کې کار کولو ته اړ ایستل شوي ، دا قانون هم يو مړ ليک پاتې شو ، ځکه چې دې بدبخته ميرمنو ته دومره نادره پيسې ورکړل شوي وې چې دوی د قانون له پامه غورځولو ته اړ ایستل شوي وې. يوازې د پام وړ وخت وروسته ، کله چې دا کاري ميرمنې په تنظيم کولو کې بريالۍ شوې ، او پدې توګه د دوی د ژوند معيار لوړولو سره ، شر پخپله ورک شو. د هر هيواد په تاريخ کې ډيری ورته مثالونه شتون لري. مګر حتی د قانون اصلاح قانوني جواز د دې د تلپاتې کيدو تضمين نه درلود مګر دا چې د پارلمان بهر وسله وال خلک شتون درلود تر څو د هرې حملې لپاره چمتو وي. پدې توګه د انگليسي فابريکې مالکينو ، سره له دې چې په 1848 کې د لس ساعته قانون نافذ شو ، لږ وروسته يې ځان د صنعتي بحران څخه ګټه پورته کړه او کاري

ساعتونه يې 11 او حتي 12 ساعتو ته لوړ كړل. كله چې د فابريكي تفتيش كونكو پدي حساب د انفرادي كار گمارونكو پر وړاندې قانوني اجراءات ترسره كړل ، تورن نه يوازې بری شول بلکه حكومت پلټونكو ته اشاره وكړه چې دوى بايد د قانون په ليكه ټينگار ونه كړي ، نو كارگران مكلف دي وروسته له هغه چې اقتصادي شرايط يو څه بيا راژوندي شول ، ترڅو د لس ساعته ورځې لپاره مبارزه بيا په خپلو سرچينو ترسره كړي. د يو څو اقتصادي پرمختگونو په مينځ كې چې د 1918 نومبر انقلاب الماني كارگرو ته راوړی ، د اته ساعته ورځ خورا مهمه وبلله او قانع شول. مگر دا په ډيری صنعتونو كې د كارگمارونكو لخوا د كارگرانو څخه بېرته اخیستل شوی ، د دې حقيقت سربيره چې دا په قوانينو كې و ، په حقيقت كې پخپله د وېمار اساسي قانون كې په قانوني ډول ځړول شوی. مگر كه چيرې سياسي گوندونه د كارگرانو د ژوند معيار ښه كولو كې د لږې ونډې اخیستو لپاره بشپړ ناتوانه وي. دوى خورا لږ وړتيا لري چې د سوسياليست ټولني عضوي جوړونې ته دوام وركړي يا حتی د دې لپاره لاره هواره كړي ، ځكه چې دوى د ورته لاسته راوړنې لپاره هر عملي اړتيا نلري. روسيې او جرمني د دې په اړه كافي شواهد وركړي دي. له همدې امله د كارگرانو غورځنگ سياسي گوند نه بلکه د سوداگرو اتحاديه ده ، چې د ورځنۍ جگړې له لارې سختيري او د سوسياليست لخوا ځړول كيږي ، يوازې د اقتصاد په ډگر كې كارگران د دې وړتيا لري چې خپل بشپړ ټولنيز ځواک وښيي ، د دې لپاره چې دا د توليد كونكو په توگه د دوى فعاليت دى چې ټول ټولنيز جوړښت يوځای ساتي ، او په بشپړ ډول د ټولني شتون تضمينوي. په كوم بل ډگر كې دوى په اجنبي خاوره كې جگړه كوي او په نا اميده مبارزه كې خپل ځواک ضايع كوي كوم چې دوى دې هدف ته نږدې نه راوړي. د پارلماني سياست په ډگر كې كارگر د يوناني افسانې لوی انټيوس په څير دى ، هر كوليوس وټوانيدل چې وروسته له هغه د ځمكې څخه خپلې پښې لري كړي چې مور يې وه. يوازې د ټولنيز شتمني توليد كونكي او جوړونكي په توگه هغه د خپل ځواک څخه خبر كيږي؛ خپلو ملگرو سره په پيوستون اتحاد كې هغه د سوداگرۍ اتحاديه كې نه هيريډونكى فلانكس رامينځته كوي كوم چې د هر بريد سره مقاومت كولى شي ، كه دا د آزادۍ روح سره سوځيدلى وي او د ټولنيز عدالت اډيال لخوا متحرک وي. د انارچو-سنديكاليسټانو لپاره د سوداگرۍ اتحاديه په هيڅ معنى يوازې د انتقالي پدیده نه ده چې د پانگوالي ټولني دورې سره تړلې ده ، دا د راتلونكي سوسياليست ټولني ميكروپ دى ، په عموم كې د سوسياليزم لومړنى ښوونځى. هر نوی ټولنيز جوړښت د زور ارگانيزم په بدن كې د ځان لپاره ارگانونه جوړوي. د دې لومړني پرته هيڅ ټولنيز پرمختگ د تصور وړ ندی. حتی انقلابونه كولى شي يوازې هغه ميكروپونه رامينځته او بالغ كړي چې دمخه شتون لري ، او د نارينه وو شعور ته يې لاره پيدا كړي. دوى نشي كولى پخپله دا ميكروپونه رامينځته كړي يا له هيڅ شى څخه نوې نړۍ رامينځته كړي. له همدې امله دا مور انديمنن كوي چې دا ميكروپونه كښت كړو پداسې حال كې چې لاهم وخت شتون لري او دا قوي ممكنه پراختيا ته راوړو ، ، ترڅو د راتلونكي ټولنيز انقلاب دنده اسانه كړي او د دې پايښت تضمين كړي.

د انارچو-سنديكاليسټ ټول تعليمي كار د دې هدف لپاره دى. د سوسياليزم لپاره تعليم د دوى لپاره د كمپاين تبليغاتي پروپاگاندا او تش په نوم "د نن ورځې سياست" معنى نلري. مگر هغه هڅه effort ده چې كارمندانو لپاره د تخنيكي لارښوونو او د دوى اډمي پراختيا له لارې د ټولنيزو ستونزو ترمينځ داخلي اړيكي روښانه كولو لپاره. ترڅو دوى د دوى د اقتصادي ژوند له سره تنظيم كولو رول لپاره چمتو كړي ، او دوى ته د دندې اجرا لپاره اړين اخلاقي ډاډ وركړي. هيڅ ټولنيز ارگان د دې هدف لپاره د كارگرانو

اقتصادي مبارزې سازمانونو په پرتله غوره ندی؛ دا د دوی ټولنيز فعاليتونو ته يو مشخص لارښود ورکوي ، او د ژوند اړتياو او د دوی بشري حقونو دفاع لپاره سمدستي مبارزه کې د دوی مقاومت سختوي. د اوسني سيستم ملاتړ کونکو سره دا مستقيم او نه ختميدونکي جگړه په ورته وخت کې اخلاقي مفکورې رامینځته کوي ، پرته له کوم ټولنيز بدلون ناممکن دی: په تقدير کې د خپلو ملگرو سره حياتي پيوستون او د دوی د خپلو عملونو لپاره اخلاقي مسوليت رامنځته کوي. يوازې د دې لپاره چې د انارچو-سندیکاليسټانو تعليمي کار د خپلواک فکر او عمل پراختيا په لور رهبري کيږي ، دوی د ټولو هغو مرکزي تمايلاتو څرگند مخالف دي چې د ټولو سياسي کارگرو گوندونو ځانگړتياوې لري. مگر مرکزيت ، دا مصنوعي سازمان چې له پورته څخه د هر چا چارې کوچني اقليت ته اړوي ، تل د بي بنسټه رسمي معمول سره گډون کوي ، او دا انفرادي باور ماتوي ، د بي ځواکه ډسپلین او بيوروکراتيک توسعي له لارې ټول شخصي نوښتونه personal initiative وژني ، او هيڅ خپلواک عمل ته اجازه نه ورکوي. د انارچو-سندیکاليزم تنظيم د فدراليزم اصولو پر اساس دی ، په لاندې ترکيب کې له لاندې څخه پورته ته ، د هر غړي د ځان ټاکلو حق له هر څه پورته کول او د ټولو په څير يوازې د عضوي تړون پيژندل ټول د ورته گټو او گډ باورونو پر اساس.

دا ډيری وخت د فدراليزم پر وړاندې تور لگول کيږي چې دا ځواکونه تقسيموي او د منظم مقاومت ځواک معلول کوي ، او خورا د پام وړ ، دا يوازې د سياسي کارگر گوندونو او د دوی د نفوذ لاندې سوداگريزو اتحاديو استازی و ، د دوی تر نفوذ لاندې چا چې دا تور د زړه بدوالي لپاره تکرار کېر. مگر دلته هم ، د ژوند حقايق د هر تيوري په پرتله خورا روښانه خبرې کړي. په نړۍ کې هيڅ داسې هيواد نه و چيري چې د کارگرانو ټول غورځنگ په بشپړ ډول متمرکز و ، او د سازمان تخنيک دومره خورا بشپړتيا ته وده ورکړه لکه د هټلر واک ته د رسيدو دمخه په جرمني کې. يو پياوړی بيوروکراتيک وسيله ټول هيواد پوښي او د منظم کارگرو هر سياسي او اقتصادي څرگندونې ټاکي. په تيرو ټاکنو کې سوسيال ديموکراتيک او کمونيست گوندونه د خپلو کانديدانو لپاره له دولس مليونو څخه ډير رای ورکونکي سره متحد کېدل. مگر وروسته لدې چې هټلر واک تر لاسه کړ شپږ مليونه منظم کارگران د هغه ناوړين مخه نيولو لپاره گوتې پورته نکړې چې آلمان يې په کندي کې اچولی و ، او کوم چې په څو مياشتو کې د دوی سازمان په بشپړ ډول ټوټې ټوټې کوي. مگر په هسپانيه کې ، چيري چې انارچو-سندیکاليزم د لومړي نړيوالې ورځې راهيسې په منظم کار باندې خپل واک ساتلی و ، او د نه سترې کيدونکي آزادۍ پروپاگند او گړندي جگړې دا مقاومت ته روزلي و ، دا يو پياوړی CNT و چې د دې عمل په زړورتيا سره په کور دننه او بهر کې د فرانکو او د هغه ډيري مرسته کونکو جرمني پلانونه څنځی کړل ، او د دوی د اتل مثال په توگه هسپانوي کارگران او بزگران د فاشيزم پر وړاندې جگړې ته وهڅول ، يو حقيقت چې فرانکو پخپله منلو ته اړ ايستل شوی. د انارچو-سندیکاليسټ کارگر اتحادونو له زړور مقاومت پرته د فاشيسټ غبرگونونه به په څو اوښو کې په ټول هيواد واکمن شول. کله چې يو څوک د CNT فدراليسټ سازمان تخنيک د مرکزي ماشين سره پرتله کوي کوم چې الماني کارگرانو د دې لپاره جوړ کړی و يو څوک د پخواني سادگي څخه حيران دی. په کوچني سندیکتونو کې د سازمان لپاره هره دنده په داوطلبانه ډول ترسره کيده. په لويو اتحادونو کې ، چيري چې په طبيعي ډول تاسيس شوي رسمي استازي اړين و ، دا يوازې د يو کال لپاره ټاکل شوي و او د دوی په سوداگرۍ کې د کارگرو په څير ورته معاش تر لاسه

کوم. حتی د CNT عمومي منشي له دي قاعدې استتيا نه و. دا يو زور دود دی چې په اسپانيا کې د ډيرو ورځو راهيسي ساتل شوی و. د سازمان دې ساده بڼه يوازې د هسپانوي کارگرانو کافي کړي وه ترڅو CNT د لومړۍ درجې جنګي واحد ته واړوي، دې د دوی په خپلو ليکو کې د هر ډول بيوروکراتيک رژيم پروراندې هم ساتلي او له دوی سره يې د يووالي او ټينګې نه منلو وړ روحيه بنودلو کې مرسته کړې. کوم چې د دې سازمان خورا غوره ځانګړتيا ده، او کوم چې په بل هيواد کې ورسره مخ کيږي. د دولت مرکزي کول د سازمان مناسبه بڼه ده، ځکه چې دا د سياسي او ټولنيز توازن ساتلو لپاره په ټولنيز ژوند کې ترټولو لوی ممکنه يووالي هدف لري. مګر د هغه حرکت لپاره چې شتون يې په هر مناسب وخت کې په ګرندې عمل او د دې د ملاتړ کونکو خپلواک فکر او عمل پورې اړه لري، مرکزيت کولی شي د پريکړې ځواک ضعيفولو او په سيستماتيک ډول د ټولو سمدستي اقداماتو فشار سره لعنت وي. که، د مثال په توګه، لکه څنګه چې په آلمان کې وه، هر ځایي اعتصاب بايد لومړی د مرکز لخوا تصويب شي، کوم چې ډېری وختونه په سلګونو ميلونه لري و او معمولاً په داسې موقعيت کې نه و چې د ځایي شرايطو په اړه سم قضاوت وکړي، يو څوک نشي حيرانيدلی چې د سازمان د وسايلو نشتوالی يو ګرندی بريد خورا ناممکن کړي، او پدې توګه د چارو حالت رامینځته کړي چيرې چې ځواکمن او فکري خبرتيا لرونکي ډلې نور د لږ فعال لپاره د نمونو په توګه کار نه کوي، مګر د دوي لخوا غير فعاليت غندل شوي وي، په حتمي ډول ټول غورځنګ په ټپه ودریږي. سازمان، په هر صورت، د پای يوه وسيله ده. کله چې دا پخپله پای ته ورسېږي، دا او د دې غرو حياتي نوبت وژني او د منځګړيتوب له مخې دا تسلط رامینځته کوي چې د ټولو بيوروکريسيانو ځانګړتيا ده. انارچو-سندیکاليسټان له همدې امله د دې نظر دي چې د سوداګرۍ اتحاديه بايد داسې ځانګړتيا ولري چې د کارګرو امکانات برابر کړي او د کار ګمارونکو پروراندې د دوی په مبارزه کې د اعظمي لاسته راوړلو حالت راوړي، او په ورته وخت کې دوی ته داسې اساس چمتو کړی چې له مخې به يې دوی وکولی شي په انقلابي موقعيت کې د اقتصادي او ټولنيز بدلون سره پرمخ ولاړ شي.

د دوی اداره په لاندې اساساتو جوړه شوې ده: په هر ځای کې کارگران د دوی اړوند تجارت لپاره اتحاديو کې شامل کيږي، او دا د هيڅ مرکزي ویتو تابع ندي مګر د انتخاب بشپړ حق څخه خوند اخلي. د بنار يا کليوالي ولسوالۍ سوداګريز اتحادیې د تش په نوم کارت کارټل کې سره يوځای کيږي. د کار کارټيلونه د ځایي تبليغاتو او تعليم مرکزونه جوړوي، دوی کارگران د يو ټولګي په توګه سره يوځای کوي او د هر ډول تنګ نظره تنظيمي روحيې د راپورته کيدو مخه نيسي. د ځایي کارګر ستونزو په وخت کې دوی د هرې ادارې په کارولو کې د منظم کارګر ټول بدن د پيوستون همکارۍ تنظيم کوي. د کار ټول کارټيلونه Cartels د ولسواليو او سيمو له مخې ګروپ شوي ترڅو د کارګر کارتونو ملي فدراسيون رامینځته کړي، کوم چې د ځایي ارګانونو ترمنځ دايمي اړيکې ساتي، د همکارۍ سازمانونو کې د مختلف سازمانونو د غړو توليدي کار وړيا تنظيم کولو لپاره تنظيم کوي، د زده کړې په ډګر کې د اړينې همکارۍ چمتو کوي، په کوم کې چې قوي کارټيلونه به د ضعيفانو مرستې ته اړتيا ولري، او په عمومي ډول د شورا او لارښود سره د ځایي ډلو ملاتړ کوي.

د هرې سوداګرۍ اتحاديه، سربرېره پردې، په ټول هيواد کې په ورته سوداګرۍ کې د ورته ورته سازمانونو سره په فدرالي ډول متحد دی، او دا په بدل کې د ټولو اړوند تجارونو سره دي، نو دا ټول په

عمومي صنعتي اتحاد کي سره يوځای کيږي. دا د دې اتحادونو دنده ده چې د ځايي ډلو د همکارۍ عمل تنظيم کړي ، پيوستون اعتصابونه ترسره کړي چيرې چې اړتيا ورته پېښيږي ، او د پانگې او کارگر ترمنځ ورځنۍ مبارزې ټولې غوښتنې پوره کول. پدې توگه د کارگر کارتونو فدراسيون او د صنعتي اتحاد فدراسيون دوه قطبونه تشکيلوي ، د کوم په اړه چې د سوداگرۍ اتحاديو ټول ژوند څرخي.

د سازمان دا ډول بڼه نه يوازې کارگرو ته د ورځني ډوډۍ لپاره د دوی په مبارزه کې د مستقيم عمل لپاره هر فرصت ورکوي ، بلکه دا دوی ته د دوی د خپل ځواک له مخې په سوسياليست پلان کې د ټولنيز ژوند له سره تنظيم کولو لپاره اړين لومړيتوبونه هم چمتو کوي ، د انقلابي بحران په صورت کې. انارچو-سندیکاليسټان پدې باور دي چې د سوسياليست اقتصادي نظم د فرمانونو او قوانينو لخوا نشي رامینځته کيدی مگر يوازې د توليد هرې ځانگړې څانگې کې د لاس يا مغز سره د کارگرانو د همغږۍ همکارۍ له لارې ، دا د توليد کونکو لخوا پخپله د ټولو بوټو مديريت په غاړه اخيستو له لارې پخپله لارې لاندې دي چې جلا بلي ، او په سيستماتيک ډول د آزاد متقابل تړونونو پر اساس د ټولني په گڼه توليد او توزيع پرمخ وړي.

په داسې حالت کې د کارگر کارتونه به په هره ټولنه کې موجوده ټولنيزه پانگه په غاړه واخلي ، د خپلو ولسواليو اوسيدونکو اړتياوې مشخص کړي ، او ځايي مصرف تنظيم کړي. د کارگر کارتونو ملي فدراسيون اداري له لارې دا امکان لري چې د هيواد ټولې اړتياوې محاسبه کړي او د کار تنظيم کړي ، له بلي خوا ، دا به د صنعتي اتحاديو دنده وي چې د توليد ټول وسايل کنترول کړي ، ماشينونه ، خام توکي ، د ترانسپورت وسيلې او ورته ، او د جلا توليد گروپونو ته هغه څه چمتو کول چې دوی ورته اړتيا لري. په يوه کلمه کې:

1. پخپله د توليد کونکو لخوا د نباتاتو تنظيم او د کار لارښود د دوی لخوا ټاکل شوي د شورا لخوا.
2. د صنعتي او زراعتي اتحاديو لخوا د هيواد د ټول توليد تنظيم.
3. د کارگر کارټيلز لخوا د مصرف تنظيم.

پدې برخه کې ، عملي تجربې هم غوره لارښوونې کړي. دې مور ته وښودله چې په سوسياليست معنی کې اقتصادي پوښتنې د حکومت لخوا نشي حل کيدی ، حتی کله چې دا د لمانځل شوي ديکټاتورۍ معنی وي. په روسیه کې د بالشويست ديکټاتورۍ نږدې دوه کاله د خپلو اقتصادي ستونزو په وړاندې بې وسه پاتې شوه او هڅه يې وکړه د فرمانونو او احکامو د سيلاب ترشا خپله وړتيا پټه کړي ، له دې څخه نهه نوي سلنه په يوځل په بيورو کې ښخ شوي. که نړۍ د فرمانونو له مخې آزاده کيدی شي ، نو ډير وخت دمخه به په روسیه کې ستونزې نه وې پاتې. د حکومت لپاره په خپل جنوني جوش کې ، بولشويزم د سوسياليست ټولنيز نظم خورا ارزښتناک پيل په وحشيانه ډول له مينځه وړی ، د کوپراتيفونو په ځپلو سره ، د سوداگرۍ اتحادیې د دولت تر کنترول لاندې راولي ، او تقريباً له پيل څخه شورويان د دوی خپلواکي څخه بې برخې کوي. کروپټکن. په خپل "د لويديز اروپايي هيوادونو کارگرو ته پيغام" کې د انصاف سره وويل:

"روسيي مور ته هغه لار وښودله چې په هغې کې سوسياليزم نشي درک کيدلی ، که څه هم خلک ، د زور رژيم څخه ستړی شوی ، د نوي حکومت تجربو په وړاندې د هيڅ فعال مقاومت مخالفت نه کوي. د سياسي او اقتصادي ژوند کنټرول لپاره د کارگرانو شورا مفکوره پخپله ، غير معمولي اهميت لري ... مگر تر هغه چې هيواد د يو گوند د ديکتاتورۍ تر واک لاندې وي ، د کارگرانو او بزگرانو شوراگانې په طبيعي ډول خپل اهميت له لاسه ورکوي. دوی پدې توگه ورته غير فعال رول ته سپکاوی کوي کوم چې د املاکو استازو د مطلق پاچاهانو په وخت کې لوبولی و. د کارگرانو شورا د آزاد او ارزښتناکه مشاور په توگه پاتې کيږي کله چې په هيواد کې وړيا مطبوعات شتون ونلري ، لکه څنگه چې زموږ سره دوه کاله کيږي. تر دې هم بدتر: د کارگرانو او بزگرانو شوراگانې خپل ټول معنی له لاسه ورکوي کله چې د دوی له ټاکنو دمخه هيڅ عامه تبليغات نه کيږي ، او ټاکنې پخپله د گوند د ديکتاتورۍ تر فشار لاندې ترسره کيږي. د شوراگانو لخوا دا ډول حکومت (د شوروي حکومت) د انقلاب د نوي ټولني د نوي اقتصادي بنسټونو په بنياد جوړيدو ته په کتو سره يو مشخص گام شاته ځي. دا په مړه بنسټ کې يوازې يو مړ اصل کيږي. "

د پېښو کورس په هر ټکي کې کرويتکن درست ثابت کړی. روسيه نن د بل هر هيواد په پرتله له سوسياليزم څخه لرې ده. ديکتاتورې د زحمت کښو خلکو اقتصادي او ټولنيز خلاصون لامل نه کيږي ، مگر حتی خورا کوچنۍ ازادې تر فشار لاندې راوستل او د نامحدود استبداد پراختيا چې هيڅ حقونو ته درناوی نلري او د پښو لاندې ، او د انساني وقار هر احساس تر پښو لاندې کوي. هغه څه چې د روسيې کارگر د دې رژيم لاندې له اقتصادي پلوه تر لاسه کړي د انساني استحصال خورا ويجاړونکي بڼه ده ، د سرمايه دارۍ خورا مرحلي څخه پور اخیستل شوی ، د ستخانوف سيستم به کوم چې د هغه توليدي ظرفيت لوړې کچې ته لوړوي او هغه د گالي غلام ته رسوا کوي ، څوک چې د هغه د شخصي کار ټول کنټرول ردوي او څوک چې د خپلو لوړ پوړو چارواکو هر امر ته تسليم شي که هغه نه غواړي ځان د جزا ژوند او آزادۍ ته وسپاري. مگر اجباري کار وروستی لاره ده چې کولی شي سوسياليزم ته لار هواره کړي. دا سړی له ټولني لرې کوي ، د هغه ورځني کار کې د هغه خوښۍ له مينځه وړي ، او خپلو ملگرو ته د شخصي مسؤليت احساس ټکوي پرته له دې چې د سوسياليزم په اړه هيڅ خبرې نشي کيدی.

مور به دلته د آلمان په اړه هم خبرې ونه کړو. يو څوک د سوسيال ديموکراتانو په څير گوند څخه په معقول ډول تمه نشي کولی - د کوم مرکزي ارگان ورووريس ، د 1918 د نومبر انقلاب دمخه ماښام کارگرو ته د باران په وړاندې خبردارۍ ورکړ "لکه څنگه چې د آلمان خلک جمهوريت ته چمتو ندي" - دا به د سوسياليزم سره تجربه وکړي. ځواک ، مور شايد ووايو ، د شپې په اوږه کې رابښکته شو ، او دا واقعيا نه پوهيږي چې د دې سره څه وکړي. د دې مطلق ناتوانۍ د آلمان د دې ور کولو کې لږ څه مرسته نه ده کړې چې نن ورځ د دريم ريچ په لمر کې ډوب شي.

د هسپانيا انارچو- سنډيکليست کارگر اتحادونه ، او په ځانگړي توگه د کاتالونيا ، چيري چې د دوی نفوذ خورا پياوړی دی ، مور ته پدې برخه کې يو مثال ښودلی کوم چې د سوسياليسټ کارگر خوځښت په تاريخ کې ځانگړی دی. پدې کې دوی يوازې هغه څه تاييد کړي چې انارچو-سنډيکليستانو تل ټينگار کړی دی: دا چې سوسياليزم ته رسيدل يوازې هغه وخت ممکن دی کله چې کارگران د دې لپاره اړين ارگانيزم رامینځته کړي ، او کله چې له هرڅه پورته دوی دمخه د ريښتيني ټولنيز تعليم او مستقيم عمل لخوا د دې

لپاره چمتو کړي. مگر دا په هسپانيه کې قضیه وه ، چېرې چې د نړيوالې ورځې راهيسې د کارگرانو خوځښت وزن درلود ، نه په سياسي گوندونو کې ، مگر په انقلابي سوداگريزو اتحاديو کې.

کله چې ، د جولای په 19 ، 1936 کې ، د فاشيست جنرالانو دسيسه په بنسکاره پاڅون کې راښکاره شوه ، او په څو ورځو کې د CNT (د کار ملي فدراسيون) او FAI (د ايبيريا انارشيسټ فدراسيون) د اتل مقاومت له مخې وځړول شو ، دښمن کاتالونيا څخه خلاصيدل او د سازش کونکو پلان مابوسه کړ ، د دې پراساس چې ناڅاپي حيرانتيا وه ، دا روښانه وه چې د کاتالونيا کارگران به په نيمه لار کې ونه دريږي. نو هلته د ځمکې راټولول او د کارگرانو او بزگرانو سنډيکټونو لخوا د کښتونو نيول حرکت پيل و ، او دا حرکت ، کوم چې د CNT او FAI په نوښت خپور شوی و ، د نه منلو وړ ځواک سره د اراگون ، ليونټ او د هيواد نورو برخو په مقابل کې راپاڅېدل ، او حتی د دې سره تير شو د سوسياليست گوند د سوداگرۍ اتحاديو لويه برخه ، چې په کې تنظيم شوي په UGT (د کارگرانو عمومي اتحاديه) کې تنظيم شوي. د فاشيسټانو پاڅون هسپانيه د ټولنيز انقلاب لپاره لاره هواره کړه.

دا ورته پيښه څرگندوي چې د هسپانيه انارچو-سنډيکليست کارگران نه يوازې پوهيږي چې څنگه مبارزه وکړي ، مگر دا چې د دې لوی ساختمانې روح څخه ډک دي چې د دوی د ډيری کلونو سوسياليست تعليم څخه اخيستل شوي. دا په هسپانيه کې د آزادۍ سوسياليزم عالي وړتيا ده ، کوم چې اوس په CNT او FAI کې څرگندوني موندلی ، چې د لومړۍ نړيوالې ورځې راهيسې دا کارگران پدې روحیه کې روزلي دي کوم چې له هرڅه پورته ازادي لري ، او د خپلو پيروانو فکري خپلواکي د دې شتون اساس گڼي. په هسپانيه کې د آزادۍ غوښتونکي کار خوځښت هيڅکله ځان د اقتصادي مابعدالطبيقي په لابراتوار کې له لاسه نه دی ورکړي ، کوم چې د فکري مفکورې له لارې يې فکري غوړيدل معلول کړي ، لکه څنگه چې په آلمان کې قضیه وه او نه يې غوښتل په غير انتفاعي ډول خپله انرژي د بورژوا پارلمانونو په بندل ورځني کارونو کې ضايع کړي. سوسياليزم د دې لپاره د خلکو اندېښنه وه ، يو عضوي وده پخپله د خلکو له فعاليت څخه پرمخ ځي او د دوی په اقتصادي چاپيريال کې اساس لري.

له همدې امله CNT په ساده ډول د صنعتي کارگرانو اتحاد ندی لکه په هر بل هيواد کې د سوداگرۍ اتحاديه. دا د دې په ليکو کې د بزگر او ساحوي کارگرانو سنډيکټونه او همدارنگه د مغزي کارگرانو فکري او روحي اندي هم شامل دي. که چېرې هسپانوي بزگران اوس د فاشيزم پر وړاندې د ښار کارگرو سره اوږه په اوږه مبارزه کوي ، دا به د سوسياليست تعليم عالي کار پایله وي چې د CNT او د هغې مخکښو لخوا ترسره شوي. د ټولو ښوونځيو سوسياليستان ، ريښتيني ليبرال او بورژوا د فاشيسټانو ضد چا چې په موقع کې د ليدو فرصت درلود تر دې دمه د CNT تخليقي وړتيا په اړه يوازې يو قضاوت وکړی او د دې رغنده کارونو ته يې ترټولو لوړه ستاينه کړي.

هيڅ يو يې نشي کولی د طبيعي استخباراتو ، فکر او هوشيارتيا په تعريف کې مرسته وکړي ، او له هرڅه پورته بي مثاله زغم چې ورسره د CNT کارگران او بزگران د دوي ستونزمن کار ته تلل دي. کارگران ، بزگران ، تخنيکران او د ساينس سړي د همکارۍ کار لپاره سره راټول شوي و ، او په دريو مياشتو کې د کاتالونيا ټول اقتصادي ژوند ته يو بشپړ نوی شخصيت ورکړ. په کاتالونيا کې نن ورځ د ځمکې درې پر څلورمه برخه د کارگرانو سنډيکټونو لخوا په گډه سره کرل کيږي. پدې کې هره ټولنه پخپله يو نمونه

وړاندې كوي او خپلې داخلي چارې په خپله طريقه تنظيموي ، مگر خپلې اقتصادي پوښتنې د اجنسی اتحادیې له لارې حل كوي. پدې توگه د وړیا سوداگرۍ امکان شتون لري ، نوي نظرونه او دوه اړخیز محرک هڅوي. د هيواد څلورمه برخه د كوچني بزگر مالکينو په لاس كې ده ،چا ته چې په ډله كې د شاملیدو يا د دوی د كورنۍ پالنې ته دوام وركولو تر مينځ وړیا انتخاب پريښودل شوی وي.په ډيری مواردو كې د دوی كوچني ملكيت حتی د دوی د كورنۍ اندازې په تناسب لور شوی.په اراگون كې د بزگرانو لوی اكثریت د ډله ايز كښت لپاره اعلان شوی.پدې ولايت كې له څلور سوه څخه ډير اجتماعي فارمونه شتون لري ، چې له هغې څخه شاوخوا لس د سوسيالیست UGT تر كنترول لاندې دي ،پداسې حال كې چې پاتې ټولې د CNT زراعت سنډيكتونو لخوا پرمخ وړل كيږي ، دې هلته داسې پرمختگونه كړي چې د يو كال په جريان كې د پخوانيو بي كاره ځمكو څلوېښت سلنه د كښت لاندې راوړل شوي.په لیونټ كې ، په اندلس او کاسټیل كې هم ، د سنډيكتونو مدیریت لاندې ډله ايز كرنه په دوامداره توگه لوی پرمختگ كوي. په ډيری كوچنيو ټولنو كې د ژوند سوسيالیست بڼه لا دمخه طبيعي شوی ، اوسیدونكي نور د پیسو له لارې تبادلنه نه كوي ،مگر د دوی د اجتماعي صنعت محصول څخه د دوی اړتياوې پوره كوي ، او په ایماندارۍ سره اضافه خپلو ملگرو ته چې په لومړۍ ليكه كې جنگيږي وقف كړي.

په ډيری كليوالي ټولنو كې د ترسره شوي كار لپاره انفرادي خساره ساتل شوي ، او د نورو نوي سيستمونو جوړول د جگړې پای ته رسيدو پورې ځنډول شوي ، كوم چې دا مهال د خلكو بشپړ ځواک ادعا كوي. پدې كې د معاش اندازه د كورنيو د اندازې له مخې ټاكل كيږي. د CNT ورځني بليټينونو كې اقتصادي راپورونه خورا په زړه پوري دي ،د ماشينونو او كيمياوي سرې معرفي كولو له لارې د ډله ايزو ودانيو او د دوی تخنيكي پرمختگ د دوی حسابونو سره كوم چې دمخه نږدې نامعلوم و. يوازي په كاسټیل كې د كرنې ټولنو د تير كال په جريان كې د دې هدف لپاره له دوه مليون څخه ډير پاستا مصرف كړي. د ځمكي راټولولو عالي دنده خورا اسانه شوي وروسته له هغه چې د UGT كليوالي فدراسيونونو په عمومي خوځښت كې برخه اخيستی . په ډيری ټولنو كې ټولې چارې د CNT او UGT استازو لخوا تنظيميږي ،د دوه سازمانونو تر مينځ اړيكي رامینځته كول كوم چې په دوه سازمانونو كې د كارگرو اتحاد كې پای ته رسيدلی.

مگر د كارگرانو سنډيكتونو په صنعت كې په ساحه كې خپلې خورا حيرانونكي لاسته راوړنې كړي ،لدې چې دوی په ټوليزه توگه د صنعتي ژوند اداره د دوی په لاس كې اخيستی.په كاتالونيا كې د يو كال په جريان كې د ريل لارې په بشپړ عصري تجهيزاتو سمبال شوي ، او په وخت كې خدمت يو داسې حد ته رسيدلی چې تر دې دمه نامعلوم و.ورته پرمختگونه په ټول ترانسپورت سيستم كې ، د ټوكر صنعت كې ، د ماشين جوړولو كې ، ودانۍ كې ، او كوچني صنعت كې تر لاسه شوي ، مگر د جنگ صنعتونو كې سنډيكتس ريښتيني معجزه ترسره كړي. د نش په نوم بې طرفه تړون له مخې د هسپانيې حكومت له بهر څخه د پام وړ جنگي ټوكو واردولو مخه نيولې وه. مگر كاسټالونيا د فاسيس بغاوت دمخه د اردو تجهيزاتو جوړولو لپاره يو واحد فابريکه نه وه. له همدې امله لومړۍ انديښنه د جنگ غوښتنو پوره كولو لپاره ټول صنعتونه له سره جوړول و. د سنډيكتونو لپاره سخت كار ، كوم چې دمخه د دوی په لاس كې د نوي ټولنيز نظم بشپړ تنظيم و. مگر دوی دا د انرژي او تخنيكي موثريت سره مهال كړي چې يوازي د كارگرانو لخوا توضيح كيدی شي ، دا يوازي د كارگرانو لخوا تشریح كيدی شي او د دوی د مقصد لپاره

قربانی ورکولو لپاره د دوی لامحدود چمتووالی و. نارینه په ورځ کې د ډولس او څوارلس ساعته په فابریکو کې کار کوي ترڅو لوی کارونه پای ته ورسوي. نن ورځ کاتالونیا 283 لوی نباتات لري چې د جنگي توکو تولید کې شپه او ورځ فعالیت کوي، ترڅو محاذونه وساتل شي. اوس مهال کاتالونیا د ټولو جنگ غوښتنو لویه برخه چمتو کوي. پروفیسور اندریس اولماریس د یوې مقالې په جریان کې اعلان وکړ چې پدې برخه کې د کاتالونیا کارگرانو سنډیکټونه "په اوو اوونیو کې هغومره سرته رسیدلی و څومره چې فرانسې د نړیوالې جگړې له پیل وروسته په څوارلس میاشتو کې ترسره کړی و."

مگر دا ټول د لوی معاملې له مخې ندي. ناخوښ جنگ کاتالونیا ته د هسپانیا له ټولو جنگ ځپلو ولسوالیو څخه د تښتیدونکو لوی سیلاب راوړی؛ د دوی شمیر نن ورځ یو ملیون ته لوړ شوی. د کاتالونیا په روغتونونو کې پنځوس سلنه ناروغان او ټیپان کاتالونیان ندي. یو څوک پدې پوهیږي، د دې ټولو غوښتنو په ناسته کې د کارگرانو سنډیکټس د کومې دندې سره مخ شوی. په CNT کې د بنوونکو ډلو لخوا د ټول تعلیمي سیستم بیا تنظیم، د هنر کارونو محافظت لپاره اتحادیې، د هنر کارونو محافظت لپاره اتحادیې، او په سلگونو نور مسائل چې مور یې دلته هم نشو ذکر کولی.

د ورته وخت په جریان کې CNT خپل 120,000 ملیشي ساتلي، کوم چې په ټولو جبهو کې جنگیږي. تر دې دمه کومې بلې ادارې د FAI - CNT په څیر د ژوند او غړو دومره قربانی ندي ورکړي، د فاشیزم پر وړاندې په خپل اتل موقف کې دې خپل ډیر نامتو جنگیالی له لاسه ورکړي، د دوی په مینځ کې فرانسکو اسکو او بویانوینتورا دورتي هم و، د هغوي عظمت هغوي د هسپانوي خلکو اتلان کړل.

پدې شرایطو کې دا شاید د پوهیدو وړ وي چې سنډیکټس تر دې دمه ندي توانیدلي چې د دوی لوی کار بشپړ کړي او د اوس لپاره نشي کولی د مصرف تنظیم ته خپله بشپړه پاملرنه وکړي. جگړه، د خامو موادو مهم سرچینو فاشیست لښکرو قبضه، د آلمان او ایټالیا یرغل، د بهرنی پانګې دښمنانه چلند، پخپله په هیواد کې د انقلاب ضد برید، کوم چې، د پام وړ، دا ځل د روسیې او د هسپانوي کمونست گوند لخوا ملګرتیا شوي و- دې ټولو او ډیری نورو شیانو سنډیکټس دې ته اړ کړي و چې ډیری عالی او مهمې دندې وځنډوي تر هغه چې جگړه بریا ته ورسیري، مگر د ځمکې او صنعتي فابریکو په نیولو سره د دوی تر مدیریت لاندې دوی سوسیالیزم ته په لاره کې لومړی او خورا مهم ګام اخیستی و. سربیره پردې، دوی ثابتې کړې چې کارگران، حتی له پانګوال پرته، تولید ته دوام ورکوي او دا د ډیری ګټې په پرتله بڼه ترسره کولی شي، هرڅه چې په هسپانیه کې د خونړی جگړې پایله وي، د دې عالی مظاهري ورکولو لپاره د هسپانوي انارکو-سنډیکالیستانو بې منطقه خدمت پاتې و، د دې اتل مثال د سوسیالیست غورځنګ لپاره د راتلونکي لپاره نوي لیدونه خلاص کړي. که انارکو-سنډیکالیستان هڅه کوي په هر هیواد کې کاري ټولګیو کې د ساختماني سوسیالیزم د دې نوي بڼې پوهه تر لاسه کړي، او دوی ته وښيي چې دوی باید نن ورځ د دوی اقتصادي جنگي سازمانونو ته فورمې ورکړي ترڅو دوی د عمومي اقتصادي بحران پرمهال د سوسیالیست جوړونې کار پرمخ بوځي، دا پدې معنی ندي چې دا فورمې باید هرچیرې ورته نمونې ته پري شي. په هر هیواد کې ځانګړي شرایط شتون لري کوم چې د دې تاریخي ودې، دودونو او د دې ځانګړي رواني حالت سره نږدې تړاو لري. د فدرالیزم لویه بریا په حقیقت کې دا ده چې دا مهم مسائل په پام کې نیسي، په یووالي ټینګار نه کوي چې د آزاد فکر لپاره تاوتریخوالی کوي، او په نارینه وو فشار راوړي پرته له هغه شیانو څخه چې د دوی داخلي تمایل برعکس وي.

کروپټکن یوخل وویل چي ، د انگلستان د مثال په توگه اخیستل ، دلته درې لوی خوځښتونه شتون لري کوم چي ، د یو انقلابي بحران په وخت کې به کارگران د دې وړتیا ولري چي د ټولنیز اقتصاد بشپړ بدلون له لارې پرمخ بوځي: د اتحادیې تجارت ، همکارۍ سازمانونه ، او د ښاروالۍ سوسیالیزم لپاره خوځښت په دې شرط چي دوی په نظر کې یو ټاکلی هدف ولري او د یو مشخص پلان سره سم په گډه کار وکړي. کارگران باید دا زده کړي ، نه یوازې دا چي د دوی ټولنیز خلاصون د دوی خپل کار وي ، مگر دا خلاصیدل یوازې هغه وخت ممکن و چي دوی پخپله سیاستوالو ته د دندې پرېښودو پرځای رښه لومړیتوبونو کې برخه اخیستی وه ،، څوک چي په هیڅ ډول د دې لپاره مناسب نه و . او له هرڅه پورته دوی باید پوه شي چي په هر صورت د دوی د خلاصون لپاره بیړني لومړیتوبونه ممکن په مختلف هیوادونو کې وي ، د پانگوالی استحصال اغیزې هر چیرې ورته دي او دوی باید له همدې امله خپلو هڅو ته اړین نړیوال شخصیت ورکړي.

سربیره پردې دوی باید دا هڅې د ملي دولتونو گټو سره ونړي ، لکه څنگه چي له بده مرغه تر دې دمه په ډیری هیوادونو کې پېښ شوي. د منظم کار نړۍ باید خپلې موخې تعقیب کړي ، ځکه چي دا د دفاع لپاره خپلې گټې لري ، او دا د دولت یا د ملکیت لرونکو ټولگيو سره ورته ندي. د کارگرانو او کارمندانو همکاري لکه د نړیوالې جگړې وروسته په آلمان کې د سوسیالیست گوند او سوداگریزو اتحادیو لخوا ملاتړ شوی ، یوازې د دې پایله کیدې شي چي کارگران د غریب لازار Lazarus رول ته غندل کيږي ، څوک چي باید د هغه شگو په خوړلو راضي وي چي د بډایه سړي میز څخه راښکته کيږي. همکاري یوازې هغه وخت ممکنه ده چیرې چي پای او تر ټولو مهم ، گټې ورته وي. په انگلیند ، فرانسه ، هالیند او داسې نورو کې کار کونکی ، تر یوې اندازې پورې په گټه کې برخه اخلي ، کوم چي د دوی په برخه کې له هڅو پرته نه کيږي ، د استعماري خلکو له بې رحمه استحصال څخه د هغه هیواد د بورژوازي bourgeoisie په غېږ کې راشي مگر ډیر ژر یا وروسته هغه وخت راځي کله چي دا خلک هم راویښ شي ، او هغه باید د هغه کوچني گټو لپاره خورا ډیر تادیبه وکړي چي هغه ترې خوشحالي حاصله کړي وه . په آسیا کې پېښې به دا په نږدې راتلونکي کې لاهم په روښانه ډول وښيي. کوچني لاسته راوړنې چي د دندې ډیر فرصت او لوړ معاش لپاره رامینځته کيږي ، ممکن د نورو په لگښت د نوي بازارونو څخه نقاشۍ څخه په بريالي حالت کې کارگر ته ورسیري؛ مگر په ورته وخت کې د پولې بلی غاړې ته د دوی نورو باید د بیکارۍ او د دوی د ژوند معیار quality ټیټیدو له امله دوی ته پیښي ورکړي. پایله د کارگرانو نړیوال غورځنگ کې د تل لپاره پراخیدونکی گډوډي وه ، کوم چي حتی د نړیوالو کانگرسونو congresses لخوا خورا په زړه پوري پرېکړې نشي کولی. د دې درز په واسطه د مزدور غلامۍ له بوج څخه د کارگرانو خلاصون لا پسي لري کيږي. تر هغه وخته پوري چي کارگر خپلې گټې د هغه هیواد د بورژوازي گټو پرځای د هغه د ټولگي گټو سره تړلي وي ، هغه باید په منطقي ډول د دې اړیکې ټولې پایلې هم په خپل قدم کې واخلي. هغه باید د دوی د بازارونو ساتنې او توسعې لپاره د مالکیت لرونکو ټولگيو جگړو ته چمتو وي ، او د هر هغه ظلم څخه دفاع وکړي چي دوی ممکن په نورو خلکو ترسره کړي. د آلمان سوسیالیست مطبوعات یوازې هغه مهال متوازن equality و کله چي د نړیوالې جگړې په وخت کې ، دوی د بهرنۍ خاورې یوځای کیدو غوښتنه کړي وه. دا یوازې د فکري چلند او میتودونو ناگزیر پایله وه چي د سیاسي کارگر گوندونو د اوږدې مودې لپاره تعقیب کړي وه ،

یوازې کله چې په هر هیواد کې کارگران په روښانه ډول پوه شي چې د دوی ګټې هر چیرې ورته دي ، او د دې تفاهم څخه به په ګډه عمل کول زده کړي ، ایا مؤثر اساس به د کارګرې طبقې نړیوالې آزادۍ لپاره ایښودل کېږي . هر وخت خپلې ځانګړې ستونزې لري او د دې ستونزو حل کولو خپل ځانګړي میتودونه لري. هغه ستونزه چې زموږ د وخت لپاره ټاکل شوې دا د انسان د اقتصادي استحصال او سیاسي او ټولنیز غلامۍ له شر څخه د انسان آزادول دي. د سیاسي انقلاب دوره پای ته رسیدلې ، او چیرې چې دا لاهم پېښېږي دوی لږترلږه د پانګوال ټولنیز نظم اساسات نه بدلوي. له یوې خوا دا په دوامداره توګه روښانه کېږي چې بورژوا ډیموکراسي دومره تخریب degenerate شوېدا چې دا نور د فاشیزم ګواښ پر وړاندې د مؤثره مقاومت وړاندیز کولو وړتیا نلري. له بلې خوا سیاسي سوسیالیزم د بورژوا سیاست په وچو چینلونو dry channels کې دومره له لاسه ورکړی چې د خلکو ریښتیني سوسیالیستي تعلیم سره او هیڅکله د کوچني اصلاحاتو له ودې نه پورته کېږي. مګر د پانګیزیزم capitalism پراختیا او عصري لوی دولت مورنن ورځ داسې وضعیت ته رسولې یو چیرې چې مور د بشپړ ناوړ لاندې د نړیوال ناوړین په لور روان یو. وروستی نړیواله جګړه او د هغې اقتصادي او ټولنیزې پایلې ، کوم چې نن ورځ ډیر ویجاړونکي کار کوي ، او کوم چې د ټول انساني کلتور شتون ته په یو مشخص خطر کې لوی شوي دي د هغه وخت ناوړه نښې دي چې هیڅ بصیر سړی یې غلط تشریح نشي کولی. له همدې امله دا نن ورځ مور اندېښنه concerns کوو چې د خلکو اقتصادي ژوند له ځمکې څخه بیارغونه وکړو او د سوسیالیزم په مجسمه spirit کې یې نوي جوړ کړو. مګر یوازې تولید کونکي پخپله د دې دندې لپاره مناسب دي ، ځکه چې دا په ټولنه کې د ارزښت رامینځته کولو یوازینی عنصر دی چې له هغې څخه نوی راتلونکی رامینځته کېدی شي. د دوی دنده باید د ټولو هغو زنجیرونو څخه د کار آزادول وي چې اقتصادي استحصال exploitation ورسره تړلی دی ، د سیاسي ځواک له ټولو ادارو او کرنلارو څخه د ټولني آزادول ، او د نارینه او ښځینه آزادو ډلو اتحاد ته د لارې خلاصول د همکارې په اساس او د ټولني په ګټو کې د شیانو پلان شوې ادارې آزادول دي چې د دې لوی هدف لپاره په ښار او هیواد کې د زحمت کښو خلکو چمتو کول و ، او د دوی سره د یو وسله وال ځواک په توګه تړل د عصري انارکو modern Anarcho هدف دی او پدې کې د دې ټول هدفونه نغښتي دي.

باب 5. د انارچو-سنډيڪاليزم ميتودونه

Methods of Anarcho syndicalism

دا ډيري ځله د انارکو-سنډيڪاليزم پروراندې تور لگول شوی چې دا د مختلف هیوادونو سیاسي جوړښت کې علاقه نلري، او په پایله کې د وخت سیاسي مبارزو کې هیڅ علاقه نلري، او خپل فعالیتونه د خالص اقتصادي غوښتنو لپاره مبارزې پورې محدودوي. دا مفکوره په بشپړ ډول غلطه ده او یا په کلکه ناپوهی یا د حقایقو قصدي تحریف څخه سرچینه اخلي. دا سیاسي مبارزه نده لکه څنگه چې د انارچو-سنډيڪالیستان د عصري کارگر گوندونو څخه توپیر کوي، دواړه په اصولو او تاکتیکونو کې، مگر د دې مبارزې بڼه او هغه موخې چې دا په نظر کې لري. دوی په هیڅ ډول د راتلونکي ټولني اډیال سره د مالکیت پرته آرام نه درلود، د دوی هڅې حتی نن ورځ هم د دولت فعالیتونو محدودولو او د ټولنیز ژوند هرې څانګې کې د هغه نفوذ بندوي هر چیرې چې دوی فرصت وگوري. دا هغه تاکتیکونه دي چې د سیاسي کارگر گوندونو اهدافو او میتودونو څخه د انارکو-سنډيڪلیسټ کرنلاره په نښه کوي، د دوی ټول فعالیتونه په دوامداره توګه د دولت د سیاسي ځواک نفوذ ساحه پراخه کوي او دا د ټولني اقتصادي ژوند په اوږدو کې په زیاتیدونکي انداز کې غزوي. مگر د دې په پایله کې، لاره یوازي د دولتي پانګوالي دورې لپاره چمتو شوي، کوم چې د ټولو تجربو له مخې ممکن د هغه څه برعکس وي چې سوسیالیزم په حقیقت کې د دې لپاره مبارزه کوي.

اوسني دولت سیاسي ځواک په وړاندې د انارکو-سنډيڪلیزم چلند په حقیقت کې ورته دی، دا د پانګوالي استحصال سیستم ته ځي. د دې پیروان په بشپړ ډول روښانه دي چې د دې سیستم ټولنیز بی عدالتی د دې نه منلو وړ توجیهاتو پورې اړه لري، لکه په سرمایه دار اقتصادي ترتیب کې. دوی هیڅکله د یوې شیبې لپاره هم مه هیروئ چې د دوی په قوماندې د هرې وسیلې له لارې کار وکړئ ترڅو د موجوده شرایطو لاندې د پانګوالو د ګټې کچه راټیټه کړي، او تر ممکنه حده د هغه د کار محصولاتو تولید کونکي ونډه لوره کړي.

انارکو-سنډيڪالیستان د هغه سیاسي ځواک پروراندې مبارزه کې ورته تاکتیکونه تعقیبوي کوم چې په ایالت کې د دې څرګندونه کيږي. دوی پوهیږي چې عصري دولت یوازي د پانګوال اقتصادي انحصار پایله ده، او د ټولګي ویش چې دا په ټولنه کې رامینځته شوی، او یوازي د سیاسي ځواک هر ظالمانه وسیلې لخوا د دې حیثیت ساتلو هدف پوره کوي. مگر، پداسې حال کې چې دوی باوري دي چې د استحصال سیستم سره د دې سیاسي محافظتي وسیله ده، دولت به هم ورک شي، ترڅو د وړیا موافقي پر اساس د عامه چارو ادارې ته ځای ورکړي، دوی ټول له پامه نه غورځوي چې په موجوده سیاسي ترتیب کې د کارگر هڅې باید تل د ټولو لاسته راوړل شویو ټولنیزو او اقتصادي د حقوقو دفاع په لور وي. په دوامداره توګه د دې حقونو ساحه پراخه کوي چیرې چې د دې لپاره فرصت پخپله وړاندې کيږي.

لکه څنگه چې کارگر نشي کولی په موجوده ټولنه کې د خپل ژوند اقتصادي شرايطو څخه بې پروا وي، نو هغه نشي کولی د خپل هيواد سياسي جوړښت څخه بې پروا پاتې شي. دواړه د هغه د ورځني دودۍ لپاره مبارزه او د هر ډول تبليغاتو لپاره چې د هغه ټولنيز خلاصون په لټه کې دی هغه سياسي حقونو او آزاديو ته اړتيا لري، او هغه بايد پخپله د دې لپاره په هر حالت کې وځنگيرې چيرې چې دوی ترې انکار کوي، او بايد د خپل ټول ځواک سره د دوی دفاع وکړي، هرکله چې د هغه څخه د غلا کولو هڅه کېږي. له همدې امله، دا په کلکه بې معنی ده چې دا ادعا وکړو چې انارکو-سندیکليستان د وخت سياسي مبارزو کې هيڅ ليوالتيا نلري. د فاشيزم Fascism په هسپانيه کې د CNT اتلولي جگړه شايد د دې غوره ثبوت وي چې پدې بېکاره خبرو کې د حقيقت غله شتون نلري.

مگر په سياسي مبارزه کې د بريد ټکی په مقننه ارگانونو کې نه، بلکه په خلکو کې دی. سياسي حقوق په پارلمانونو کې نه رامنځته کېږي دوی، له بل پلوه، له پارلمان څخه جبري دي. او حتی په قانون کې د دوی تطبيق د اوږدې مودې راهيسې د دوی امنيت تضمين کړي ندي، لکه څنگه چې کارگمارونکي تل هڅه کوي هر هغه امتياز چې دوی يې د فرصت په توگه کار ته وړاندې کړی وو باطل کړي، هرڅومره ژر چې د کارگرانو سازمانونو کې د ضعف کومې نښې د ليدو وړ وي، نو حکومتونه هم تل په بشپړ ډول د هغو حقونو او آزاديو محدودولو يا لغوه کولو ته ليواله وي چې ترلاسه شوي وي که چيرې دوی تصور وکړي چې خلک به هيڅ مقاومت ونه کړي. حتی پدې هيوادونو کې چيرې چې دا ډول شیان لکه د مطبوعاتو ازادې، د مجلس حق، د ترکيب حق او ورته نور له اوږدې مودې راهيسې شتون لري، حکومتونه په دوامداره توگه هڅه کوي دا حقوق محدود کړي يا د قضايې پريکړو په اساس د ويشلو splitting له لارې يې بيا تشریح کړي. سياسي حقونه شتون نلري ځکه چې دا په قانوني ډول د کاغذ په يوه ټوټه کې ايښودل شوي، مگر يوازې هغه وخت چې دوی د خلکو داخلي عادت جوړ شي. او کله چې د دوی د خرابولو کومه هڅه به د خلکو له تاوتريخوالي مقاومت سره مخ شي. چيرې چې دا قضيه نده، په هيڅ پارلماني اپوزيسيون يا اساسي قانون کې د پلاټونیک اپيلونو کې هيڅ مرسته نشته. يو څوک د نورو څخه درناوی کوي کله چې هغه پوهيږي چې څنگه د انسان په توگه د خپل وقار دفاع وکړي. دا نه يوازې په شخصي ژوند کې ريښتيا دي، دا تل په سياسي ژوند کې هم ورته و.

خلک د ټولو سياسي حقونو او امتيازاتو پروروي owe دي چې نن ورځ مور په ډير يا لږ اندازه ترې خوند اخلو، د دوی حکومتونو بڼې ارادې ته نه، بلکه د دوی خپل ځواک ته و. حکومتونو د دې حقونو ترلاسه کولو مخنيوي يا دوی ته د دروغ ويلو لپاره هر هغه وسيله کارولي چې د دوی په واک کې وي. د خلکو تر مينځ لوی ډله ايز خوځښتونه او ټول انقلابونه اړين و چې د واکمنو طبقو څخه دا حقوق واخيستل شي، څوک به هيڅکله دوی ته په خپله خوښه رضاييت ورنکړي. يو څوک يوازې د تيرو درې سوه کلونو تاريخ مطالعې ته اړتيا لري ترڅو پوه شي چې د کومې نه ختميدونکې مبارزې له مخې هر حق بايد د انحصار څخه د انچ په ايڼچ غصب کړي. په فرانسه کې د سوداگريزو اتحاديو پر وړاندې ممانعت تر 1886 پورې دوام درلود. که دا د کارگرو پرله پسې مبارزو لپاره نه و، نو نن ورځ به د فرانسې جمهوريت کې د ترکيب هيڅ حق شتون نه درلود. يوازې وروسته لدې چې کارگران د مستقيم عمل سره پارلمان ته د بشپړ حقايقو سره مخ شول، ايا حکومت خان مکلف گوري چې نوی وضعيت په پام کې ونيسي او سوداگريزو اتحاديو ته قانوني اجازه ورکړي. هغه څه چې مهم دي دا ندي چې حکومتونو

پریکړه وکړې چې خلکو ته ځینې حقونه تسلیم کړي ، مگر دلیل یې دا دی چې دوی دا کار کړی. د هغه چا لپاره چې دلته د اړیکې په پوهیدو کې پاتې راغلی تاریخ به تل د اوو مهرونو seals سره یو کتاب پاتې شي. البته ، که یو څوک د لینین جمله ومني او د آزادی په اړه یوازې د "بورژوا تعصب" په توګه فکر وکړي. بیا ، د داد لپاره ، سیاسي حقوق او آزادي د کارګرو لپاره هیڅ ارزښت نلري. مګر بیا د تیرو ټولو بې شمیره مبارزو ، ټول پاڅونونه او انقلابونه چې مور یې دا حقوق لرو ، هم بې ارزښته دي. د دې یو څه حکمت اعلان کول به د زارزم tsarism له مینځه وړل سخت کړ ، حتی د نیکولاس II سانسور لپاره به حتما د "بورژوا تعصب" په توګه د آزادی په نومولو کې کوم اعتراض نه درلود. سربیره پردې ، د عکس العمل لوی تیوریستان ، جوزف پی مایستر او لويس بونالد دمخه دا کار کړی ، که څه هم په مختلف ټکو کې ، او د مطلقیت مدافعین له دوی څخه ډیر منندوی و.

مګر د انارکو-سندیکالیستان به وروستی وي چې کارګرو ته د دې حقونو اهمیت غلط کړي. که دوی ، په هر صورت ، د بورژوا پارلمانونو په کار کې هرډول ګډون رد کړي ، دا د دې لپاره ندي چې دوی له سیاسي مبارزو سره هیڅ خواخوږي نلري ، مګر ځکه چې دوی په کلکه قانع دي چې پارلماني فعالیت د کارګرو لپاره خورا کمزوری او د سیاسي مبارزې تر ټولو نا امید بڼه ده . د بورژوا طبقو لپاره پارلماني سیستم پرته له شکه د شخړو د حل لپاره مناسب وسیله ده چې راپورته کیږي ، او د ګټورې همکارۍ ممکنه کولو لپاره ، ځکه چې دوی ټول د موجوده اقتصادي نظم او سیاسي تنظیم ساتلو کې مساوي علاقه لري ، چیرې چې ګډې ګټې شتون ولري ، دوه اړخیز تړون ممکن وي او ټولو خواو ته د خدمت وړ وي. مګر د کاري طبقې لپاره وضعیت خورا توپیر لري. د دوی لپاره موجود اقتصادي نظم د دوی د اقتصادي استحصال سرچینه ده ، او د دولت منظم ځواک د دوی د سیاسي او ټولنیز تابعیت وسیله. حتی ورپا رابه نشي کولی په ټولنه کې د مالکیت لرونکي او نه درلودو ټولګیو تر مینځ روښانه توپیر له مینځه ويسي ، دا یوازې کولی شي د ټولنیز بې عدالتۍ سیستم ته د قانوني حق ټاپه ورکړي او غلام دې ته وهڅوي چې په خپل ځان د قانونیت ټاپه stamp ولګوي. مګر ، تر ټولو مهم ، عملي تجربې ښودلې چې په پارلماني فعالیت کې د کارګرو ګډون د دوی د ځواک له مینځه وړي ، او د موجوده سیستم پر وړاندې د دوی جګړه بې ګټې کولو ته زیان رسوي. د پارلماني ګډون کارګران د دوی وروستی موخې ته یو آیوتا iota هم نه دي رسولې . حتی دوی د هغو حقونو له ساتنې څخه منع کړل شوي چې دوی یې د عکس العمل بریدونو پر وړاندې ګټلې دي. د مثال په توګه ، په پروشیا کې ، په آلمان کې تر ټولو لوی ایالت ، چیرې چې سوسیال دیموکراتان تر هغه وخته پورې چې د هټلر واک ته ورسېد ، خورا پیاوړي وو. او د هیواد تر ټولو مهم وزارتونو کنټرول یې درلود ، هیر وان پاپین ، د هیندنبورګ لخوا د ریچسکنز لړ په توګه له ټاکل کیدو وروسته ، کولی شول چې د ځمکې اساسي قانون څخه سرغړونه وکړي او پروشین تحلیل کړي ، او د پروشیا وزارت یوازې یو ډګرمن او لسګونه سرتیرو سره منحل کړی. کله چې سوسیالیست ګوند په خپله بې وسۍ کې د اساسي قانون له دې ښکاره سرغړونې وروسته څه فکر نشو کولی پرته لدې چې عالي محکمې ته عریضه وکړي ، د دې پړځای چې د کودتا عاملینو سره د خلاص مقاومت سره وویني ، متقابل جانب پوه شو چې دوی د ویره کولو لپاره نور څه نلري ، او له هغې وروسته به کارګران هغه څه وړاندې کړي چې دوی یې خوښوي. حقیقت دا دی چې د وان پاپین کودتا دریم ریچ ته د دې سفر په اوږدو کې یوازې پیل و.

انارکو-سندیکلیستان بیا په هیڅ ډول د سیاسي مبارزې مخالف ندي ، مگر د دوی په نظر دا مبارزه هم ، باید د مستقیم عمل بڼه غوره کړي ، په کوم کې چې د اقتصادي ځواک وسيلې چې کارگره طبقه یې قوماندې لري خورا مؤثره وي. د معاش تر ټولو کوچنی مبارزه په روښانه ډول ښيي چې ، کله چې کارگمارونکي ځانونه په ستونزو کې گوري ، دولت د پولیسو سره مخ کیږي ، او حتی په ځینو مواردو کې د ملیشو سره ، د مالکیت لرونکو ټولگيو گواښل شوي مداخلو ساتنه کیږي. له همدې امله ، دا به د دوی لپاره مبهم وي چې د سیاسي مبارزې اهمیت له پامه وغورځوي. هره پېښه چې د ټولني په ژوند اغیزه کوي سیاسي شکل لري.. پدې معنی ، هر مهم اقتصادي عمل ، لکه د مثال په توگه لکه د عمومي اعتصاب په توگه ، دا یو سیاسي عمل هم دی او سربیره پردې ، د پارلماني هرې پروسي په پرتله یو له خورا ډیر اهمیت څخه برخمن دی. د سیاسي ماهیت په ورته ډول د فاشیزم پروراندې د انارکو-سندیکلیستانو جگړه او د ملیشو ضد پروپاگندیه جگړه چې د لسیزو راهیسي یوازې د ازادې غوښتونکو سوسیالیستانو او سندیکالیستانو لخوا پرمخ وړل کیږي ، او پدې کې خورا لوی قربانیو برخه اخیستې وه .

حقیقت دا دی ، کله چې د سوسیالیست کارگر گوندونو غوښتل یو څه پریکړه کونکي سیاسي اصلاحات ترلاسه کړي ، دوی تل موندلې چې دوی نشي کولی دا د خپل ځواک له مخې ترسره کړي او مکلف شوي چې په بشپړ ډول د کار اقتصادي جنگي ځواک باندې تکیه وکړي. په بلجیم ، سویډن او اتریش کې د عمومي رایې ترلاسه کولو لپاره عمومي اعتصاب د دې ثبوت دی. او په روسیه کې دا د کاري خلکو لوی عمومي اعتصاب وچې په 1905 کې یې د اساسي قانون د لاسلیک لپاره د زار tsar لاس ته قلم ورکړ. هغه څه چې د روسی پوهانو زوروره مبارزه په لسیزو کې ترلاسه نکړ ، د کاري ټولگيو متحد اقتصادي عمل په چټکۍ سره تکمیل ته ورسوه.

د سیاسي مبارزې مرکزي نقطه بیا په سیاسي گوندونو کې نه ، بلکه د کارگرانو اقتصادي مبارزه تنظیمونو کې ده. دا د دې پیژندلو په توگه دی چې انارکو-سندیکلیستان یې وهڅول چې خپل ټول فعالیت د خلکو سوسیالیست تعلیم باندې متمرکز کړي او د دوی اقتصادي او ټولنیز ځواک کارولو باندې. د دوی میتود د وخت اقتصادي او سیاسي مبارزو دواړو کې مستقیم عمل و. دا یوازینی میتود دی چې په تاریخ کې په هر پریکړه کونکي شیبه کې هرڅه ترلاسه کولو توان لري. او بورژوازي د مطلقیت پروراندې په مبارزه کې هم د دې میتود څخه پراخه گټه پورته کړې ، او د مالیاتو له ورکولو څخه انکار د بایکات او انقلاب په واسطه ، په ټولنه کې د واکمنې طبقې په توگه په کلکه خپل دریځ څرگندوي.

د مستقیم عمل په واسطه انارکو-سندیکلیستان د کارگرو لخوا د دوی د اقتصادي او سیاسي ظلمونو پروراندې د فوري جگړې هر میتود معنی لري. د دې په مینځ کې د پام وړ دي لکه: اعتصاب ، د ساده معاش-مبارزې څخه تر عمومي اعتصاب پورې په خپلو ټولو درجو کې؛ بایکات تخریب په بې شمیره بڼو د ملیشو ضد پروپاگند او په ځانگړي توگه په جدي قضیو کې ، لکه د مثال په توگه ، لکه نن ورځ په هسپانیه کې ، د ژوند او آزادی ساتنې لپاره د خلکو وسله وال مقاومت.

د دې جنگي تخنیکونو په مینځ کې اعتصاب ، یعنی له کار څخه منظم انکار ، خورا ډیر کارول کیږي. دا په صنعتي دوره کې د کارگرو لپاره ورته رول لوبوي لکه څنگه چې د فیوډال دورې کې د بزگرانو لپاره د دوی مکرر پاڅونونه. په خورا ساده بڼه کې دا د کارگرو لپاره د دوی د ژوند معیار لوړولو یا د دوی په

وړاندي د ترلاسه شوي گټو دفاع لپاره لازمي وسيله ده ، مگر اعتصاب د کارگرو لپاره دى نه يوازې د سمدستي اقتصادي گټو دفاع لپاره يوه وسيله ،دا د دوى د مقاومت ځواک لپاره هم دوامداره بڼوونځى دى ، هره ورځ دوى ته بڼي چې هر لږ حق بايد د نه ختميدونکي مبارزې له لارې وگټل شي.

لکه څنگه چې د کارگرانو اقتصادي مبارزه تنظيمونه دي ، همداسې ورځنۍ مزدوري هم د پانگوال اقتصادي نظام پايله ده ، او په پايله کې ، د کارگرو لپاره حياتي اړتيا هم . د دې پرته دوى به د بې وزلۍ په کندي کې دوب شي. په حقيقت کې ټولنيز ستونزه يوازې د معاش له لارې نشي حل کېدې ، مگر دا د کارمندانو د ټولنيز ستونزې اصلي ماهيت سره آشنا کول دي ،دوى د اقتصادي او ټولنيز غلامۍ څخه خلاصون لپاره د مبارزې لپاره روزنه ترلاسه کوي . دا ممکن ريښتيا هم په پام کې ونيول شي تر هغه چې کارگر بايد کارگمارونکي ته لاسونه او مغز وپلوري ،هغه به په اوږد مهال کې هيڅکله د ژوند خورا لازمي اړتياو چمتو کولو لپاره له اړتيا څخه ډير عايد ترلاسه نکړي. مگر د ژوند دا اړتياوې تل ورته نه وي ، مگر په دوامداره توگه د غوښتنو سره بدليري کوم چې کارگر په ژوند کې کوي.

دلته موږ د کارگري مبارزې کلتوري اهميت ته راځو. د توليد کونکو اقتصادي اتحاد نه يوازې دوى ته د غوره ژوند شرايطو پلي کولو لپاره وسلي ورکوي ،بلکه دا د دوى لپاره عملي بڼوونځى ، د تجربو پوهنتونونو ، له کوم ځايه چې دوى په خورا بډايه لارښود او روښانتيا راولي. د کارگرانو د ورځنۍ مبارزو عملي تجربې او پېښې د دوى په سازمانونو کې فکري پرمختگ development پيدا کوي ،د دوى پوهه ژوره کوي ، او د دوى فکري ليد پراخه کوي . د دوى د ژوند تجربو دوامداره فکري توسعي سره په افرادو کې نوې اړتياوې رامېنځته کوي ، او د فکري ژوند مختلف برخو لپاره غوښتنه کوي. او دقيقاً پدې پرمختگ کې د دې مبارزو لوى کلتوري اهميت پروت و.

ريښتيني فکري کلتور او په ژوند کې د لوړو گټو غوښتنه تر هغه وخته امکان نلري چې انسان يو ځانگړى مادي معيار ترلاسه کړي ، کوم چې هغه د دې وړ کوي. د دې لومړني کوم لوړ فکري هيلې د پوښتنې څخه بهر دي. هغه نارينه چې په دوامداره توگه د سختې بدبختۍ له امله گواښل کيږي په سختۍ سره د لوړو کلتوري ارزښتونو ډيره پوهه لري. يوازې وروسته لدې چې کارگران ، د لسيزو مبارزو په واسطه ، د دوى لپاره د ځان لپاره د ژوند غوره معيار ترلاسه کړى و ، ايا د دوى ترمينځ د فکري او کلتوري ودې خبرې کېدې شي؟ مگر دا يوازې د کارگرانو هيلې دي چې کارگمارونکي يې په ژور باور سره گوري. د يوې طبقې په توگه د پانگوالو لپاره ، د هسپانوي وزير خوان براوو موريلو مشهوره وينا لاهم نن ورځ يادېږي: "موږ هيڅ داسې سړي ته اړتيا نلرو چې د کارگرو په مينځ کې فکر وکړي هغه څه چې موږ ورته اړتيا لرو خواري کېښ ځناور دي.

د ورځنۍ اقتصادي مبارزو يوه خورا مهمه پايله د کارگرو ترمينځ د يووالي وده ده ،او دا د دوى لپاره د گوندونو سياسي ايتلاف څخه خورا مختلفي معناوې لري چې لاندې يې د هر ټولنيز طبقې خلک وي. د متقابل مرستې احساس ، چې ځواک يې د ژوند اړتياو لپاره ورځنۍ مبارزه کې په دوامداره توگه نوي کيږي ،کوم چې په دوامداره توگه د ورته شرايطو لاندې د نارينه وو همکارۍ باندې خورا سختې غوښتنې کوي ،د لنډيز گوند اصولو څخه خورا مختلف فعاليت کوي ، کوم چې د ډيرې برخې لپاره يوازې

د افلاطون په څېر ارزښت لري. دا د برخليک ټولني حياتي شعور ته وده او ورو ورو د حق نوي احساس ته وده ورکوي ، او د مظلومي طبقې په خلاصون کې د هرې هڅې لومړنی اخلاقي انگيرنه کيږي.

د کارگرانو دې طبيعي پيوستون ته درناوی او تقويه ورکوي او هر اعتصاب غورځنگ ته خورا ژور ټولنيز شخصيت ورکوي ، يو له خورا مهمو دندو څخه دی چې انارکو-سندیکليستانو خائنه ټاکلی دی. د دې دليل لپاره خواخوږي اعتصاب د دوی يوه غوره وسله ده ، او په هسپانيه کې يې يوه کمپاس compass ته وده ورکړې چې دا په کوم بل هيواد کې ندي ترلاسه شوي. د دې له لارې اقتصادي جگړه د ټولگيو په توگه د کارگرو قصدي deliberate عمل کيږي. د خواخوږۍ اعتصاب د اړونده ، او کله هم غير اړونده ، د کار کتگرويو همکاري وه ، د کار نورو څانگو ته د اعتصاب په غزولو سره بريا ته د ځانگړي سوداگرۍ جگړې کې مرسته کوي ، چيرې چې دا اړين وي. پدې حالت کې کارگران خپلو اعتصاب کونکو ته د جگړېزو مرستو ورکولو څخه راضي ندي ، مگر مخکېنې ځي ، او د ټول صنعتونو معلول کيدو سره د دوی غوښتنو اغيزمن کولو لپاره په ټول اقتصادي ژوند کې د وقفي لامل کيږي.

نن ورځ ، کله چې د ملي او نړيوالو کارټيلونو او شخصي پانگو باور رامینځته کولو سره انحصاري پانگوالي ته وده ورکوي ، د جگړې دا شکل په ډيرې قضيو کې يوازینی يو دی چې له مخې يې کارگران لاهم کولی شي ځان ته د بريا ژمنه وکړي. په صنعتي پانگوالي کې د داخلي بدلون له امله د خواخوږۍ اعتصاب د کارگرو لپاره د وخت اړين عنصر بلل کيږي. لکه څنگه چې د دوی په کارټيلونو او محافظتي سازمانونو کې کارگمارونکي د خپلو گټو دفاع لپاره تل پراخه اساس رامینځته کوي ، نو همداشان کارگران بايد خپله پاملرنه د دوی د ملي او نړيوال اقتصادي سازمان د تلپاتې پراخه اتحاد له لارې رامینځته کړ چې د پيوستون ډله ايز عمل لپاره اړين اساس د وخت غوښتنو لپاره کافي و.

محدود شوی اعتصاب نن ورځ تر ډيره خپل اصلي اهميت له لاسه ورکوي ، حتی که دا په بشپړ ډول له مينځه لاړ هم شي زيان نه رسوي. د پانگوال او کارگر ترمينځ په عصري اقتصادي مبارزه کې لوی اعتصاب ، چې ټول صنعتونه پکې شامل وي ، لويه او غټه برخه به ولوبوي. حتی په زرو هنري سازمانونو کې کارگران ، کوم چې تر دې دمه د سوسيالیست افکارو څخه ناخبره دي ، پدې پوه شوي دي ، لکه څنگه چې په امريکا کې د صنعتي اتحاديو گړندي راڅرگنديدو سره A.F.L په زرو ميتودونو برعکس کافي اندازه بنودل شوي.

د منظم کارگر لخوا مستقيم عمل په عمومي اعتصاب کې د دې خورا قوي څرگندونه رامینځته کړې وه ، د پرولتاريه تنظيم شوي مقاومت لخوا د توليد په هره څانگه کې د کار بنديدو سره ، د دې ټولې پايلو بنديدي. دا ترټولو پياوړې وسله وه چې کارگرانو په قوماندنه کې وه ، او د ټولنيز فاکتور په توگه د دوی ځواک ته خورا پراخه څرگندونه درلوده. په مارسیلز (1892) کې د فرانسوي سوداگرۍ اتحادیې کانگرس وروسته ، او د CGT (د کار عمومي فدراسيون) وروسته د لوی اکثریت لخوا د عمومي اعتصاب د پروپاگاندا لپاره اعلان شو ، دا په آلمان او ډيرې نورو هيوادونو کې د کارگرانو سياسي گوندونه و چې د پرولتاريا عمل دغه بڼه يې په خورا تاوتريخوالي واچوله ، او د "يوټوپين" په توگه يې رد کړ. "عمومي اعتصاب عمومي جنون دی" يوه زړه راښکونکي جمله وه چې په هغه وخت کې د آلمان د ټولني يو له خورا مشهور مشرانو لخوا جوړه شوې وه ، مگر سمدستي وروسته د کلونو لوی اعتصاب غورځنگ ، په

هسپانيه ، بلجيم ، ايټاليا ، هالينډ ، روسيه او داسې نورو کې ، په څرگند ډول وښودل شوه چې دا ادعا چې "يوتوپيا" په بشپړ ډول د امکان په چوکاټ کې پروت دی ، او د يو څو انقلابي جنايتکارانو له تصور څخه راپورته کيدای نشي.

عمومي اعتصاب ، البته ، داسې اداره نده چې په هر فرصت کې په سري ډول غوښتنه ترې وشي. دا ځيني ټولنيز انگيرنو ته اړتيا لري ترڅو دې ته مناسب اخلاقي ځواک ورکړي او دا د خلکو پراخه خلکو ارادې اعلان کړي. مسخره ادعا ، کوم چې ډيری وختونه انارچو-سندیکليستانو ته منسوب کيږي ، دا چې يوازې په څو ورځو کې د سوسياليست ټولني لاسته راوړلو لپاره د عمومي اعتصاب اعلان اړين و ، نو دا يوازې د بد ذهنيت لرونکو مخالفينو احماقانه اختراع ده چې د يوې داسې مفکورې په بدنامولو تکيه کوي چې دوی نشي کولی په کوم بل وسيله پرې بريد وکړي.

عمومي اعتصاب کولی شي مختلفو موخو ته ورسېږي. دا د خواخوږی اعتصاب وروستی مرحله کيدی شي ، د مثال په توگه ، په فبروري ، 1902 کې په بارسلونا کې عمومي اعتصاب ، يا دا چې په بلباؤ کې د اکتوبر په 1903 کې ، کوم چې د ماین کارگران توانيدلي و چې د ترک د نفرت لرونکي سيستم څخه خلاص شي او کارگمارونکي مجبور کړي چې د حفظ الصحي تاسيس کړي ، دا په اسانۍ سره يوه وسيله کيدی شي چې له مخې تنظيم شوي کارگر هڅه کوي ځيني عمومي غوښتنې پلي کړي ، لکه د مثال په توگه ، په 1886 کې په متحده ايالاتو کې د عمومي اعتصاب هڅه ، په ټولو صنعتونو کې د اته ساعته ورځې ورکولو ته اړ ايستل شوي و. په 1926 کې د انگليسي کارگرو لوی عمومي اعتصاب د کارگمارونکو لخوا د پلان شوي هڅې پايله وه چې د معاشونو کمولو سره د کارگرانو د ژوند عمومي معيار ټيټ کړی.

مگر عمومي اعتصاب کولی شي سياسي اهداف هم په نظر کې ونيسي ، لکه د مثال په توگه ، په 1904 کې د هسپانوي کارگرو جگړه ، د سياسي بنديانو خلاصون لپاره ، يا په کال 1909 کې په کاتالونيا کې عمومي اعتصاب ، ترڅو حکومت مجبور کړي چې په مراکش کې جگړه پای ته ورسوي. او په 1920 کې د آلمان کارگرانو عمومي اعتصاب ، کوم چې د تش په نوم کاپ پلش وروسته رامینځته شوی و او هغه حکومت پای ته ورسوي چې د نظامي پاڅون له لارې واک ته رسيدلی و ، پدې کتگورۍ پورې اړه لري ، په 1903 کې په بلجيم کې ، او په 1909 کې په سوېډن کې ډله ايز اعتصابونه ، د نړيوالې رايې ورکولو ته اړ ايستل ، او د اساسي قانون د تصويب لپاره په 1905 کې د روسي کارگرانو عمومي اعتصاب. مگر په هسپانيه کې د 1936 کال د جولای په مياشت کې د فاشيسټ پاڅون وروسته د کارگرانو او بزگرانو ترمينځ پراخه اعتصاب حرکت په "ټولنيز عمومي اعتصاب" (هويلگا عمومي) باندې رامینځته شوی او د وسله وال مقاومت لامل شوی ، او د دې سره د پانگوالو اقتصادي نظم له مينځه تللي او پخپله د کارگرانو لخوا د اقتصادي ژوند تنظيم کړی.

د عمومي اعتصاب لوی اهميت پدې کې دی چې په يوه ضربه کې دا ټول اقتصادي سيستم په ټپه دروي او دا يې بنسټ ته اړوي. سربيره پردې moreover ، دا ډول عمل اوس مهال د ټولو کارگرانو عملي چمتووالي پورې اړه لري ، لکه څنگه چې د يو هيواد ټولو اتباعو هيڅکله په ټولنيز بدلون کې برخه نه وي اخيستی ، دا چې په خورا مهم صنعتونو کې تنظيم شوي کارگران کار پريردي د ټول اقتصادي ميکانيزم

گډوډولو لپاره كافي دي ،كوم چې د ورځني ډبرو سكرو ، برينينا ، او هر ډول خامو موادو پرته فعاليت نشي كولى. مگر كله چې حاكم طبقې د يوې ځواكمنې ، منظم كاري طبقې سره مخ كيږي ، په ورځني شخړه كې زده كړې ترې كوي ، او د هغه څه څخه خبر دي چې دوى يې په خطر كې دي . دوى اړين امتيازات وركولو ته خورا ډير ليواله كيږي ،دوى ويره لري چې د كارگرانو سره كورس ونيسي كوم چې ممكن دوى افراط ته اړ كړي. حتى ژان جوړيس چې د سوسياليست پارلمان غړى په توگه د عمومي اعتصاب له نظر سره موافق نه و ، بايد منلې يې واي چې د ورته حركت احتمال څخه رامينځته كيدونكي خطر مالكيت لرونكو ټولگيو ته د احتياط كولو لارښوونه وكړي ، او ، له هرڅه پورته ، دوى د سخت كڼل شوي حقونو له لاسه وركولو فشار څخه ليري كړي ، ځكه چې دوى وليدل چې دا په اسانۍ سره د ناورين لامل كيدای شي.

مگر د نړيوال ټولنيز كركيچ په وخت كې ، يا كله چې نن ورځ په هسپانيه كې ، انديينه د شپې د بريدونو پر وړاندې د ټولو خلكو ساتنه ده. عمومي اعتصاب يوه ارزښتناكه وسله ده ، د دې لپاره هيڅ بديل نشته. د ټول عامه ژوند گډوډولو سره دا د مركزي حكومت سره د حاكم طبقو استازو او ځايي چارواكو مشكل متقابل تړونونه كوي، دا په بشپړ ډول د دوى مخه نه نيسي. حتى د اردو كارول په داسې قضيو كې د سياسي پاڅون څخه خورا مختلف دندو ته لارښوونه كوي. په وروستۍ قضيه كې دا د حكومت لپاره كافي دي ، تر هغه چې دا په اردو تكيه كولى شي ، خپل سرتيري او په هيواد په پلازمينه كې كې ترټولو مهم ټكي متمرکز كړي ، د دې لپاره چې گواښ له خطر سره مخ شي.

په هرصورت ، عمومي اعتصاب په لازمي ډول د نظامي ځواكونو ویش لامل كيږي ،لكه څنگه چې پدې حالت كې مهمه انديينه د صنعت ټولو مهمو مركزونو محافظت دی او د سرکبنو كارگرانو پر وړاندې د ترانسپورت سيستم ساتل وي. مگر د دې معنى دا ده چې نظامي ډسپلين ، كوم چې تل پياوړى وي كله چې سرتيري په ثابت تشكيلاتو كې فعاليت كوي ، آرام وي. چيري چې په کوچني گروپونو كې اردو د يو ټاكل شوي خلكو سره مخ كيږي چې د دې آزادۍ لپاره مبارزه كوي ،دلته تل امکان شتون لري چې لږترلږه د سرتيرو يوه برخه به يو څه داخلي ليد ته ورسيري او پوه شي چې په هرصورت ، دا د دوى خپل والدين او وروڼه دي چې دوى ورته خپلې وسلې په گوته كوي. د ملپشو لپاره هم ، اساسا يوه رواني ستونزه ده ، او د دې ويجاړونكى نفوذ تل پخپله څرگنديږي چيري چې فرد ته د انسان په توگه د هغه د وقار په اړه د فكر كولو چانس نه وركول كيږي ،د دې ليدو هيڅ چانس نه ليدل كيږي چې په ژوند كې لوړې دندې شتون لري د ځان د پور وركولو په پرتله د خپل خلكو د وينې تويولو نه.

د كارگرو لپاره عمومي اعتصاب د سياسي پاڅون خنډونه ځای نيسي. دا د دوى لپاره د صنعتي سيستم منطقي پايله ده چې قربانيان يې نن ورځ دي ، او په ورته وخت كې دا دوى ته د دوى د خلاصون لپاره مبارزه كې ترټولو قوي وسله وړاندې كوي ، په دې شرط چې دوى خپل ځواک وپيژني او زده كړي چې څنگه دغه وسله په سمه توگه استعمال كړي. وليم موريس ، د شاعر ليد سره ، دا پرمختگ په چارو كې له مخكې څخه ليدلى ، كله چې ، د هغه په عالي كتاب خبرو كې هغه د ټولني سوسياليست بيار غونه مخكې د تلباتي زياتيدونكي تاوتریخوالي عمومي لارښوونو لرى څخه مخكې وي ، تر دې چې په نهايت كې د دې ملاتړ كونكي نشو كولى په بنار او هيواد كې د زحمت كبنو خلكو د دې نوي روښانتيا پر وړاندې هيڅ مقاومت وكړي.

د عصري پانگیزم capitalism بشپړ پرمختګ ، کوم چې نن ورځ ټولني ته د تل لپاره لوی خطر کې وده کوي ، کولی شي د دې روښانتیا خبرولو لپاره خدمت وکړي. په پارلمانونو کې د تنظیم شوي کارمندانو د ګډون بې پایلې کړي ، چې نن ورځ په هر هیواد کې ورځ تر بلې څرګندېږي ، پخپله ، دوی دې ته اړ باسي چې د دوی د ګټو مؤثره دفاع لپاره د نویو میتودونو په لټه کې شي او د دوی نهایی خلاصون د مزدوري غلامی له جوال څخه لیري شي.

مستقیم عمل لپاره د جګړې بل مهمه وسیله بایکات دی. دا د کارگرانو لخوا د تولید کونکو او مصرف کونکو دواړو په شخصیت کې ګمارل کېدی شي. د شرکتونو څخه د پیروډلو لپاره د پیروډونکو سیستماتیک انکار چې د کارګرو اتحادیو لخوا تصویب شوي شرایطو لاندې نه تولید شوي توکي اداره کوي ، پیری وختونه د پریکړې اهمیت لری شي ، په ځانګړي توګه د کارګرو ځانګو لپاره چې د عمومي کارونې توکو تولید کې دخپل وي. په ورته وخت کې بایکات د کارگرانو په ګټه د عامه افکارو اغیزمن کولو لپاره خورا ښه تنظیم شوی ، په دې شرط چې دا مناسب پروپاګند سره وي ، د اتحادیې لیبیل د بایکات اسانولو یوه مؤثره وسیله ده ، پدې کې پیروډونکي ته هغه نښه ورکوي چې له مخې یې هغه توکي توپیر کوي چې هغه یې له جعلی څخه غواړي. حتی د دریم ریچ ماسټرانو تجربه کړې چې کومه کار چې بایکات کولی شي د خلکو په لاس یې نشي ترسره کولی ، کله چې دوی باید اعتراف وکړي چې د آلمان د توکو پر وړاندې نړیوال بایکات د آلمان صادراتو سوداګرۍ ته جدي زیان اړولی و. او دا نفوذ ممکن لاهم پیر وي ، که چیرې د سوداګرۍ اتحادیې د پرله پسې تبلیغاتو له لارې د عامه افکارو خبرتیا ساتلې وای ، او د آلمان د کارګر غورځنګ د فشار په وړاندې لاریون ته دوام ورکړی و.

لکه څنګه چې تولید کونکي بایکات کارګرو ته په انفرادي بوټو د بندیز لګولو وسیلې چمتو کوي چې د هغه مدیران ځانونه په ځانګړي ډول د سوداګرۍ اتحادیو سره دښمني ښيي. په بارسلونا ، والینسیا او کاپیز کې د آلمان کښتو خلاصولو لپاره د اوږدو ساحل کونکو انکار د دې کښتو کپیټین دي ته اړ ایستلي چې خپل الوتکې وباسي. که چیرې په نورو هیوادونو کې سوداګریزو اتحادیو په ورته پروسیژر حل کړی وای ، نو دوی به د افلاطون د مظاهرو په پرتله خورا پیلې ترلاسه کړي وای ، په هر حالت کې بایکات د کارګرې طبقې په لاس کې د جګړې ترټولو مؤثره وسیله ده ، او هرڅومره چې د دې وسیلې په اړه کارګران ژور پوهه ترلاسه کوي ، هغومره به د دوی ورځني مبارزه هر اړخیزه او بریالي وي.

د انار-چوسنډیکالیست وسله وال تخریب کې د وسلو په مینځ کې یوه هغه وسیله ده چې په کار ګمارونکو باندې خورا ویره لري او خورا سخت یې د "غیرقانوني" په توګه غندي. په حقیقت کې مور دلته د اقتصادي کوچنی جګړې میتود سره معامله کوو چې د استحصال سیستم او پخپله سیاسي ظلم په څیر زور دی. دا ، په ځینو شرایطو کې ، په ساده ډول کارگرانو ته اړ ایستل کیږي ، کله چې هر بل وسیله ناکامه شي. تخریب په کارگرانو کې شامل دی چې د کار عادي حالتونو په لاره کې هر ممکنه خنډ اچوي. د پیرو برخو لپاره پېښیږي کله چې کارګمارونکي هڅه کوي ځان د خراب اقتصادي وضعیت یا کوم بل مناسب فرصت څخه ګټه پورته کړي د کار نورمال شرایطو کمولو سره لکه د معاش کمول یا د کار ساعتونو اوږدول سره چې کارگران خورا تکلیف تري ګالي. دا اصطلاح پخپله د فرانسوي کلمې ، سبوت Sabot ، لرګي جوتا څخه اخیستل شوی ، او پدې معنی دی چې یو کارګران باید په بې رحمانه ډول کار وکړي. د تخریب ټول واردات په شعار کې پای ته رسېدلي: خراب معاش د بد کار لپاره. کارمند پخپله په

ورته اصل عمل کوي ، کله چې هغه د خپلو توکو قیمت د دوی کیفیت سره محاسبه کوي. تولید کونکی ځان په ورته موقعیت کې گوري: د هغه توکي د هغه د کار ځواک دی ، او دا یوازې بڼه او مناسب دی چې هغه باید د دې له مینځه ورو هڅه وکړي.

مگر کله چې کارگمارونکی د تولید کونکي ناوړه موقعیت څخه گټه پورته کوي ترڅو د هغه د کار ځواک قیمت د امکان تر حده ټیټ کړي ، هغه بیا اړتیا نلري حیران شي کله چې وروستی له خپل ځان څخه تر ټولو غوره دفاع وکړي او د دې هدف لپاره هغه وسيلې وکاروي چې شرایط یې په لاس کې ورکوي. د انگلستان کارگران دا دمخه په براعظم کې د انقلابي سنډیکالیزم خبره کیدو دمخه دا کار کوي. په حقیقت کې د "کا'کيني" (ورو لار شئ) پالیسي ، کوم چې پخپله د جملو سره ښيي، انګلیسي کارگران د دوی سکاتلینډي خلکو څخه اخیستل شوي ، د تخریب لومړی او خورا موثره بیلگه وه. نن ورځ په هر صنعت کې سل وسيلې شتون لري چې له مخې یې کارگران کولی شي تولید په جدي ډول گډوډ کړي.

هر چیرې د کار ویش عصري سیستم لاندې ، چیرې چې ډیرې وختونه د کار په یوه څانګه کې لږترلږه گډوډي کولی شي د تولید ټوله پروسه ودروي. پدې توګه په فرانسه او ایټالیا کې د اورګاډي کارمندانو د تش په نوم گریو پرلې (تار-د موتي اعتصاب) په کارولو سره د ترانسپورت ټول سیستم و غورځاوه ، د دې لپاره دوی اړتیا درلوده پرته لدې چې د موجوده ترانسپورت قوانینو سخت لیک تعقیب کړي ، او پدې توګه د هر ریل لپاره ناممکن کړی چې په خپل وخت خپل منزل ته ورسیري. کله چې کارگمارونکي یوځل د دې حقیقت سره مخ کیږي چې حتی په نامناسب وضعیت کې چیرې چې کارگران د اعتصاب فکر کولو ته زړه نه ښه کوي ، دوی لاهم د دوی په لاس کې د ځان دفاع وسيلې لري ، دلته به دوی ته دا پوهه هم راشي چې دا تادیبه نه ورکوي چې د ځواک کارگرانو ځینې ځانګړي سخت وضعیت څخه کار واخلي چې په دوی باندې د ژوند شرایط سخت کړي.

تش په نوم ناست اعتصاب ، کوم چې د ورته حیرانونکي سرعت سره له اروپا څخه امریکا ته لیږدول شوی او هغه کارگران پکې شامل و چې په کارخانه کې شپه او ورځ پاتې و پرته لدې چې گوته وگرځوي ترڅو د اعتصاب ماتونکو نصبولو مخه ونیسي ، ډیرې وختونه تخریب کول پدې ډول کار کوي: د اعتصاب دمخه کارگران ماشینونه له بنده لري کوي ترڅو د احتمالي اعتصاب کونکو کار سخت کړي ، یا حتی د پام وړ وخت لپاره ناممکن. په هیڅ ساحه کې د کارگر تخیل لپاره دومره امکانات شتون نلري لکه پدې کې. مگر د کارګرو تخریب د گمارونکو پروراندې کیږي ، هېڅکله د مصرف کونکو پروراندې نه. په 1897 کې په ټولوز کې د CGT دمخه په خپل راپور کې ، ایمیل پاؤجټ پدې ټکي ځانګړي فشار ورکړ. په بورژوازی کې ټول راپورونه د هغو پخلي کونکو په اړه مطرح کیږي چې په ډوډۍ کې یې شیشه پخه کړي وه ، یا د فارم شیدې یې زهریلا کړې وي ، او نور ورته ناوړه اختراعات دي ، چې یوازې د کارگرانو پروراندې د خلکو تعصب لپاره ډیزاین شوي و.

د مصرف کونکو تخریب کول د کارگمارونکو زور-امتیاز دی. د احکامو قصدي زنا ، د خرابو بسترو جوړول او د خورا بې وزله او ارزانه موادو لیونۍ خیمې ، د نرخونو ساتلو لپاره د خورا لوی مقدار خوراکی توکو ویجاړول ، پداسې حال کې چې ملیونونه خلک په سخت بدبختۍ کې مړه کیږي ، د کارگمارونکو دوامداره هڅې د دې لپاره چې د کارگرانو ژوند د امکان تر ټولو ټیټ حد ته راوړي ، د ځان

لپاره تر ټولو ممکنه گټې لاسته راوړلو لپاره ، د مناسبو موقعیتونو په پام کې نیولو سره ، د بهرنیو هیوادونو ته د جگړې لپاره بشپړ تجهیزاتو رسولو د وسلو صنعتونو بې شرمه عمل و . کیدای شي د هغه هیواد ضایع کولو لپاره ګمارل شي چې دوی یې تولید کړي ، دا ټول او نور ډیر څه د پانګوالو لخوا د دوی د خپلو خلکو پر وړاندې د تخریب ډولونو په نه ماتیدونکي لیست کې یوازې انفرادي توکي و .

د مستقیم عمل بله بڼه ټولنیز اعتصاب دی ، چې پرته له شکه ، په نږدې راتلونکي کې به خورا لویه برخه ولوبوي. دا د خورا زیان رسونکي ودې پر وړاندې د ټولني محافظت په پرتله د تولید کونکو فوري گټو سره لږ اندینمن دی. د اوسني سیستم خورا ناوړه پایلو پر وړاندې. ټولنیز اعتصاب هڅه کوي په کار ګمارونکو باندې د خلکو مسؤلیت مسؤل کړي. په لومړي سر کې دا د مصرف کونکو محافظت په نظر کې نیسي ، چې له هغې څخه کارګران پخپله لوی اکثریت تشکیلوي. د سوداګرۍ اتحادیې دنده تر دې دمه یوازې د تولید کونکي په توګه د کارګر محافظت پورې محدوده شوي. تر هغه وخته پورې چې کارګمارونکي د کار ساعتونه مشاهده کړي او ټاکل شوي معاش یې ورکړي دا دنده سرته رسیدلې. په بل عبارت: د سوداګرۍ اتحادیه یوازې په هغه شرایطو کې لیاالتیا لري چې لاندې یې غړي کار کوي ، نه په هغه ډول کار کې چې دوی یې ترسره کوي. په نظریاتي توګه ، دا په حقیقت کې تاکید شوی چې د ګومارونکي او کارمند تر مینځ اړیکې د یو مشخص مقصد بشپړولو لپاره د تړون پر اساس دي ، پدې حالت کې هدف ټولنیز تولید دی. مګر یو تړون یوازې معنی لري کله چې دواړه خواوې په هدف کې مساوي برخه واخلي. په حقیقت کې ، په هر صورت ، کارګر نن ورځ د کان کیندنې تولید مخنیوي کې هیڅ ونډه نلري ، ځکه چې دا په بشپړ ډول کار ګمارونکي ته ورکول کېږي. پایله دا ده چې کارګر د زرګونو شیانو په ترسره کولو سره بنام کېږي کوم چې په دوامداره توګه یوازې د کار ورکونکي گټې لپاره ټولې ټولني ته زیان رسولو لپاره خدمت کوي. هغه مجبور دی د خپلو محصولاتو په جوړولو کې د تیب او ډیری ځله زیان رسونکي توکو څخه کار واخلي ، د خراب کورونو جوړول ، د خراب شوي خوراکي توکو ایښودل ، او د بې شمیره کړنو دوام کول چې د مصرف کونکي غولولو لپاره پلان شوي.

دلته په کلکه لاسوهنه کول ، د انارکو-سنډیکلیستانو په نظر کې ، د راتلونکي سوداګرۍ اتحادیو لویه دنده ده. پدې لار کې پرمختګ به په ورته وخت کې په ټولنه کې د کارګرو موقعیت لوړ کړي و ، او په لویه کچه یې دا موقعیت تایید کړي و. پدې برخه کې بیلابیل هڅې دمخه ترسره شوي وې ، د شاهد په توګه ، د مثال په توګه ، په بارسلونا کې په کال 1902 د ودانۍ کارګرو اعتصاب ، چا د کارګرانو د استوګنې په جوړولو کې د زرو ودانیو څخه د ضعیف موادو او ویجاړولو څخه انکار وکړ ، په پاریس کې په کال 1906 بیلابیلو لوی رستورانونو کې اعتصابونه ځکه چې د پخلنځي کارګران نه غوښتل د ارزانه ، خرابیونکي غوښني خدمت کولو ته چمتو شي ، او په وروستي وختونو کې د پینسو اوږد لیست؛ ټول به دا ثابته کړي چې ټولني ته د دوی مسؤلیت په اړه د کارګرو پوهه وده کړې وه. په ایرفورټ (1919) کانګرس کې د آلمان د وسلو کارمندانو پریکړه وکړه چې نور د جگړې وسلې جوړې نه کړي او د دوی کارګمارونکي دې ته اړ باسل چې خپل نباتات نورو کارونو او استعمال ته واړوي ، هم پدې کټګورۍ پورې اړه لري. او دا یو حقیقت دی چې دا پریکړه د نږدې دوه کلونو لپاره ساتل شوې وه ، تر هغه چې دا د مرکزي سوداګرۍ اتحادیې لخوا ماته شوه. د سومر دا انارکو-سنډیکلیسټ کارګرانو تر وروستۍ کچې

پوري د لوی انرژي سره مقاومت وکړ ، کله چې د دوی ځای د "وریا کارگر اتحاد" غړو لخوا ونیول شو .

د ټولو ملي ارمانونو د څرگند مخالفینو په توګه ، انقلابي سنډیکالیستان ، په ځانګړي توګه په لاتین هیوادونو کې ، تل د دوی د فعالیت یوه خورا د پام وړ برخه د ملېشو ضد پروپاګانډ ته وقف کړي ، او په لټه کې دي چې کارگران د سرتیرو په کوټونو کې د دوی ټولګي ته وفادار وساتي او د جګړې په وخت کې د خپلو ورونو په وړاندې د دوی د وسلو مخنیوي مخه ونیسي ، دې کار دوی ته لویې قربانۍ ورکړې مګر دوی هیڅکله خپلې هڅې نه دي بندې کړي ، ځکه چې دوی پوهیږي دوی کولی شي خپلې هڅې یوازې د واکمن ځواک په وړاندې د دوامداره جګړې له لارې ترلاسه کړي . په ورته وخت کې ، په هر صورت ، د ملېشو ضد پروپاګانډ په پراخه کچه مرسته کوي ترڅو د عمومي اعتصاب سره د جنګونو ګواښ سره مخالفت وکړي . انارکو-سنډیکالیستان پوهیږي چې جنګونه یوازې د واکمني طبقې په ګټه پرمخ وړل کیږي دوی باور لري ، له همدې امله ، دا چې هره وسیله د توجیه وړ ده چې کولی شي د خلکو د وژنو مخه ونیسي . پدې برخه کې هم کارگران د دوی په لاس کې هر وسیله لري ، که یوازې دوی د دوی کارولو اراده او اخلاقي ځواک ولري .

له هرڅه پورته دا اړینه ده چې د کار داخلي حرکت د دې داخلي غورولو درملنه وکړي او د سیاسي ګوندونو خالي شعارونو څخه یې خلاص کړي ، نو دا کولی شي په فکري ډول پرمختګ وکړي او پخپله دننه تخليقي شرایط رامینځته کړي کوم چې باید د سوسیالیزم له درک څخه مخکې وي . د دې هدف عملي لاسرسی باید د کارګرو لپاره داخلي ډاډ شي او باید یو اخلاقي اړتیا ته ورسېږي . د سوسیالیزم لوی وروستی هدف باید د ټولو عملي ورځنیو مبارزو *struggles* څخه راپورته شي ، او باید دوی ته ټولنیز شخصیت ورکړي . په کوچنۍ مبارزه کې ، د شبیې اړتیاو څخه زیږېدلی ، باید د ټولنیز خلاصون لوی هدف منعکس *mirrored* شي ، او دا ډول مبارزه باید د لارې په اسانولو او روحیه *spirit* پیاوړي کولو کې مرسته وکړي چې د دې ساتونکو داخلي ارمان په اراده او عمل بدلوي .

باب 6. د انارچو-سنډيڪاليزم ارتقا (تڪامل)

Evolution of Anarcho syndicalism

په اروپا کې عصري انارکو-سنډيڪاليسټ غورځنگ ، د هسپانيې واحد استثنا سره چيرې چې د لومړي نړيوال انارکو- سنډيڪاليزم له ورځو راهيسې تل د کارگر غورځنگ کې لومړنی تمايل tendency و ، په CGT کې د دې نفوذ ساحې سره ، په فرانسه کې د انقلابي سنډيڪاليزم عروج ته د دې اصل لامل و ، دا خوځښت د فرانسوي کارگرې طبقې دننه د سياسي سوسياليزم پر وړاندي د عکس العمل reaction په توگه رامینځته شوی و ، هغه درزونه cleavages چې پکې د اوږدې مودې لپاره هيڅ متحد د سوداگرۍ اتحادیې حرکت ته اجازه نه وه ورکړل شوي. د پاريس کمون commune له سقوط وروسته او په فرانسه کې د نړيوالې ټولني غیرقانوني کيدو وروسته هلته د کارگرانو خوځښت په بشپړ ډول بې رنگ کرکټر character شواو په بشپړ ډول د بورژوا ريپبليکن ، ج باربيريټ تر اغيز لاندې راغی ، چې شعار يې دا و : "د پانگې او کار تر منځ همغږي harmony!" تر هغه وخته پورې چې په مارسيلز کې کانگرس (1879) هيڅ سوسياليسټ تمايلاتو بيا ځان څرگند نه کړ ، او فيډريشن "ډيس ټريويليرس" پخپله رامینځته شو ، پخپله د گړندي او بشپړ ډول د تش په نوم ډله ايزو اغيزو لاندې راغی.

مگر حتی کلکټيستان collectivist ډير وخت متحد پاتې نشو ، او د سينټ ايتن (1882) کانگرس پدې حرکت کې وپس راوست. يوه برخه د مارکسيست ، جولس گويسډي بنوونځي تعقيب کړه ، او د پارټي اوویر فرانسيس بنسټ يې کينود ، پداسې حال کې چې بله برخه ځان پخوانی انارشيسټ ، پاول برووس سره وصل شوه ترڅو د پارټي اوویر انقلابي سوسياليسټ فرانسوايس جوړ کړي. پخواني خپل ملاتړ په عمده ډول د فيډريشن نيشنل ډيس سنډيکټس کې وموند ، پداسې حال کې چې وروستی يې د فيډريشن ډيس بورسز دو ټراويل ډی فرانس (د فرانسې د کار تبادلې فدراسيون) کې خپل مرکز درلود. د لږ وخت وروسته تش په نوم عالمانو ، د جين المن Jean Alleman په مشرۍ ، له بروسيستانو څخه جلا شو او په ځينې لوی سنډيکټونو کې قوي نفوذ ترلاسه کړ ، دوی پارلماني فعاليت په بشپړ ډول پرېښود. د دې سربيره دلته بلانکويستان هم وو ، چې د کاميټي رېولوشنير مرکز کې متحد وو ، او خپلواکه سوسياليسټان ، چې په socite L'Economie Sociale پورې اړه لري ، کوم چې په 1885 کې د بينويت مالون لخوا تاسيس شوی و ، او له هغې څخه دواړه ژان جوړيس او ميليراند راغلل. دا ټول گوندونه ، د عالمانو استثنا سره ، په سوداگريزو اتحاديو کې يوازې د خپلو سياسي اهدافو لپاره بنوونځي گمارل ، او دوی د اصلي دندو په اړه هيڅ نه پوهيدل. د مختلف سوسياليسټ ډلو تر مينځ دوامداره اختلاف په طبيعي ډول سنډيکټس ته ليردول شوی و ، د دې پايلو سره چې کله د يوې ډلې سوداگريزي اتحادیې په اعتصاب لاس پورې کړ ، د بلې ډلې سنډيکټس په اعتصاب ماتونکو د دوی په لور ورغلل. دې نه زغمونکي وضعيت ورو ورو د

کارگرانو سترگي خلاصې کړې ، په بیدارۍ سره د انارشیستانو پارلماني پروپاگنډ ضد شول ، چې له 1883 راهیسې په پاریس او لیونز کې د کارگرو ترمینځ قوي تعقیب درلود ، لږه مرسته یې وکړه .

نو په نانټیس (1894) کې د سوداگرۍ اتحادیې کانگرس یوه ځانگړې کمیټه د تفاهم راوستلو لپاره د لارو او وسیلو رامینځته کولو دنده په غاړه واخیسته رامنځته شوه. پایله په راتلونکي کال کې د لونگیس په کانگرس کې د CGT بنسټ ایښودل و ، کوم چې ځان د ټولو سیاسي گوندونو څخه خپلواک اعلان کړ . دا د سیاسي سوسیالیزم د سوداگریزو اتحادیو لخوا وروستی بیلیدل و ، د دې عملیاتو د فرانسې د کارگرانو غورځنگ معلول کړی و او د خلاصون لپاره یې په مبارزه کې د دې خورا مؤثره وسیلې څخه یې برخې کړې و .

له هغه ځایه یوازې دوه لوی د سوداگرۍ اتحادیې ډلې شتون درلود ، CGT او د کار تبادلې فدراسیون ، تر 1902 پورې ، د مونټیپلیر کانگرس کې وروستی په CNT کې شامل شو ، پدې سره دلته د سوداگریزو اتحادیو عملي وحدت راوړل شو . د منظم کار په یووالي کې دا هڅه د عمومي اعتصاب لپاره د جدي پروپاگنډ دمخه وه ، د کوم لپاره چې په مارسیلز (1892) ، پاریس (1893) ، او نانټیس (1894) کې کانگرسونه لا دمخه د قوي اکثریت لخوا اعلان شوي . د عمومي اعتصاب مفکوره لومړی د انارشیست کارپینټ ، ټورټیلیر لخوا د سوداگرۍ اتحادیې غورځنگ ته راوړل شوه ، څوک چې په 1886-7 کې په متحده ایالاتو کې د عمومي اعتصاب غورځنگ لخوا ژور ځپلی و ، او دا وروسته د عالمانو لخوا نیول شوی و ، پداسې حال کې چې جولس گوینسټ او فرانسوي مارکسیستانو د دې پروراندې په کلکه اعلان کړی و . په هرصورت ، د CNT دواړه خوځښتونه د دې خورا مشهور استازو سره وړاندې کول: د آلمانیانو څخه راغلي ، په ځانگړي توگه ، V. Griffuelles ؛ د انارشیستانو څخه ، ایف پیلوټیر ، د فید وقف او خورا هوښیار منشید کار تبادلې فدراسیون ، ای پوگت ، د CGT رسمي ارکان مدیر ، لا وکس دو پیوپل ، پی. دیلسیل ، جی یووت ، او ډیری نوریو څو څو څه په نورو هیوادونو کې پېښیږي ، په پراخه کچه خپور شوی نظر ، کوم چې په ځانگړي توگه د وارنر سومبارټ لخوا رامینځته شوی ، په فرانسه کې انقلابي سنډیکلیزم د دې اصل د پوهانو لکه E. Berth ، G. Sorel او H. Lagardelle سره تړاو لري ، چا چې په دوره کې ، لی موومینټ سوسیالیست ، دا 1899 تاسیس کړی ، په خپل ډول یې د نوي غورځنگ فکري پایلې توضیح کړي . دا بالکل غلط دی . دا سړي هیڅکله پخپله د حرکت سره تړاو نلري ، او نه یې د دې داخلي ودې باندې د پام وړ اغیز درلود . سربیره پردې ، CGT په ځانگړي ډول د انقلابي سوداگریزو اتحادیو نه جوړ شوی و ، یقیناً د دې نیمایي غړي د اصلاح غوښتونکي تمایل لرونکي وو او یوازې په CGT کې شامل شوی و ځکه چې دوی وپیژندل چې په سیاسي گوندونو د سوداگرۍ اتحادیو انحصار د غورځنگ لپاره بدبختي وه . مگر انقلابي څانگه ، چې د هغې په خوا کې منظم کارگر خورا ځواکمن او فعال عناصر درلودل او د هغې په قوماندې کې و ، سربیره پردې په سازمان کې غوره فکري ځواکونه ، CGT ته د هغې ځانگړی ټاپه ورکړه ، او دا دوی وو ، په ځانگړي توگه ، چا چې د انقلابي سنډیکلیزم نظریاتو پر اختیا مشخصه کړه .

کومو چې د انقلابي اغیزو څخه ځانونه د فرانسې له حدونو لرې احساس کول . د لوی اعتصاب حرکتونه او د حکومت لخوا د CGT بې شمیره محاکمو یوازې د دوی انقلابي عمل پیاوړی کړی و ، او د نوي

نظرونو لامل شو چې سوزرلینډ ، جرمني ، ایټالیا ، هالینډ ، بیلجیم ، بوهیمیا ، او سکینډینیویان هیوادونو ته هم لاره ومومي. په انګلستان کې هم د سنډیکالیست ایجوکیشن لیک ، کوم چې په 1910 کې د تام مان او ګای بومن لخوا رامینځته شوی و ، او د چا بنوونې خورا قوي نفوذ influence درلود ، په ځانګړي توګه د ټرانسپورټ او کان کیندنې صنعتونو درجه او فایل کې ، لکه څنګه چې د دې دورې لوی اعتصاب غورځنګونو کې څرګند شوی ، د فرانسوي سنډیکالیزم لپاره یې شتون درلود.

د نړیوال کارګر غورځنګ باندې د فرانسوي سنډیکالیزم نفوذ د داخلي کرکیچ له مخې په لویه کچه پیاوړی شوي و ، کوم چې په هغه وخت کې نږدې ټول سوسیالیست کارګر 61 ګوندونه ونیول. تش په نامه اصلاح غوښتونکو او سخت دریځو مارکسیستانو تر مینځ جګړه ، او په ځانګړي توګه دا حقیقت چې د دوی پارلماني فعالیتونه د دوی پارلماني فعالیتونو د طبیعي اړتیا بیاکتنې خورا سخت مخالفین دي ته اړ کړل چې دې کې بیا ترې کتنه وکړي ، د دې فکر عنصر لامل شو چې جدي یې منعکس کړي. پدې توګه دا راپورته شو چې ډیری ګوندونه ځانونه د شرایطو په زور سره پرمخ بوځي ، ډیری وختونه د دوی د غوښتنې خلاف ، د سنډیکالیستانو عمومي اعتصاب نظريې ته ځینې رعایتونه ورکړل. مخکې لدې چې په هالینډ کې د سوسیالیست کارګر غورځنګ مخکښ ډومیلانوینیس په سوسیالیستونو نړیوال کانګرس کې راوستل شو چې په بروسلز کې د سوسیالیستانو (1891) د عمومي اعتصاب لپاره د منظم کار په چمتو کولو سره د جګړې نږدې کیدو خطر څخه د مخنیوي لپاره وړاندیز وکړ ، یو وړاندیز چې په ځانګړي توګه د ویلم لیکنیټ لخوا خورا سخت مخالفت شوي و. مګر د دې مخالفت سربیره ، نږدې ټول ملي او نړیوال سوسیالیست کانګرسونه وروسته مکلف و چې د دې پوښتنې سره ځان ډیر وڅیړي.

په 1899 کې په پاریس کې د سوسیالیست کانګرس کې ، راتلونکي وزیر ، اریستایډ برینډ ، د خپلې په زړه پوري وینا سره د عمومي اعتصاب لپاره استدلال وکړ ، او د کانګرس لخوا منل شوي مناسب حل درلودو کې بریالی شو. حتی د فرانسوي ګوډیسټانو ، چې دمخه د عمومي اعتصاب تر ټولو سخت دښمنان و ، ځانونه یې په لیلې (1904) کانګرس کې مکلف وبلل ، د دې په حق کې یوه پریکړه غوره کړي ، ځکه چې دوی ویره درلوده دوی به د کارګرانو سره خپل ټول نفوذ له لاسه ورکړي. البته د دې ډول امتیازاتو څخه هېڅ شی تر لاسه نشو. د پارلمینټریزم او مستقیم عمل تر مینځ لید مخکې او وروسته یوازې د ګډوډۍ لامل کیدی شو. مستقیم سړي لکه ډومیلانوینیس او په هالینډ کې د هغه پیروان ، او په فرانسه کې المانیان ، د شیانو د دوی نوي مفکورې څخه ناګرځیر لاسوهنه راپارولې وه او په بشپړ ډول له پارلماني فعالیت څخه وتلي و د نورو کارونو لپاره ، په هر صورت ، د عمومي اعتصاب مفکورې ته د دوی مراعات یوازې د شونډو خدمت و ، د دې تر شا هېڅ روښانه پوهه شتون نه درلوده. چیرته چې دا لارښود د برینډ په قضیه کې په ښه ډول ښودل شوی و ، چا چې د یوه وزیر په توګه ځان د غمیزي-طنزي حالت کې قرار وموند چې د عمومي اعتصاب په حق کې د خپل ادرس منع کولو مکلف و ، کوم چې CGT د سل زره لخوا په پکښې ویشلی و.

هلته د اروپایي سنډیکالیزم څخه خپلواک په متحده ایالاتو کې د نړۍ د داخلي کارګرانو خوځښت رامینځته شو ، کوم چې په بشپړ ډول د امریکایي شرایطو وده وه. لاهم دا د سنډیکالیزم سره د مستقیم عمل صنعتي او زراعتي میتودونه پواسطه د ټولني سوسیالیست تنظیم کولو مفکوره درلوده ، په شیکاګو کې د هغې په بنسټ ایښودونکي کانګرس کې (1905) د امریکایي کارګر غورځنګ خورا متنوع بنسټپال عناصر

نماینده‌ګي شوي: یوجین ډیبز ، بیل های ووډ ، چارلس مویر ، ډینییل ډی لیون ، ډیلیو ټراټمن ، مادر جونز ، لوسی پارسن او ډیری نور. د یو وخت لپاره تر ټولو مهمه برخه د کانونو لویډیز فدراسیون و د چا نوم په کولوراډو ، مونتانا او ایډاهو کې د هغې وقف شوي او ځان قرباني ورکونکو جګړو لپاره هرچیرې پیژندل شوی. په 1886-7 کې د اته ساعته ورځې لپاره لوی خوځښت راهیسي ، کوم چې د انارشیستانو ، جاسوسانو ، پارسنانو په اعدام سره خپلې غمجنې پایلې ته رسیدلې ، اینګل او لینګ د نومبر په 11 ، 1877 کې ، د امریکایی کارگرانو غورځنګ په بشپړ ډول له روحاني پلوه ټکول شوی و. داسې انګیرل کیده چې د آی ډیلیو ډیلیو IWW په تاسیس سره ممکن وي چې غورځنګ بیرته خپل انقلابي کورس او شکل ته واوري، یوه تمه وه چې تر دې دمه نه ده پوره شوې. هغه څه چې په عمده توګه IWW له اروپایی سنډیکالیستانو څخه توپیر کوي د هغې قوي تعریف شوي مارکسیستي نظریات و، کوم چې پدې باندې ډیر اغیزمن شوي په ځانګړي توګه د ډینییل ډی لیون لخوا پداسې حال کې چې اروپایی سنډیکالیستانو په کلکه د آزادی ټولنیز نظریات منلي و.

په لویډیڅ کې د سفر کونکو کارمندانو باندې په ځانګړي توګه قوي نفوذ درلود، مګر دوی په ختیځ ایالتونو کې د فابریکې کارمندانو تر منځ یو څه نفوذ هم ترلاسه کړ ، او خورا پراخه اعتصابونه یې ترسره کړل ، کوم چې د هرچا په خوله کې د "وولیز" نوم روښان کړ . دوی په لویډیڅو ایالتونو کې د بیان د آزادی د ساتنې لپاره په سرګردانه جګړو کې د پام وړ برخه اخیستې وه ، او د دې په کولو سره یې د ژوند او آزادی ډیری درني قربانۍ ورکړې. د دوی غرو نه زندانونه ډک کړل شول، ډیری یې د متعصبو چوکیدارانو لخوا ځړول شوي و ، یا په مستقیم ډول وژل شوي و. د 1916 د ایورټ قتل عام ، په 1915 کې د مزدور شاعر جو هیل اعدام ، په 1919 کې د سینټریلیا معامله ، او ډیری ورته قضیې چې پکې یې دفاع کارگران قرباني شوي و، د IWW د قربانۍ تاریخ کې یوازې یو څو میله ډبرې وي.

د نړیوالې جګړې راڅرګندیدل د کارګر غورځنګ لوی ساحه طبیعي ناوړین په څیر اغیزمن کړ. په سربو کې د وژنو وروسته ، کله چې هرچا احساس وکړ چې اروپا د عمومي جګړې په لور روانه ده ، د CGT مشرانو د آلمان د سوداګرۍ اتحادیې مشرانو ته وړاندیز وکړ چې په دواړو هیوادونو کې تنظیم شوي کارګر باید د دې لپاره ګډ اقدام وکړي چې د ګواښ شوي ناوړین مخه ونیسي. مګر د آلمان د کار مشران ، څوک چې تل د هرډول مستقیم ډله ایز عمل مخالفت کوي ، او د دوی د پارلماني معمولاتو په اوږدو کلونو کې له ډیرې مودې راهیسي د انقلابي نوبت هره نښه له لاسه ورکړې وه ، دا ډول وړاندیز نشي ګټلی. نو د ویرونکي ناوړین مخنیوي لپاره وروستی چانس ناکام شو.

د جګړې وروسته خلک له نوي وضعیت سره مخ شول. اروپا د زرګونو ټپونو څخه وینه جاري وه او داسې لږ زېده لکه د تبه په حالت کې چې وه. په مرکزي اروپا کې زوړ رژیم سقوط کړی و. روسیه ځان د یو ټولنیز انقلاب په منځ کې ومونده چې هیڅوک یې پای نشي لیدلی. له جګړې وروسته د ټولو پېښو څخه په روسیه کې او په هر هیواد کې کارگران خورا ژور اغیزمن شوي و. دوی په فطري ډول احساس وکړ چې دوی د یو انقلابي وضعیت په منځ کې دي ، او دا ، که چېرې له دې څخه هیڅ پرېکړه کونکې نه وي راوتلي، د زحمت کښو خلکو ټولې هیلې به د کلونو لپاره لرې شي. کارگران پوهیدل چې هغه سیستم چې نشي کولی د نړیوالې جګړې وحشتناک ناوړین مخه ونیسي ، مګر د دې پرځای چې د څلورو کلونو

لپاره خلک وژني ته اړ کړي ، د خپل شتون حق يې له لاسه ورکړی و ، او دوی د هرې هغې هڅې ستاينه وکړه چې له دوی سره يې د اقتصادي او سياسي گډوډۍ څخه د وتلو يوه لار وشوډه چې جگړې رامینځته کړي. يوازې د دې دليل لپاره دوی خپلې لورې هيلې د روسيې انقلاب ته واچولې ، او فکر يې وکړ چې دا د اروپايي خلکو په تاريخ کې د نوي دور افتتاح نښه ده.

په 1919 کې د بالشوويست گوند ، چې په روسيه کې واک ته رسيدلی و ، په نړۍ کې د انقلابي کارگرانو سازمانونو ته اپيل صادر کړ ، او دوی ته يې يوه کانگرس ته بلنه ورکړه چې په راتلونکي کال کې به په روسيه کې د يوې نوې نړيوالې ادارې د جوړيدو لپاره غونډه وکړي. کمونست گوندونه په هغه وخت کې يوازې په څو هيوادونو کې شتون درلوده، له بلې خوا ، په هسپانيه ، پرتگال ، ايټاليا ، فرانسه ، هالينډ ، سويډن ، جرمني ، انگلستان او د شمالي او سويلي امريکا سنډيک هيوادونو کې شتون درلود، ځيني يې خورا قوي نفوذ کاروه. له همدې امله دا لينن او د هغه پيروانو ته د دې ځانگړي سازمانونو گټلو لپاره د ژورې انديښنې وړ و ، لکه څنگه چې هغه ځان د سوسياليست کارگر گوندونو څخه دومره په بشپړ ډول لرې کړی و چې هغه به د دوی ملاتړ په نشت حساب کړي. نو دا د دې په اړه راپورته شو ، د 1920 په دوبي کې د دريمي نړيوالې تاسيس لپاره کانگرس کې نږدې ټول سنډيکليست او انارچو-سنډيکليست سازمانونه نمايندگي شوي. مگر هغه تاثيرات چې سنډيکليست استازو په روسيه کې ترلاسه کړي و ، د دې لپاره محاسبه شوي ندي چې دوی د کمونيستانو سره همکاري د امکان يا مطلوب په توگه وکړي. د "پرولتاريه ديکتاتورې" لا دمخه ځان په خپله خورا ناوړه روښنايي کې څرگند کړ. زندانونه د هر ښوونځي سوسياليستانو څخه ډک شوي و ، د دوی په مينځ کې ډيری انارکستان او انارچو-سنډيکليستان موجود و. مگر له هرڅه پورته دا روښانه وه چې نوی واکمن ذات په هيڅ ډول د ريښتيني سوسياليست بيارغوني دندې لپاره مناسب نه و.

د دريم نړيوال بنسټ ، د دې سازمان ديکتاتورې وسيلې او د دې هڅو سره چې د اروپا ټول کارگر غورځنگ د بولشويست ايالت د بهرني سياست وسيله گرځوي ، په چټکۍ سره سنډيکليستانو ته روښانه کړه چې پدې اداره کې د دوی لپاره هيڅ ځای شتون نلري. مگر دا خورا اړين و چې د بالشوويستانو او په ځانگړي توگه لينن لپاره ، په بهر کې د سنډيکليست سازمان ټينگوي ، ځکه چې د دوی اهميت ، په ځانگړي توگه په لاتين هيوادونو کې ، ښه پيژندل شوی و. د دې دليل لپاره پريکړه وشوه چې د دريمي نړيوالې ټولني سره يوځای د ټولو انقلابي سوداگريزو اتحاديو جلا نړيوال اتحاد رامینځته کړي. په کوم کې چې د ټولو سيورو سنډيکليست سازمانونه هم ځای موندلی و. د سنډيکليست استازو وړانديز سره موافقه وکړه او د کمونست نړيوالې کميشنر ، لوسوفسکي سره يې خبرې پيل کړې. مگر هغه غوښتنه وکړه چې نوې اداره بايد دريم نړيوال ته تابع وي ، او دا چې په څو هيوادونو کې سنډيکټيس بايد په خپلو هيوادونو کې د کمونيست سازمانونو تر مشرۍ لاندې ځای په ځای شي. دا غوښتنه د سنډيکليست استازو لخوا په متفقه توگه رد شوه. لکه څنگه چې دوی ونه توانيدل په کوم شرايطو موافقي ته ورسيرې ، په نهايت کې پريکړه وشوه چې په راتلونکي کال ، 1921 کې په مسکو کې د نړيوالې سوداگرۍ اتحاديې کانگرس ترسره کړي ، او د هغه پوښتنو پريکړه دې ته پرېږدي.

په دسمبر ، 1920 کې ، په برلين کې يو نړيوال سنډيکليست کنفرانس راوبلل شو چې په مسکو کې راتلونکي کانگرس په اړه د چلند پريکړه وشوه. کانگرس په اوو ټکو موافقه وکړه ، په منلو سره چې د

سره صلیب سوداگری نړیوالی اتحادیې ته د دوی ننوتل په انحصار کې و. د دې اوو ټکو څخه خورا مهم د ټولو سیاسي گوندونو څخه د حرکت بشپړه خپلواکي وه، او په دې نظر ټینګار چې د ټولني سوسیالیست تنظیم کول یوازې د تولیدونکو اقتصادي سازمانونو لخوا ترسره کېدې شي، په راتلونکي کال کې د مسکو په کانګرس کې سنډیکالیست سازمانونه په اقلیت کې وو. د روسیې د سوداګریزو اتحادیو مرکزي اتحاد په ټول وضعیت حکمیت درلود او ټولې پریکړې یې پرمخ وړلې.

اکتوبر په میاشت کې په ډسلدورف کې د F.A.U.D (فری آر بیټر-یونین Deutschlands، د آلمان د کارګرانو اتحادیه) د دیارلسم کانګرس سره په ګډه په ډیسلدورف کې په اکتوبر، 1921 کې وشوه، دلته د سنډیکالیست سازمانونو نړیوال سازمان ترسره شو، کوم چې د آلمان، سویډن، هالینډ، چکوسلواکیا او په امریکا کې IWW څخه استازي حاضر وو. کنفرانس د 1922 په پسرلي کې د نړیوال سنډیکالیست کانګرس غړولو لپاره رایه ورکړه. برلین د غونډې ځای په توګه وټاکل شو. په جولای، 1922 کې، په برلین کې یو کنفرانس ترسره شو ترڅو د دې کانګرس لپاره چمتووالی ونیسي، فرانسه، جرمني، ناروې، سویډن، هالینډ، هسپانیه او په روسیه کې انقلابي سنډیکالیستانو نمایندګي کوله. روسیې د سوداګریزو اتحادیو مرکزي اتحادیې یو پلاوی هم استولی و چې د کانګرس د زنگ و هلو مخنیوي لپاره یې خپله هڅه کړې وه، او کله چې هغه پدې کې هیڅ بریا نه درلوده کانګرس یې پرېښود. کنفرانس د انقلابي سنډیکالیزم د اصولو یوه اعلامیه جوړه کړه، کوم چې باید د غور لپاره راتلونکي کانګرس ته وړاندې شي، او د کانګرس بریالیتوب لپاره یې ټول اړین چمتووالی نیولی وې. د سنډیکالیستانو نړیوال کانګرس په برلین کې د دسمبر 25، - 1922 څخه تر جنوري 2، - 1923 پورې غونډه وکړه، لاندې سازمانونه نمایندګي کړې: *Federación Obrera* سیمه ایز ارجنټاین لخوا، د 200,000 غړو سره، د نړۍ د صنعتي کارګرانو لخوا چيلي، د 20,000 غړو سره؛ ډنمارک د سنډیکالیست پرویاګنډ لپاره اتحادیه، د 600 غړو سره؛ آلمان د *Freie Arbeiter-Union* لخوا، د 120,000 غړو سره هالینډ د ملي اربید سیکریټاریټ لخوا، د 22,500 غړو سره؛ ایټالیا د یونین سنډیکیل ایټالیا لخوا، 500,000 غړي؛ مکزیکو د کنفډیراسیون ډی ډی ټراباجادورس لخوا، د 30,000 غړو سره ناروې د نورسک سنډیکالیستیکی فیدراسجون لخوا، د 20,000 غړو سره؛ پرتګال د *Confederação Geral do Trabalho* لخوا، د 150,000 غړو سره؛ سویډن د *Sveriges Arbetares Centralorganisation* لخوا، د 32,000 غړو سره. هسپانوي CNT په هغه وخت کې د پرېمو دي روبرا د ډیکتاتورۍ پر وړاندې په یوه عالي مبارزه کې بوخت و، او د دې دلیل لپاره هیڅ استازی نه دی لیرل شوی، مګر دوی د 1923 په اکتوبر کې په سارګوسا کې پټ کنفرانس کې د دوی تعقیب ټایید کړ.

په فرانسه کې، چیرې چې د جګړې وروسته د CGT څخه یوه برخه جدا شوه، د CGTU تاسیس لامل شوه، وروسته لا دمخه په مسک کې شامله شوې وه. مګر په سازمان کې یو اقلیت شتون درلود چې د کومیتی ډی ډیفینس سنډیکالیستی انقلابي رامینځته کولو لپاره یوځای شوی و. دا کمیټه، چې د شاوخوا 100,000 کارمندانو استازیتوب کوي، د برلین کانګرس په پروسو کې فعاله برخه اخیستې وه. له فرانسې څخه د فیدریشن *des feunesses de la Seine* په ورته ډول نمایندګي شوې. دوه استازو د روسیې سوداګریز اتحادیو سنډیکالیست اقلیت استازیتوب وکړ.

کانگرس د بین المللي کار کولو تر نوم لاندې د ټولو سنډی کلیست سازمانونو نړیوال اتحاد رامینځته کولو په اړه په متفقہ توگه پریکړه وکړه ، دې د هغو اصولو اعلامیه ومنله چې د برلین لومړني کنفرانس لخوا په لاره اچول شوي وه، کوم چې د انارچو-سنډیکالیزم څرگنده وینا وړاندې کړې وه.

"انقلابي سنډیکالیزم د هر ډول اقتصادي او ټولنیز انحصار تایید شوی دښمن دی ، او موخه یې د شورگانو د وریا سیستم پر اساس د ساحي او فابریکي کارمندانو اقتصادي کمونونو او اداري ارگانونو له لارې د دې له مینځه وړل دي ، دولت او گوندونو سیاست پر وړاندې دا د کارگر اقتصادي سازمان رامینځته کوي د نارینه حکومت پر وړاندې ، دا د شیانو اداره تنظیموي. په عین حال کې ، دا د خپل هدف لپاره نه د سیاسي واک فتح کوي ، بلکه په ټولنیز ژوند کې د هر دولت فعالیت له مینځه وړي. دا په پام کې نیسي ، د ملکیت انحصار سره ، باید د تسلط انحصار هم له لاسه ورکړي ، او دا چې د دولت هر ډول ، په شمول د پرولتاریه دیکتاتوری ، تل به د نوي امتیازاتو رامینځته کونکي وي؛ دا هیڅکله د خلاصون وسیله کیدی نشي. "

د دې سره په جلا هیوادونو کې د بالشویزم او د هغې پیروانو سرغړونه بشپړه شوه. له هغې IWA خپل سرک ته سفر وکړ او په یو شمیر هیوادونو کې یې پښه ټینګه کړه چې په بنسټیز کانگرس کې یې استازیتوب نه و کړی. دا خپلې نړیوالې ناستې ترسره کوي ، د دې خبرونه خپاره کړل ، او د مختلف هیوادونو د سنډیکلیسټ سازمانونو تر مینځ اړیکې تنظیم کړې ، د تنظیم شوي کار ټولو بین المللي اتحادونو کې دا یو دی چې په خورا وفادارۍ سره یې د لومړي نړیوال دودونو ته درناوی درلود.

په IWA کې تر ټولو پیاوړی او اغیزمن سازمان د هسپانوي CNT دی ، کوم چې نن ورځ په اروپا کې تاریخ جوړوي او سربیره پردې ، یو له خورا سختو کارونو څخه و چې د کارگرانو سازمان دمخه ټاکل شوی و. CNT په 1910 کې تاسیس شوی و ، او په څو کلونو کې د یو ملیون څخه ډیر کارگران او بزگران د غړو په توګه شامل کړي و. سازمان یوازې په نوم نوی و ، نه په اهدافو یا میتودونو کې. هسپانوي کارگر خوځښت تاریخ د اوږدې مودې عکس العمل سره مخ شوی و ، مګر د هرې ورته مودې وروسته دا نوی تنظیم شوی. نوم بدلېږي ، مګر هدف ورته پاتې دی. په هسپانیه کې د کار خوځښت بیرته 1840 ته ځي ، کله چې اوبدونکی ، جوان مونټس ، په کاتالونیا کې ، په بارسلونا کې د ټوکر کارګرو لومړۍ سوداګریز اتحادیه رامینځته کړه. د دې ورځې حکومت جنرال زاپاترو کاتالونیا ته ولېږه ترڅو حرکت کم یا ختم کړي. پایله د 1855 لوی عمومي اعتصاب و ، کوم چې د خلاص بغاوت لامل شو په کوم کې چې کارګرو په خپلو بینرونو شعار لیکلی و: *socite association ó Muerte* ! (د تنظیم یا مرګ حق!) بغاوت په وینه کې ودرول شو ، مګر حکومت کارګرو ته د سازمان حق ورکړ.

د هسپانوي کارگرانو لومړی خوځښت د هسپانوي فدرالستانو مشر او د پرو شاګرد پیي مارګال *pi ya Margal* نظریاتو څخه په کلکه اغیزمن و. پیي مارګال د هغه وخت یو له وتلي تیوریستانو څخه و او په هسپانیه کې د آزادی غوښتونکو نظریاتو پراختیا باندې قوي نفوذ درلود. د هغه سیاسي نظریات د ریچارد قیمت ، جوزف پریستلي ، توماس پین ، جیفرسن ، او د انګلو-A نورو استازو سره خورا ورته و. هغه غوښتل د دولت ځواک لږترلږه محدود کړي او په تدریجي ډول یې د سوسیالیست اقتصادي نظم لخوا بدل کړي. په 1868 کې ، د اماديو *Amadeo* پاچا کېدو وروسته ، باکونین هسپانوي کارگرانو ته خپله

ویارلی وینا وکړه ، او لومړي نړیوال ته د کارگرو گټلو لپاره هسپانیې ته یو ځانگړی پلاوی واستاوه. په لسگونو زره کارگران د کارگرانو لوی اتحاد سره یوځای شول او د باکوین انارچو- سنډیکلیسټ نظریات یې غوره کړل ، کوم چې دوی تر نن ورځې پورې وفادار پاتې دي ، د حقیقت په توگه ، د هسپانیا فدراسیون په نړیوال کې ترټولو پیاوړی سازمان و. هسپانیا د لومړي جمهوریت له رنګیدو وروسته نړیوال په هسپانیه کې ودرول شوه ، مگر دا د ځمکې لاندې حرکت په توگه شتون ته دوام ورکوي. خپل مجلې یې خپرې کړې ، او هر ظلم په وړاندې یې سرغړونه وکړه او کله چې ، په نهایت کې ، د نه زغملو اوو کلونو وروسته ، د کارگرو پر وړاندې استثنایي قانون لغوه شو ، هلته سمدستي ژوند راڅرگند شو دفدراسیون (دی تراباجادورس دی لاریگین اسپاولا) ، چې په سیویلا کې دوهم کانگرس کې (1882) دلته لوستل دلمته دمخه د 218 ځایي فدراسیونونو استازیتوب شوی و چې 70,000 غړي یې درلودل.

په نړۍ کې د کارگرانو کوم بل سازمان باید په هسپانیه کې د انارشيسټ کارگر غورځنگ په څیر دا ډول ویره لرونکي ظلمونه ونه زغمي. د دې په سلهاو پېروان د جبرز دی لا فورینټرا ، مونټجویچ ، سیویلا ، الکالی په زندانونو کې د غیر انساني تحقیق کونکو لخوا اعدام شوي یا وحشتناک شکنجه شوي دي، د تش په نوم مونو نیگرا (تور لاس) څارنوالي خونړي ظلمونه کول ، کوم چې واقعا هیڅکله شتون نلري ، په اندلس کې د ساحوي کارمندانو سازمانونو فشار ته د توجیه کولو لپاره د حکومت خالص اختراع وشوه، د مونټجویچ غمجنه تراژیدي ، چې پدې ورځ یې د ټولې نړۍ څخه د لاریون طرفان راپورته کړ کامیساس بلینکاس (سپیني شرتونه) ترهگریز فعالیتونه ، د بدمعاشانو سازمان چې د پولیسو لخوا رامینځته شوی و ، او کارگمارونکي د وژنې له لارې د غورځنگ مشران پاکول ، او کوم چې حتی د CNT عمومي منشي ، سالوادور سیکوي قرباني شو، دا د هسپانوي کارگر غورځنگ اوږد، د شکنجې ډکې کیسو کې یوازې یو څو فصلونه دي. فرانسسکو فیورر ، په بارسلونا کې د عصري بنوونکي بنسټ ایښودونکی او د لا هویلگا جنرال (عمومي برید) د مقالې خپرونکی د دې له شهیدانو څخه و. مگر هیڅ عکس العمل نشو کولی د خپلو پیروانو مقاومت مات کړي. دې خوځښت په سلهاو خورا په زړه پورې کرکټرونه تولید کړي ، د چا پاک زړه او نه ختمیدونکی ایډیالوژی باید د دوی سخت مخالفینو لخوا منل شوي وي. د هسپانوي انارشيسټ کارگر حرکت د سیاسي مسلک پوهانو لپاره ځای نه درلود. هغه څه چې باید وړاندې یې کړي دوامداره خطر ، بند ، او ډیری ځله مرگ و. یوازې هغه وخت چې یو څوک د دې غورځنگ د شهیدانو له ویرې ډکې کیسې سره آشنا شوي وي ، ایا یو څوک پوهیږي چې ولې دا په ځیني دورو کې د تور ریک د برید پر وړاندې د خپلو بشري حقونو په دفاع کې دا ډول تاوتریخوالی فرض کړی دي او تر سره کیږي.

په هماغه کال کې ، USI خپل سکرتر ارمانډو بورغي مسکو ته واستاوه چې پخپله د روسیې وضعیت سره آشنا شي. بورگي له بده مرغه ایټالیا ته راستون شو. په لنډ وخت کې کمونیستانو هڅه کوله چې USI د دوی لاس ته ورشي ، مگر په 1922 کې په روم کې کانگرس د بالشویزم او د IWA سره د سازمان تر او سره د خلاصې وقفي لامل شو. په ورته وخت کې فاشیزم سمدستي خطر ته وده ورکړه. د کار یو قوي او متحد خوځښت چې د دې د آزادۍ په دفاع کې د هرڅه په خطر کې کولو هوډ درلود کولی یې شول لاهم دې خطر مخه ونیسي. مگر د سوسیالیست گوند او د کار اتحاد فدراسیون ، چې د دې نفوذ تابع و ، هرڅه ویجاړ کړل. د USI سربیره دلته یوازینی یونین انارکيا Unione Ancharia ایټالیا پاتې و چې د ایټالوي انارکیزم نړیوال شهرت لرونکي اتل و ،

کله چې په 1922 کې د فاشیزم پر وړاندې عمومي اعتصاب پیل شو، دیموکراتیک حکومت فاشیست لښکر وسله وال کړ او د آزادۍ او حق دفاع کې یې دا وروستی هڅه ناکامه کړه. مگر د ایټالیا دیموکراسۍ خپل قبر کیندلی و. دې فکر کاوه چې دا کولی شي مسولینې د کارگرانو پر وړاندې د وسیلې په توګه وکاروي، مګر پدې توګه دا پخپله د قبر کیندونکی شو. د فاشیزم په بریا سره د ایټالیا د کارگرانو ټول غورځنګ ورک شو، او د دې سره USI او په ټولنیز ژوند کې ټول خلاصون.

په فرانسه کې د جګړې وروسته تش په نامه اصلاحي څانګې په CGT کې لوړ لاس تر لاسه کړ، په دې سره انقلابي عناصرو ځانونه CGTU ته واړول، پدې کې د روسی نمونې وروسته په حجرو کې د ځمکې لاندې غیر منظم فعالیت پیل شوی و، کوم چې دومره لرې لار چې په 1922 کې دوه انارچو-سنډیکالیستان د پاریس د سوداګرۍ اتحادیې په کور کې د کمونستانو لخوا ووژل شول. بیا د انارکو-سنډیکالیستانو، د پېری برنارد سره، له CGTU څخه ووتل، مګر لدې چې مسکو د دې څانګرې سازمان په لاس کې اخیستو کې خورا قوي علاقه درلوده، او د کنفدراسیون جنرال ډو تراویل سنډیکالیست انقلاب رامنځته کړ، کوم چې د کارگرانو نړیوالې ټولني سره یوځای شو. دا سازمان له هغه وخت راهیسې په کلکه فعال دی او د کارگرانو ترمینځ د ژوندي پاتې کېدو لپاره یې ډیره مرسته کړې د CGT پخواني جنګ نظریات په روسیه کې ناهیلې او له هرڅه پورته، د هسپانوي آزادۍ لپاره د هسپانوي مبارزې د فرانسوي کارگرانو تر منځ د غرونو وګونجیدل، په فرانسه کې د انقلابي سنډیکالیزم قوي ژوندي کیدو لامل شوی. نو دا چې یو څوک په خوندي ډول د اټکل شوي وخت په اوږدو کې د حرکت له سره زیږون باندې حساب کولی شي.

په آلمان کې د جګړې څخه دمخه د اوږدې مودې لپاره د تش په نوم لیولستانو خوځښت شتون درلود، د کوم مرکز چې د فری ویریګونګ ډیوشر ګیورګشافتن و، چې په 1897 کې د G.Kessler او F. Kater لخوا تاسیس شوی و. دا سازمان په اصل کې د خالص ټولنیز دیموکراتیک نظرونو څخه الهام اخیستی و، مګر دې د آلمان د سوداګرۍ اتحادیې عمومي خوځښت مرکزي کولو تمایلاتو سره مبارزه وکړه. په فرانسه کې د انقلابي سنډیکالیزم بیا ژوندي کول پدې غورځنګ قوي نفوذ درلود، او دا د پام وړ پیاوړی شو کله چې پخوانی سوسیال دیموکرات او وروسته انارشیست، ډاکټر آر فریدبرګ د عمومي اعتصاب لپاره راووت. په 1908 کې FVDG په بشپړ ډول د ټولنیز دیموکراسۍ سره مات شو او په ښکاره ډول یې سنډیکالیزم څرګند کړ. د جګړې وروسته دې خوځښت خورا ګړندی حرکت وکړ او په لنډ وخت کې یې 120,000 غړي شامل کړل. په 1919 کې په برلین کې د هغې په کانګرس کې د آر راکر لخوا د اصولو اعلامیه تصویب شوه؛ دا د هسپانوي CNT اهدافو سره د ډسلدورف (1920) کې کانګرس کې لازمي موافقه وه، دې سازمان خپل نوم فری اریټر-یونین ډوچلیندز ته بدل کړ.

غورځنګ په غیر معمولي ډول فعال تبلیغات ترسره کړل، او په رینش صنعتي ساحه کې د تنظیم شوي کارگرانو لخوا په عالي کړنو کې په ځانګړې توګه قوي برخه واخیسته. F.A.U.D. د دې فعال خپروني نه ستري کیدونکو کارونو له لارې عالي خدمت وړاندې کړ، کوم چې، د یوه پراخه کتابچې ادبیاتو سربیره، د کروپټکن، باکونین، نېلاؤ، راکر او نورو لخواو د دې فعالیت له لارې د دې سرو د آزادۍ نظریات پراخه حلقو ته خپاره کړل شوي. دغه غورځنګ، د دې اوونۍ ارګان سربیره، ډیر سنډیکالیست

، او تيوريکي مياشتنې ، دای انټرنیشنل Di International د دوي په قوماندې کې و، یو شمیر ځایي د دوی په مینځ کې په دسلورف کې ورځنۍ کاغذ ، دای شوپنگ هم موجود و ، د هټلر واک ته رسیدو وروسته د آلمان انارچو-سنډیکالیستانو حرکت له صحنې څخه ورک شو. د دې ډیرې پلویان د تمرکز کمپونو کې بند پاتې و چې باید بهر ته پناه وپسي. د دې سره سره ، سازمان لاهم په پټه کې شتون درلود، او په خورا سختو شرایطو کې د ځمکې لاندې تبلیغات پرمخ وړل.

په سویډن کې د اوږدې مودې لپاره خورا فعال سنډیکالیست غورځنگ شتون درلود ، چې د Sveriges Arbeters Centralorganization پنامه یادیده ، چې د IWA سره یې هم تړاو درلود. دا سازمان له 40,000 څخه ډیر غړي لري ، کوم چې د سویډني کارگر غورځنگ خورا لوړه سلنه تشکیلوي. د سویډن کارگرانو خوځښت داخلي تنظیم په خورا ښه حالت کې و. حرکت دوه ورځنې پانې لرلې چې یو یې اربارتین دی ، په سټاکهولم کې د البرت جینسن لخوا اداره کېږي. دا د پام وړ تبلیغ کونکو لوی شمیر له مینځه وړ ، او د سنډیکالیست ځوانانو خورا فعال غورځنگ یې هم پرانست. د سویډن سنډیکالیستان په هیواد کې د کارگرانو ټولو مبارزو کې قوي علاقه درلوده. کله چې ، د ادالین لوی اعتصاب په جریان کې ، د سویډن حکومت د لومړي ځل لپاره د کارگرو پر وړاندې ملیشي ولیرلې ، پنځه سړي یې په دزو ووژل ، او د سویډن کارمندانو د عمومي اعتصاب سره ځواب ورکړ ، سنډیکالیستانو مهم رول ولوباوه ، او حکومت په نهایت کې مجبور شو چې د کارگرانو لاریون ته امتیازات ورکړي. په هالینډ کې د سنډیکالیست غورځنگ په توگه د (NAS) Nationale Arbeeter-Sekretariat شتون درلود ، چې 40,000 غړي یې درلودل. مگر کله چې دا د کمونیسټ نفوذ ډیر شو ، د (نیدرلینډس سنډیکالیستیس واکوربونډ) له دې څخه جلا شو او له IWA سره یې خپل تړاو اعلان کړ. دې نوي سازمان کې ترټولو مهم واحد د (Rousseau A روسو) په مشرۍ د فلزي کارگرانو اتحادیه وه. غورځنگ دوام درلود، په ځانگړي توگه په وروستي کلونو کې ، خورا فعال تبلیغات ، او په دای سنډیکالیست کې شتون ، یو عالي ارگان په توگه د البرت ډی جونگ لخوا جوړ شوی او ترتیب شو ، او مياشتنۍ گرانډ-سلیگن ، چې د (A. مولر-ایهینگ) ترمیم لاندې د څو کلونو لپاره راڅرگند شو ، هم دلته د یادولو وړ دی. هالینډ د ملېشو پر ضد د زور کلاسیک څخه و. دو میلا نیووینهویس ، پخوانی کاهن او وروسته انارشیست ، د هرچا لخوا د هغه د خالص ایډیالیزم لپاره خورا درناوی کیده ، په 1904 کې د ملېشو ضد نړیوال تاسیس کړ ، کوم چې په هر صورت ، یوازې په هالینډ او فرانسه کې د یادوني وړ نفوذ درلود. په هیگ کې د ملېشو ضد درېیم کانگرس کې (1921) د جنگ او عکس العمل پر وړاندې د ملېشو ضد نړیواله بیورو Beruae تاسیس شوه ، کوم چې د تیرو شپاړسو کلونو راهیسې خورا فعاله نړیواله تبلیغاتي ډله پرمخ وړله، او په نارینه وو کې د (B de Ligt او Albert de Jong) په څیر وړ او بې غرضه استازي موندلي و. بیورو د سولې په یو شمیر نړیوالو کانگرسونو کې نمایندگي کوله او په څو ژبو یې ځانگړي مطبوعاتي خدمت وړاندې کول. په 1925 کې دې د IWA سره د نړیوال نظامي ضد کمپنۍ له لارې ځان متحد کړ ، او د دې سازمان په همکارۍ د عکس العمل او نوي جگړو خطر پر وړاندې نه ستړي کیدونکي مبارزه پرمخ وړلې.

د دې سربیره په ناروي ، پولینډ او بلغاریا کې د انارچو-سنډیکالیست پروپاگنډ ډلې شتون درلود ، کوم چې د IWA سره تړاو لري په ورته ډول جاپاني (جیو رینگو دانټای زینکو کو کيگي) د IWA سره رسمي اتحاد ته داخل شوی و.

په سویلي امریکا کې ، په ځانګړي توګه ارجنټاین کې ، په سویلي حوزه کې ترټولو پرمختللی هیواد و، د ځوان کار غورځنګ له پیل څخه په کلکه د هسپانوي انارکیزم د آزادۍ نظریاتو څخه په کلکه اغیزمن و. په 1890 کې له بارسلونا څخه بیونس آیرس ته پبلیس پاریرو راغی ، چا چې د لومړۍ نړیوالې دورې په اوږدو کې ژوند کړی و ، او په هسپانیه کې د آزادۍ سوسیالیزم یو له اتلانو څخه و. د هغه تر اغیز لاندې په 1891 کې په بیونس آیرس کې د سوداګریزو اتحادیو کانګرس جوړ کړ ، له کوم ځای څخه فیډراسیون اوبیرا ارجنټاین راپورته شو ، کوم چې په څلورم کانګرس کې یې خپل نوم فیډراسیون اوبیرا سیګینال ارجنټاین ته بدل کړ. F.O.R.A له هغه وخت راهیسې پرته له کوم ځنډ څخه پرمخ لاړه ، که څه هم د دې موثريت اکثرا و ، لکه څنګه چې نن ورځ دی ، د وخت په تیریدو سره ګډوډ شو. د دې تاریخ ، کوم چې DA DA Santillan په خپل کار "FORA" کې لیکلی دی ، د نړیوال کارګر غورځنګ تاریخونو کې یو له خورا جګړو ډک فصلونو څخه و. له پینځلسو کلونو راهیسې غورځنګ یوه ورځنۍ مقاله درلوده ، لا پروتیسټا ، کوم چې د سانټیلان او ارنګو ترمیم لاندې ، د کلونو لپاره د اونۍ یوه ضمیمه خپره کړې وه چې د نړیوالې آزادۍ ټولني غوره ذهنونو یو بل سره کومک پکې کړي و. پانې د جنرال اوریبورا له کودتا وروسته ودرول شوي ، مګر دا تر نن ورځې پورې د ځمکې لاندې نسخې تنور کې څرګندیدو ته دوام ورکوي ، حتی که هره ورځ نه وي. سربیره پردې ، نږدې هر د پام وړ سوداګری اتحادیه خپله اداره درلوده. FORA په پیل کې IWA کې شامل شو ، چې د دوه استازو لخوا یې په بنسټ ایښودونکي کانګرس کې استازیتوب شوی و. په می ، 1929 کې ، F.O.R.A د سویلي امریکایي ټولو هیوادونو کانګرس راولبل ، ترڅو په بیونس آیرس کې سره وویني. دې ته IWA د برلین څخه د هغې اړوند سکرتر ، (A. سوچي) لیرلي و. پدې کانګرس کې ، د ارجنټاین F.O.R.A سربیره ، شتون درلود: پاراګوای د (سینټرو اوبراو ډیل پیراګوای) لخوا . بولیویا د فیډراسیون ځایي (ډی لا پاز ، لا انتورچا) ، او لوزیو لیبیرټاد لخوا مکسیکو د کنفیدیراسیون (ډی ډی تراباجادورس) لخوا . ګواتیمالا د (کامیټ پرو اکسیون سنډیکال) لخوا . یوراګوای د فیډراسیون سیمه ایز یوراګوایا لخوا ، د برازیل سوداګریز اتحادیو د لسو حوزو ایالتونو څخه د اوو څخه استازیتوب شوی و ، کوسټا ریکا د (هاکیا لا لیبیرټاد) سازمان لخوا نمایندګي شوي. حتی د چيلي I.W.W استازي لیرلي و ، که څه هم د Ibanez ادیکتاتورۍ راهیسې دا ورتیا درلوده یوازې ځمکې لاندې فعالیتونه ترسره کړي. پدې کانګرس کې د کانټینینټل امریکایانو- کارګرانو ټولنه رامینځته شوه، چې د IWA امریکایي څانګه تشکیلوله. د دې سازمان څوکي په لومړي سر کې په بیونس آیرس کې وه ، مګر وروسته ، د ډیکتاتورۍ له امله ، دا یوراګوای ته ولیردول شوه.

هرچیرې دا باید د عکس العملونو او همدارنګه د اوسني کارګر غورځنګ محافظه کاره conservative عناصرو پر وړاندې سخته مبارزه پرمخ بوځي. د هسپانوي کارګرو د اتلولۍ Heroic جګړې له لارې نن ورځ د نړۍ پاملرنه دې حرکت ته اړول شوې ، او د دې پیروان په کلکه باور لري چې یوه لویه او بریالی راتلونکي د دوی په مخکې ده.